

Masarykova univerzita

Filozofická fakulta

Ústav pomocných věd historických a archivnictví

**Církevní správa a kanonické právo na stránkách Časopisu
katolického duchovenstva**

(Magisterská diplomová práce)

Bc. Petra Kučerová

Vedoucí práce: Doc. PhDr. Helena Krmíčková, Dr.

Brno 2011

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem magisterskou diplomovou práci vypracovala samostatně a uvedla všechnu použitou literaturu a prameny.

V Brně dne 17. 5. 2011

Petra Kučerová

.....

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucí mé magisterské diplomové práce Doc. PhDr. Heleně Krmíčkové, Dr. za věcné připomínky a rady a za vstřícný přístup.

Obsah:

1. Úvod.....	5
2. Léta 1828 – 1852.....	7
2.1. O autorech článků.....	8
2.2. Články.....	10
3. Léta 1860-1868.....	14
3.1. O autorech článků.....	15
3.2. Články.....	16
4. Léta 1869-1897.....	20
4.1. O autorech článků.....	21
4.2 Články.....	25
5. Léta 1898-1905.....	43
5.1. O autorech článků.....	43
5.2. Články.....	46
6. Léta 1906-1916.....	55
6.1. O autorech článků.....	55
6.2. Články.....	58
7. Léta 1917-1929.....	73
7.1. O autorech článků.....	75
7.2. Články.....	77
8. Léta 1930-1948.....	89
8.1. O autorech článků.....	90
8.2. Články.....	91
9. Závěr.....	104
10. Seznam použitých zkratk.....	105
11. Seznam použitých pramenů a literatury.....	106

1. Úvod

Tématem této magisterské diplomové práce je chronologické zpracování příspěvků z oblasti kanonického práva a církevní správy tak, jak vycházely na stránkách *Časopisu katolického duchovenstva*¹. Cílem práce je snaha přiblížit jaké články se z vymezených oblastí v periodiku vyskytovaly a jak časopis reagoval nejen na vývoj na poli duchovním, ale také na politické a společenské události v okolním světě.

Tento časopis (do roku 1852 pod názvem *Časopis pro katolické duchovenstvo*) začal vycházet roku 1828, a to především na podnět Josefa Jungmanna. Přední iniciativy se tehdy ujal hlavně tehdejší ceremoniář arcibiskupa Václava Leopolda Chlumčanského Karel Vinařický a časopis tak vycházel pod patronátem pražské konzistoře, která se chopila nesnadného úkolu vydavatelského. Časopis byl vydáván do roku 1852, kdy byla jeho distribuce přerušena a tím ukončena jeho první etapa. Jedním z hlavních důvodů byl malý zájem tehdejších odběratelů. Jako cenný zdroj informací však zůstával i dále v podvědomí čtenářů a o osm let později, roku 1860, byl jeho provoz znovu obnoven. Ve své staronové podobě a s o něco málo jasnější koncepcí a pevnější strukturou přetrval nejen zánik Rakouska-Uherska, ale i vznik nové Československé republiky. Po 2. světové válce roku 1949 byla jeho činnost definitivně ukončena. Časopis především plnil poradní funkci pro odborné katolické duchovenstvo, ale i čtenáři z řad laiků, kteří pracovali například v různých církevních institucích nebo se i jinak zabývali teologií, zde také našli zdroj velmi cenných a přínosných informací.

Hlavním cílem periodika bylo nejen informovat katolické kněží o dění v katolické církvi, ale hlavně prohlubovat jejich další teologické vzdělání a mnohým vzdělaným kněžím umožnit publikovat odborné články. Důležitá a nepřehlédnutelná byla snaha o stmelení katolických kněží, farářů a kaplanů z farností na jedné straně a teologů na straně druhé v jeden celek. Přes znatelné sociální rozdíly tu vzrostla snaha dát všem pocit sounáležitosti a zájmu o „společnou věc“, tj. posílení či udržení vlivu katolické církve a katolické víry. V nejširším slova smyslu bylo cílem ČKD pěstovat českou

¹ Český slovník bohovědný. III. díl. Praha 1930, s. 307-308.

Lexikon české literatury. Osobnosti, díla, instituce. Díl 1. Praha 1985, s. 398-399.

teologii v národním jazyce a tím i v tomto oboru pozvednout češtinu na úroveň vědeckého jazyka. Z tohoto hlediska má ČKD nezastupitelný význam pro českou teologii i utváření české národní identity během „dlouhého“ 19. století.

Magisterská práce je rozdělena na 11 kapitol, přičemž její stěžejní jádro tvoří kapitoly 2-8. Každá z těchto kapitol zahrnuje dílčí časové období z celkového časového úseku let 1828-1948, ve kterém byl časopis s malou přestávkou od roku 1853 až 1860 vydáván. Jednotlivá období jsou rozdělena podle redaktora či kolektivu redaktorů, kteří v daném období v periodiku takto působili. Jedinou výjimku představuje kapitola druhá, která zahrnuje první období vydávání časopisu do roku 1852. Každá kapitola má svůj vlastní menší úvod, který obsahuje základní informace o redaktorech a periodicitě časopisu. Snaží se také zachytit hlavní události, které ve sledovaném období proběhly a zda a do jaké míry také ovlivnily tématické zaměření příspěvků. Další část kapitoly je věnována vybraným autorům, kteří se k dané tématice v jednotlivých obdobích na stránkách časopisu vyjadřovali, a konečně poslední část přináší rozdělení článků podle obsahu, a to na články o kanonickém právu, správě, církevních hodnostářích, kléru, řeholích, manželství, legitimaci, křtu, adopci, problematice pohřbívání a věcech finančních a majetkových. Nechybí závěr, seznam zkratek, které jsem v práci užila, a samozřejmě ani použitá literatura a prameny.

2. Léta 1828-1852

- **Pod redaktorstvím Karla Vinařického, Jana Valeriána Jirsíka, Klementa Borového, Eduarda Tershe a Václava Michala Pešiny**

První hlasy o nutnosti a potřebě vydávání českého časopisu pro katolické duchovní se ozývají už v roce 1827. Je to především Josef Jungmann, jako jeden z předních iniciátorů druhé vlny národní obrození, který cítí naléhavost sjednotit také duchovenstvo a dát jim možnost číst a psát své vlastní příspěvky v rodném jazyce. K Jungmannovi se záhy přidává Karel Vinařický, mladý ceremoniář pražského arcibiskupa a roku 1828 vychází už první číslo. V úvodu tohoto čísla vychází také předmluva Josefa Jungmanna, ve které zmiňuje důležitou roli a vliv katolické církve, a to jak je nezbytné, aby i sami duchovní mluvili a psali česky.

Časopis v těchto letech vychází jako čtvrtletník, tedy 4x ročně. Výjimkou je rok 1852, kdy je vydáván každý měsíc. Periodikum vychází pod patronátem pražské konzistoře a mezi redaktory se vystřídají Karel Vinařický, Jan Valerián Jirsík, Klement Borový, Eduard Tersch, a Václav Michal Pešina (z Čechorodu).

Od počátku se redakce časopisu snažila o tématické rozdělení jednotlivých článků podle teologických disciplín. Objevují se tak články z liturgiky, biblistiky, dogmatiky, morálky a homiletiky. Speciální kapitolou jsou příspěvky, které informují o odborné literatuře, která se v té či oné době objevuje. Nedílnou součástí jsou také drobné či rozsáhlejší příspěvky z pastorální teologie, které jsou věnovány především kněžím a farářům působících mezi lidmi. Zde je jim dán prostor, aby formulovali své dotazy a problémy, s kterými se setkávají při každodenním výkonu své praxe, a redakce jim pak na stránkách časopisu přináší odpověď. Dalším oddílem jsou články z oblasti církevního práva, které právě společně s pastorální teologií tvoří jeden z nejdůležitějších prínosů tohoto periodika. Zastiťují totiž informovanost kněží a farářů v těchto problematických otázkách a dávají jim možnost vykonávat svůj úřad co

nejlépe a na potřebné úrovni. A právě těmito článkům bude věnována na dalších stránkách této práce větší pozornost.

Postavení církve na počátku 19.století nebylo zdaleka tak pevné a neotřesitelné jako v předchozím století. V celoevropském kontextu se projevuje vliv Francouzské revoluce a následující období Napoleonovy vlády, který se u nás navíc prolíná s přetrvávajícím dopadem josefínských reforem, kdy byla církev v podstatě ve „státní službě“. To vede poměrně velkou část obyvatelstva k odmítání církevní autority a zpochybňování stávajícího pořádku.

Prvním náznakem pro uvolnění a zlepšení poměrů je nová ústava z března roku 1849 (za vlády Františka Josefa I.), která se pokouší začlenit církev do státní správy. Církev by se jako složka nové formy vlády, tzv. neoabsolutismu, stala oporou státní moci.

2.1 O autorech článků

- Mezi autory příspěvků se v tomto období objevují Jan Valerián Jirsík, Václav Michal Pešina, Václav Vilém Václavíček a Vincenc Zahradník.

Jan Valerián Jirsík² byl nejenom českým katolickým duchovním, ale také spisovatelem, velkým vlastencem a národním buditelem. Narodil se 19. června 1798 v Kácově. Po studiích gymnázia a filozofie v Hradci Králové, Praze a Litomyšli, studoval teologii v Praze. Knězem byl vysvěcen 28. prosince roku 1820. V této funkci působil nejdříve na Mělnicku (kaplan v Cítově, v Roudnici, v Jezeří a farář v Minicích) a posléze byl 28. února 1848 jmenován kanovníkem Svatovítské kapituly. Několik let působil také jako redaktor časopisu ČKD. Nakonec byl 25. března roku 1851 jmenován v pořadí čtvrtým biskupem českobudějovickým (vysvěcen byl 19. října 1851). Snažil se především o rozvoj českého školství. Založil první české gymnázium v Českých Budějovicích a pozval také do města notredamky (členky Kongregace Školských sester

² Ottův slovník naučný. Díl 13. Praha 1998, s. 560-561.

Čáňová,E.: Slovník představitelů katolické církevní správy v Čechách v letech 1848-1918. Praha 1995, s. 38.

de Notre Dame), aby zde roku 1871 zřídily klášterní dívčí školu. Zemřel 23. února roku 1883 v Českých Budějovicích.

Václav Michal Pešina rytíř z Čechorodu³ byl český kněz, spisovatel a nakladatel. Narodil se 13. září roku 1782 v Hradci Králové. Po studiu na gymnáziu se věnoval filozofii a bohosloví v Hradci Králové. Roku 1807 byl vysvěcen na kněze a jako kaplan zahájil svou kněžskou dráhu v Polné. Roku 1814 byl pak poslán na faru do Krucemburku a po roce 1819 na faru v Blučině u Brna, kde působil i ve funkci dozorce škol hustopečského farního okresu. V jemu svěřených obcích se snažil vzdělávat a posilovat národní uvědomění obyvatel a podporoval šíření českých knih. Poté odjel do Prahy, kde se podílel na projektu dostavění poničeného chrámu sv. Víta. Vedle úsilí o opravu katedrály byl činný nejen jako novinář, ale také jako vydavatel. Byl zakladatelem Matice české společně s J. Jungmannem a F. Palackým. Do roku 1857 pak působil ve funkci správce *Dědictví svatojanského* - spolku pro vydávání českých knih, který založil Antonín Hanikýř. Napsal nebo sestavil přes třicet náboženských spisů a zpěvníků. K příležitosti výročí 50 let od svého vysvěcení na kněze získal od císaře železnou korunu, rytířský titul a přídomek z Čechorodu. Zemřel 7. května roku 1859 v Praze.

Václav Vilém Václavíček⁴ se narodil 19. prosince roku 1788 v Choustníku. Byl katolickým knězem, děkanem a posléze i proboštem metropolitní kapituly svatovítské v Praze. Na kněze byl vysvěcen 19. září 1809, poté působil jako kaplan v Plané nad Lužnicí, roku 1814 byl jmenován děkanem v Načeradci a poté vikářem v Bystřici. Od roku 1829 působil jako kanovník metropolitní kapituly a od 9. srpna téhož roku zde působil jako děkan. V roce 1849 byl jedním z kandidátů na úřad pražského arcibiskupa. Jako zakladatel Dědictví sv. Prokopa zřídil také dvě stipendia v chlapeckém konviktu. Zemřel 19. září 1862 v Praze, kde je také u sv. Matěje pohřben.

³ Ottův slovník naučný. Díl 19. Praha 2000, s. 595.

⁴ Ottův slovník naučný. Díl 26. Praha 2002, s. 298.

Čáňová, E.: Slovník představitelů katolické církevní správy v Čechách v letech 1848-1918. Praha 1995, s. 83.

Vincenc Zahradník⁵ byl český katolický kněz, autor náboženských a filozofických spisů a bajek. Narodil se 29. prosince roku 1790 v Mladé Boleslavi. Po absolvování gymnázia studoval v letech 1807-1813 teologii v Litoměřicích. Poté působil krátce jako kaplan v Křinci a Všejanech. Následně ho pak biskup Josef František Hurdálek roku 1816 jmenoval svým sekretářem a pověřil ho vedením biskupské knihovny. Roku 1820 se stal profesorem a v litoměřickém semináři přednášel pastorální teologii. Zemřel 31. srpna roku 1836 v Křešici.

2.2 Články

- **Právo**

Havránek, F.: O církevních odpustcích. ČKD 1843, s. 387-409, 631-678.

Helfert, J.: Případy z cír. práva. ČKD 1829, s. 196-206, 389.

Helfert, J.: Případy z cír. práva. ČKD 1831, s. 72-88.

Helfert, J.: Případy z cír. práva. ČKD 1832, s. 615.

Helfert, J.: Pojednání o svatokupectví. ČKD 1828, s. 75-94, 207-235.

Jirsík J. V.: Případ z církevního práva. ČKD 1836, s. 701-708.

Poimon, F. P.: O odpustcích. ČKD 1843, s. 256-277.

- **Správa**

Anonym: O Synodách. ČKD 1849, s. 85-103.

Anonym: O zevnitřním Synod určení. ČKD 1849, s. 43-61.

Anonym: O účastenství presbyterů ve vládě církevní. ČKD 1849, s. 59-85.

Anonym: Uspořádání církevních záležitostí v říši Rakouské. ČKD 1850, s. 163-167

Bílý, J.: Poměr církve ku státu. ČKD 1851, s. 86-99.

Mokrý, V.: O právech obcí v církevních záležitostech. ČKD 1849, s. 64-77.

Mokrý, V.: O právu zeměpána k reformování náboženství. ČKD 1850, s. 52-73

⁵ Ottův slovník naučný. Díl 27. Praha 2002, s. 375-76.

Plaucar, F.: Poměr církve k obci. ČKD 1848, s. 49-58.

Plaucar, F.: Poměr škol k církvi i státu. ČKD 1850, s. 130-140

Renner, J. A.: Rovnováha v způsobu řízení církevního. ČKD 1849, s. 118-129.

Votýpka, J.: Navrzení k opravě vyhazovačův matričních. ČKD 1841, s. 109-115

Zahradník, V.: O rozdílu mezi duchovním a světským ouřadem. ČKD 1834, s. 46-64

- **Církevní hodnostáři**

Anonym: Volení a instalování kanovníků u svatého Víta v Praze. ČKD 1838, s. 131-143.

Hlaváč, J. N.: O samostatnosti římského papeže. ČKD 1841, s. 3-9.

Keil, A. H.: Papež a práva jeho. ČKD 1841, s. 211-229.

Mokrý, V.: O právu římského papeže potvrzovati zvolené biskupy. ČKD 1850, s. 56-70.

Pešina, V. M.: Conclave; ČKD 1846, s. 402.

Škorpík, F.: O svaté stolici. ČKD 1839, s. 109-122.

- **Klérus**

Anonym: O bezženství kněžském vůbec a zvláště v Čechách a na Moravě. ČKD 1845, s. 112-151, 326-378, 512-534, 697-723.

Anonym: O jménu a postavení Lokalistů a o něčem jiném ještě. ČKD 1849, s. 154-164.

Karlík H.: O kšaftech duchovních osob. ČKD 1835, s. 43-72.

Kopsh, J.: Kdo má to právo voliti okresní dozorce (vikáře)? ČKD 1852, s. 3-9.

Plaucar, F.: Potřebí-li, by se poměry mezi faráři a jejich kaplany či kooperátory náležitě zákony stanovily? ČKD 1851, s. 99-109.

Schulte, J. B.: Hlasy světských učenců o bezženství kněžstva. ČKD 1841, s. 520-525.

Václavíček, V. V.: O bezženství katol. duchovenstva. ČKD 1829, s. 29-58

- **Manželství**

Anonym: O smíšených manželstvích. ČKD 1840, s. 650-671.

Anonym: O smíšených manželstvích. ČKD 1841, s. 74-100.

Anonym: O prominutí překážek manželství rušících a o platech s ním spojených. ČKD 1849, s. 103-111.

Anonym: O civilním sňatku manželském. ČKD 1849, s. 87-93.

Anonym: Dodavek k civilnímu manželství. ČKD 1851, s. 86-97.

Havránek, F.: O smíšených manželstvích. ČKD 1842, s. 734-738.

Helfert, J.: O překážce v manželství příbuzenstvím a švagrovstvím z nemanželského zplodění a zrození. ČKD 1832, s. 163-189.

Holubář, G.: Katolické cvičení o smíšených manželstvích. ČKD 1842, s. 36-55

Hron, V.: O oddavkách na smrtelném loži. ČKD 1838, s. 256-272.

Mokrý, V.: O církevních zákonech z stran manželství. ČKD 1850, s. 114-130.

Pohan, V. A.: Rada katolickému ženichovi v záležitosti smíšeného manželství. ČKD 1943, s. 123-131.

Šmídek, K.: O civilním sňatku manželském. ČKD 1851, s. 47-71.

Špachta, D. A.: Rozvedení manželů od stolu a lože. ČKD 1842, s. 55-68, 254-272.

Špachta, D. A.: O smíšených manželstvích. ČKD 1842, s. 504-518, 634-652.

Václaviček, V. V.: O nerozlučitelnosti svazku manželského. ČKD 1828, s. 39.

Voborník, S.: Promluvení k nevěstě, která se za jinověrce vdáti míní. ČKD 1838, s. 428-443.

Vrána, Š.: Ustanovení papežské strany překážek stavu manželského z pokrevensví a příbuzenství. ČKD 1837, s. 151-157.

Vrána, Š.: Příklad z manželského práva. ČKD 1843, s. 679-685.

- **Věci majetkové a finanční**

Anonym: Něco u příčině zádušního jmění. ČKD 1849, s. 164-169.

Renner, J. A.: O stavu záduší v arcidiecési Pražské. ČKD 1841, s. 33-51, 263-279, 668-677.

- **Varia**

Anonym: O křtu doma udělovaném. ČKD 1851, s. 53-66.

Holubář, G.: Vyhlášení za svatého. ČKD 1842, s. 272-284.

Plaucar, F.: Dvě místa N. Z. o panovnické moci svědčící. ČKD 1840, s. 3-27.

Zahradník, V.: Způsob, kterýmž se poznává, jak dalecí jsou sobě kteří pokrevenci a příbuzenci. ČKD 1848, s. 73-85.

3. Léta 1860-1868

▪ Pod redaktorstvím Karla Vinařického

Nejvýznamnější událostí, která poznamenala charakter a témata článků v časopise v tomto období, je Konkordát církve a Rakouska-Uherska z roku 1855. Katolická církev se měla stát ideologickou oporou neabsolutistického systému. Tento konkordát vrátil církvi právo opět rozhodovat o svých věcech bez zásahu státu, a to především v kapitolách manželství a školství výrazně nadřadil církevní moc státní moci, takže se dokonce někdy mluví i o abdikaci státu před církví. Úpravy v těchto kapitolách totiž zřetelně poškozovaly nekatolické obyvatelstvo, v oblasti školství to bylo až na hraně diskriminace.

Po úvodním nadšení pro nový časopis dochází k poklesu zájmu autorů (a zároveň organizátorů) o práci pro ČKD, které způsobilo v letech 1852 až 1860 přestávku v jeho vydávání. Hlavní zásluhu na jeho obnově v roce 1860 má Karel Vinařický, který převzal na svá bedra veškeré starosti spojené s redakcí a vydáváním. Teprve v roce 1868 se k němu přidává Klement Borový.

Přesto časopis v těchto letech, i přes velmi zúžený okruh redaktorů, vychází osmkrát ročně.

Co se týče tématického rozdělení jednotlivých článků i jejich náplně, nedošlo k žádným výrazným změnám ani k poklesu kvality. Přibližně stejný prostor dostávají církevní historie, apologetika, dogmatika a liturgie, více článků je věnováno pastorální teologii a církevnímu právu, klíčovými disciplínami pastorační praxe. Protože se zkrátila perioda vydávání časopisu, přibýlo článků o aktuálním dění v církvi, především o činnosti katolických spolků, a také se zvýšil počet recenzí a zpráv o literatuře.

3.1 O autorech článků

- Mezi autory příspěvků se v daném období objevují Josef Karel Hausmann, Antonín Skočdopole a Karel Vinařický.

Josef Karel Hausmann⁶ byl katolickým knězem a publicistou. Narodil se 12. dubna roku 1825. V duchovní správě působil především v kladenském okrese. Od roku 1863 patřil k významnějším představitelům katolického duchovenstva v Čechách. Jako znalec a odborník na románské jazyky se věnoval také literární historii, kde k jeho nejznámějším dílům patří např. studie *O literatuře španělské, zvláště dramatické*. Zemřel 30. března roku 1905.

Antonín Skočdopole⁷ se narodil dne 2. prosince 1828 v Soběslavi. Po studiích bohosloví v Českých Budějovicích byl roku 1854 vysvěcen na kněze. Od roku 1859 působil jako prefekt do studentského semináře v Českých Budějovicích. V roce 1861 byl jmenován suplujícím a o rok později skutečným profesorem pastorálky a po roce i profesorem katechetiky a metodiky na teologickém učilišti v Českých Budějovicích.

Svémi mnohými bohosloveckými pojednáními přispíval např. do „*Blahověsta*“ a „*Časopisu katolického duchovenstva*“. Také v pedagogických časopisech bylo možné přechít si jeho články didaktického, mluvnického a pedagogického obsahu.

Samostatně pak vydal např. „*Národní čili obecná škola, její opravy a oddělení od církve*“ (1868), „*Příručná kniha bohosloví pastýřského*“ (1872-1868), „*Biblické katechese*“ (1882), „*Vypracované katechese*“ (1884), „*Učebná kniha bohosloví pastýřského*“ (1904).

S farářem Dubnem vydal knížku: „*Blahovonný venkovan*“ (1863). S Karlem Vinařickým 2 brožury: „*Jesuité*“ a „*Druhá a poslední odpověď Národním listům k otázce o jezuitech*“ (1867).

⁶ Ottův slovník naučný. Díl 10. Praha 1998. s. 970.

⁷ Ottův slovník naučný. Díl 23. Praha 2000. s. 278.

Karel Vinařický⁸ byl český katolický kněz, spisovatel, básník a dramatik. Patří mezi zakladatele české literatury pro děti a byl také autorem mnoha učebnic českého jazyka. Narodil se 24. ledna roku 1803 ve Slaném. Zemřel 3. února roku 1869 v Praze. Po studiu na gymnáziu odešel studovat filozofii na pražskou univerzitu. Roku 1825 byl vysvěcen na kněze. Zpočátku působil jako arcibiskupský ceremoniář a od roku 1829 pak jako arcibiskupský sekretář. V roce 1833 se stal farářem v Kováni u Mladé Boleslavi, roku 1849 děkanem v Týně nad Vltavou a od roku 1859 působil jako kanovník na Vyšehradě.

3.2 Články

- **Právo**

Anonym: Hájení práva farního. ČKD 1860, s. 136-137, 295.

Borový, K.: Právo patronátní v Čechách. ČKD 1866, s. 481-491.

Borový, K.: O právech nekneží v církvi katolické. ČKD 1867, s. 460-469.

Laurin, F.: Corpus juris canonici. ČKD 1862, s. 100-116.

R. F. S.: O potřebě důkladného studium církevního práva obzvláště za našich dnů.

ČKD 1862, s. 161-168.

- **Správa**

Borový, K.: Kněží v zastupitelství obecním a zemském. ČKD 1863, s. 561-571.

Borový, K.: Konfesionální zákony v Rakousku. ČKD 1868, s. 305-311.

Borový, K.: V příčině papežských rezervátů. ČKD 1867, s. 70.

Hausmann, J.: Otázka o povinnosti patronátní. ČKD 1861, s. 219.

Havlů, J.: Budoucí koncil oekumenický. ČKD 1868, s. 508-526.

⁸ Ottův slovník naučný. Díl 26. Praha 2002, s. 715-19.

Šafránek, J.: Karel Alois Vinařický. ČKD 1926/7, s. 406-412.

- **Klérus**

Havránek, F.: Kněžské důstojenství. ČKD 1866, s. 331-335.

Novák, T.: Původ a vývin celibátu. ČKD 1868, s. 161-168.

Schulte, J. B.: O potřebné známosti určitého jazyka k dosažení benefícia. ČKD 1861, s. 210-215.

Vinařický, K.: O zkrácení fundačních kaplanů při uprázdněných beneficiích. ČKD 1864, s. 385-391.

- **Manželství**

Auerhann, F.: Pokoutnost. ČKD 1860, s. 583-599.

Bílý, J.: Civilní a smíšené manželství. ČKD 1861, s. 360-368.

Borový, K.: O Sňatech cizozemců v Rakousku a obyvatelů Rakouska v cizozemsku. ČKD 1866, s. 202-213.

Borový, K.: Manželství občanské před soudem katolické církve. ČKD 1867, s. 147-154.

Borový, K.: O překážce smíšeného manželství. S. ČKD 1867, s. 68.

Borový, K.: Oddavky na smrtelném loži. ČKD 1867, s. 469-472.

Borový, K.: Nesvorní manželé. ČKD 1867, s. 475-477.

Borový, K.: Manželský soud v Praze. ČKD 1868, s. 222-223.

Borový, K.: Manželské právo v Rakousku. ČKD 1868, s. 369-384.

Borový, K.: Ohlášky manželství. ČKD 1868, s. 387-388, 539.

Borový, K.: Otázky z manželského práva. ČKD 1868, s. 539-542.

Hausmann, J.: Tajné sliby manželské. ČKD 1861, s. 596-599.

Hausmann, J.: Pastorální pád z manželského práva. ČKD 1863, s. 223-224.

Hausmann, J.: Připomínky o překážce manželstva pro rozličné vyznání víry snoubenců. ČKD 1863, s. 299-303.

Hausmann, J.: Porovnání starého a nového zákona manželského. ČKD 1863, s. 407-419.

Jánský, F.: Církevní žehnání sňatku manželského. ČKD 1867, s. 501-519.

Kupka, J.: Ohlášky manželské a promíjení jich. ČKD 1862, s. 169-179.

Laurin, F.: O manželství. ČKD 1860, s. 130-136.

Laurin, F.: O násilí a strachu co překážce manželství. ČKD 1867, s. 401-432.

Laurin, F.: Zřetel k veřejné mravopoctnosti. ČKD 1862, s. 575-593.

Laurin, F.: Impendimetum criminis. ČKD 1863, s. 33-46, 104-132.

Laurin, F.: Forma Tridentina. ČKD 1865, s. 6-30.

Laurin, F.: Závaznost formy Tridentské. ČKD 1865, s.161-178.

Plaucar, F.: Příklad z pastýřského života, hledící k občanskému příbuzenství. ČKD 1865, s. 149-150.

R. S.: Cizoložství, občanská překážka stavu manželského. ČKD 1863, s. 463-464.

Skočdopole, A.: O manželských překážkách ve zповědnici objevených. ČKD 1867, s. 172-203.

- **Křest, legitimace, adopce, příbuzenství**

Anonym: O legitimování dítek nemanželských na Moravě. ČKD 1865, s. 625-628.

Anonym: K otázce o legitimaci dětí narozených před církevními oddavkami rodičů. ČKD 1866, s. 74.

Borový, K.: O legitimaci dítek nemanželských. ČKD 1866, s. 219-224.

Borový, K.: Nejnovější výnos o legitimaci. ČKD 1868/2, s. 141-142.

Borový, K.: Výnos apoštolské stolice o dítkách z občanského manželství. ČKD 1868, s. 212-214.

Borový, K.: O křtu nalezenců. ČKD 1868, s. 121-122.

Laurin, F.: Zdání o případu hledícím k obč. příbuzenství. ČKD 1865, s. 221-230.

Vinařický, K.: Uprávnování nemanželských dětí. ČKD 1865, s. 549-550.

- **Věci majetkové a finanční**

Anonym: Hájení jmění zádušního proti úřadu patronátnímu. ČKD 1861, s. 295-298.

Hausmann, J.: Radno-li duchovnímu propachtovati farních polí. ČKD 1860, s. 538-543.

Laurin, F.: Kdo v církvi jest vlastníkem čili pánem církevního zboží. ČKD 1862, s. 188-196.

Plaucar, F.: Přebrání požitků farních v XVI. Století. List p. Zdeňka Lva z Rožmitálu, vysvětlen z církevního stanoviska. ČKD 1864, s. 134-142.

Plaucar, F.: Příklad taxovní. ČKD 1865, s. 302-303.

Vinařický, K.: K otázce o správě kostelního jmění. ČKD 1864, s. 65-70.

- **Varia**

Borový, K.: Konkordát a nepřátelé jeho. ČKD 1867, s. 539-549.

Borový, K.: O farní škole. ČKD 1866, s. 354-371.

4. Léta 1869-1897

▪ Pod redaktorstvím Klementa Borového

Toto období bylo bohaté na události v politice i společnosti, které se samozřejmě odrazilily i v tematické náplni článků. V letech 1869-1870 proběhl Vatikánský koncil, kde papež Pius IX. vydal také konstituci *Pastor aeternus*⁹, která obsahovala nauku o primátu a neomylnosti. Ta vyvolala řadu sporů a vedla např. ke vzniku starokatolické církve. U evropských dvorů vyvolalo dogma o papežské neomylnosti také ostrou kritiku. Zejména Německé císařství reaguje tvrdou politikou proti církvi, tzv. kulturním bojem. V Rakousku-Uhersku nebyly zásahy tak radikální, nicméně po prvním Vatikánském koncilu došlo k vypovězení konkordátu s odůvodněním, že dogmatem o papežské neomylnosti došlo ke změně charakteru katolické církve.

V roce 1891 vydal papež Lev XIII. encykliku *Rerum novarum*, v níž církev konečně vydala své oficiální stanovisko k dělnické otázce a všeobecně sociálním věcem. Souhlasí zde s právem pracujících zakládat odborové svazy, ale odmítá komunismus. Encyklika se ostře staví proti socialistickému hnutí, které podle ní svoji snahou nahradit soukromé vlastnictví společenským vede k nenávisti chudých vůči bohatým. V roce 1881 nechal papež také otevřít vatikánské archívy.

Úmrtím Karla Vinařického na počátku roku 1869 zasáhla časopis těžká rána. Veškeré organizační práce potřebné k vydávání ale především redakci ČKD se ujímá Klement Borový. Nezměrným úsilím se mu daří nejen udržet periodicitu 8 výtisků ročně (kromě let 1873 – 1875, kdy časopis vyšel pouze šestkrát a roku 1876, kdy byl vydán sedmkrát), ale hlavně náplň a kvalitu jednotlivých článků. V letech 1881 až 1897 dochází k postupnému rozšiřování autorského kolektivu o Františka Krásla, Františka Kryštofka a Josefa Tumpacha a zvýšení počtu čísel na deset ročně. Velkým přínosem bylo zpracování věcného generálního rejstříku ČKD, který mapuje celou historii dosud vydaných ročníků (od roku 1828) a také vydávání celkových obsahů jednotlivých

⁹ Filipi, P.: Křesťanstvo: historie, statistika, charakteristika křesťanských církví. Brno 1998, s. 77.

ročníků od roku 1878. V roce 1897 umírá duše časopisu Klement Borový, čísla 8 až 10 tohoto roku už vydávají jeho kolegové.

4.1 O autorech článků

- Z předešlého období se mezi autory příspěvků objevují také Josef Karel Hausmann a Antonín Skočdopole. Nově k nim přibývají Klement Borový, Josef Dobicier, Josef Doubrava, Alois Jirák, Theodor Kohn, František Kryštůfek, Antonín Kubíček, Jan Sedlák a Josef Tumpach.

Klement Borový¹⁰ se narodil roku 1838 ve Vranově. Po studiích na teologii se v roce 1863 habilitoval z církevního práva na teologické fakultě v Praze a jako profesor církevního práva a fundamentální teologie tam od roku 1871 také působil. V ČKD se věnoval především redakční činnosti a práce o církevních dějinách 16. století se staly jeho hlavní specializací. Jeho příručka *Úřední sloh církevní*, která měla sloužit hlavně jako návod pro výkon úřední činnosti katolických duchovních, vyšla hned několikrát, a to v letech 1880, 1887, 1893. K. Borový zemřel v roce 1897. Jeho největším pokračovatelem v právně popularizační činnosti se stal později bezesporu Jan Pauly. K jeho dalším dílům patří např. historicko kritický životopis: „*Antonín Brus z Mohelnice, arcibiskup pražský*“, „*Bedřich kníže ze Švarcenberku, kardinál-arcibiskup Pražský*“, „*František de Paula, říšský hrabě z Schönbornů, kníže - arcibiskup Pražský*“, „*Sv. Jan Nepomucký: mučedník a hlavní patron království českého*“, nebo z jeho ediční činnosti „*Libri erectionum archidioecesis Pragensis*“.

Josef Dobicier¹¹ se narodil 5. října roku 1811 v Lounech. Po studiích na gymnáziu v Žatci odešel do Prahy, kde studoval filozofii a práva. Roku 1834 vstoupil do litoměřického semináře a po čtyřech letech byl roku 1838 vysvěcen na kněze. Nejprve přijal míst jako kaplan ve Výsluní, Sutomi a Cítolibeč a posléze působil už jako farář v Kounově. Roku 1865 se jeho novým působištěm stala obec Mory u Podbořan, kde zůstal až do své smrti roku 1899. J. Dobicier však nebyl pouze

¹⁰ Ottův slovník naučný. Díl 4. Praha 1997, s. 413-14.

¹¹ Ottův slovník naučný. Díl 7. Praha 1997. s. 704-05.

katolickým knězem, ale Byl však nejen katolickým knězem, ale patřil také k velkým šířitelům slovanství. Jeho vlastenecky laděné články, kterými se snažil probudit národní uvědomění, se objevovaly např. na stránkách „*Květu*“ nebo „*Časopisu českého muzea*“.

Josef Doubrava¹² se narodil dne 29. února roku 1852 v Mníšku. Po úspěšně ukončených studiích na teologii byl vysvěcen na kněze a posléze působil jako kaplan v Petrovicích u Sedlčan. Roku 1877 se stal administrátorem v Dublovicích a v roce 1880 byl jmenován adjunktem pražské teologické fakulty. Poté roku 1883 se stal místodržitelem a o něco později i ředitelem arcibiskupského semináře. Téhož roku získal doktorát z teologie a byl činný jako profesor církevního práva.

V devadesátých letech pak působil také jako kanovník u sv. Víta, předseda manželského soudu, předseda Archeologického sboru muzea království českého nebo jednatel Křesťanské akademie.

Dne 9. února 1903 se mu dostalo jmenování královéhradeckým biskupem. Potvrzen do úřadu byl dne 22. června 1903 papežem Lva XIII. Dne 29. června téhož roku přijal biskupské svěcení a posléze se hned také ujal správy diecéze. Od prosince 1918 působil také jako apoštolský administrátor pražské arcidiecéze. Zemřel dne 20. února 1921 v Hradci Králové.

Alois Jirák¹³ se narodil dne 29. ledna 1848 v Černovicích u Tábora. Po studiích na gymnáziu v Jindřichově Hradci se rozhodl vstoupit do biskupského kněžského semináře v Českých Budějovicích a roku 1872 zde byl také vysvěcen na kněze. Poté začal působit jako kaplan v Počátcích a roku 1873 ho biskup J. V. Jirsík doporučil do vyššího ústavu sv. Augustina ve Vídni, kde se měl začít připravovat na rigorosa. Roku 1874, po úspěšném složení zkoušek, se vrátil zpět do Počátek a v roce 1877 byl jmenován doktorem bohosloví ve Vídni. Roku 1882 se stal vicerektorem v kněžském semináři v Českých Budějovicích. Roku 1883 byl pak jmenován spirituálem, roku 1884

¹² Český slovník bohovědný. Díl 3. Praha 1930. s. 591-592.

Ottův slovník naučný. Díl 7. Praha 1997. s. 879.

Čáňová, E.: Slovník představitelů katolické církevní správy v Čechách v letech 1848-1918, Praha 1995, s. 20-21.

¹³ Ottův slovník naučný. Díl 13. Praha 1998. s. 538.

profesorem biblického studia starozákonního a dialektů semitských a roku 1885 i profesorem církevního práva na též ústavu. Roku 1889 se tady stal i rektorem semináře. Zemřel dne 21. dubna 1907 v Jindřichově Hradci.

Theodor Kohn¹⁴ se narodil dne 23. března 1845 v Březnici u Zlína. Pocházel z chudé rodiny s židovskými kořeny. Po studiích na gymnáziu u Piaristů ve Strážnici a na vyšším gymnáziu v Kroměříži odešel studovat bohosloveckou fakultu do Olomouce. Jeho prvním působištěm bylo město Vsetín, kde působil dva roky jako kooperátor. Roku 1873 byl jmenován katechetou na nižším českém gymnáziu v Příboru, odkud ho roku 1874 povolal olomoucký arcibiskup Fürstenberg pro místo ceremoniáře. Roku 1875 získává titul doktora teologie a roku 1882 byl jmenován mimořádným profesorem církevního práva a fundamentálky na bohoslovecké fakultě v Olomouci. Roku 1887 je mu uděleno nesídelní kanovníctví při olomoucké kapitule a roku 1892 se stal residenčním kanovníkem při téže kapitule. Po smrti arcibiskupa Fürstenberga byl dne 8. listopadu 1892 zvolen v pořadí sedmým olomouckým arcibiskupem. Zemřel dne 3. prosince 1915 v Ehrenhausenu.

Byl činný také v literární oblasti, jeho příspěvky se objevovali v periodikách jako „*Časopis katolického duchovenstva*“, „*Pastýř duchovní*“ nebo „*Právník*“.

František X. Kryštůfek¹⁵ se narodil 28. října 1842 v Humpolci. Po studiích na gymnáziích v Havlíčkově Brodě a Praze, studoval teologii v Praze. Na kněze byl vysvěcen 15. července 1866. Poté působil rok jako kaplan ve Velvarech. V roce 1867 se stal adjunktem teologické fakulty v Praze, od roku 1869 působil jako suplující a o rok později pak jako řádný profesor církevních dějin v Hradci Králové. V roce 1891, po rozdělení fakulty na českou a německou, byl jmenován profesorem církevních dějin na české teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a v akademické roce 1893/1894 byl také zvolen rektorem Karlovy Univerzity. Roku 1895 byl jmenován kanovníkem

¹⁴ Marek, P.: Prof. ThDr. Theodor Kohn: Život a dílo olomouckého arcibiskupa. Kroměříž 1994. Ottův slovník naučný. Díl 14. Praha 1998, s. 560-561.

¹⁵ Ottův slovník naučný. Díl 15. Praha 1999, s. 303-304.

Čáňová, E.: Slovník představitelů katolické církevní správy v Čechách v letech 1848-1918. Praha 1995, s. 48.

kapituly Všechných svatých na Hradě pražském, od roku 1910 byl jejím děkanem a nakonec je 1. října 1911 jmenován jejím proboštem. Zemřel 25. ledna 1916 v Praze.

K jeho dílům patří např. třídílný *„Všeobecný církevní dějepis“* (1883, 1889 a 1892), *„Cesta a pouť do Egypta a sv. Země, kterou vykonal a popsal František Xav. Kryštof“* (1886), *„Protestantství v Čechách až do bitvy Bělohorské“* (1906), *„Hus a jeho ochranný list“* (1913).

Antonín Kubíček¹⁶ se narodil dne 26. června 1864 v Klášterci na Moravě. Po studiích na kroměřížském gymnáziu odešel studovat bohosloví do Olomouce. Od roku 1903 působil jako profesor učitelského ústavu v Olomouci. Byl také konzistoriálním arcibiskupským radou a asesorem. Zemřel dne 23. června 1924 v Kroměříži.

K jeho dílům patří např.: *„České listiny ve městské knize opavské“* (1917), *„Novotného Mistra Jan Hus“* (1923), *„Několik příspěvků k dějinám husitství“* (1924) a přispíval také do řady periodik jako např. do *„Časopisu katolického duchovenstva“*, *„Kazatele“*, *„Časopisu matice moravské“* nebo do *„Našince“*.

Jan Sedlák¹⁷ se narodil 9. dubna 1854 v Tajanově. Po studiích na gymnáziu v Klatovech odešel do Prahy na teologickou fakultu. Na kněze byl vysvěcen 9. srpna 1876 a ještě téhož roku se stal kaplanem v Erpužicích. Poté působil také v Chodově, Rokycanech a Litohlavech. V letech 1890-1891 byl sekretářem arcibiskupské konsistoře a 27. června 1891 byl jmenován kanovníkem kapituly svatovítské. V letech 1908-1917 působil jako generální vikář arcidiecéze pražské a poté byl 7. července 1917 jmenován světícím biskupem arcidiecéze (biskupem Tacapitským) a 13. dubna děkanem metropolitní kapituly. Zemřel 30. září 1930 v Praze, kde je také u sv. Matěje pohřben.

¹⁶ Ottův slovník naučný nové doby: dodatky k velikému Ottovu slovníku naučnému. Díl 3., sv. 2. Praha 2001, s. 945.

¹⁷ Čáňová, E.: Slovník představitelů katolické církevní správy v Čechách v letech 1848-1918. Praha 1995, s. 66.
Ottův slovník naučný. 22. díl. Praha 2000. s. 751.

Josef Tumpach¹⁸ se narodil 20. prosince 1862 v Oseku u Rokycan. Byl katolickým knězem, papežským prelátem a kanovníkem kapituly u Sv. Víta. Po studiích působil od roku 1892 jako profesor církevního práva na pražské teologické fakultě UK a o čtyři roky později, od roku 1896, také jako profesor křesťanské sociologie. V roce 1914 byl jmenován předsedou Akademie křesťanské. Zemřel dne 20. listopadu 1916. Mezi jeho díla patří: „*Český slovník bohovědný*“ (od 1909, společně s Antonínem Podlahou), „*Bibliografie české katolické literatury náboženské*“ (1912-14), „*Právo církevní v Čechách 1848–1898*“ (1898), „*Manželství ve světle nejstarších památek a pomníků křesťanských*“ (1901).

4.2 Články

- **Právo**

Borový, K.: Předlohy vládní. ČKD 1871, s. 68-71.

Borový, K.: Právo patronátní. ČKD 1883, s. 428-429.

Borový, K.: Je-li katolík povinen dostaviti se k soudu v neděli neb svátek. ČKD 1883, s. 622-623.

Doubrava, J.: Právo patronovo v zájmu patronátního kostela. 1896, s. 176-178.

Doubrava, J.: Mají židé jako starší obce, jíž náleží patronát, účast v podacím právu. 1897, s. 183.

Laurin, F.: Co se míní v církevním právu slovem „domicilium“ ? ČKD 1871, s. 401-434.

Šrůtek, J. A.: Na jakém základě spočívá právní jistota břemen patronátních. ČKD 1882, s. 493-497.

Uhlíř, V.: Žádoucí oprava patronátních poměrů v Čechách. ČKD 1887, s. 513-524, 605-619.

Vondruška, K.: Osoby nepokřtěné nejsou schopny nabyti práva patronátního. ČKD 1890, s. 378-380.

¹⁸ Ottův slovník naučný. Díl 25. Praha 2002. s. 862-63.

- **Správa**

- A. K.:** O kolkování úředních listů a přepsání kolků. ČKD 1883, s. 49-50.
- Borový, K.:** Pečeť na listinách úředních. ČKD 1874, s. 147-148.
- Borový, K.:** Rozhodnutí správního dvoru soudního v příčině konkurrence při stavbě chrámu. ČKD 1877, s. 623-625.
- Borový, K.:** Záležitosti obce farní zastupuje obec místní. ČKD 1878, s. 297-298.
- Borový, K.:** Vydání listů matričních z archivu. ČKD 1881, s. 110-111.
- Borový, K.:** Záležitosti obce farní zastupuje obec místní. ČKD 1882, s. 240-241.
- Borový, K.:** Povinen-li farář odbírat list úřední. ČKD 1883, s. 302-304.
- Borový, K.:** Vydání listů matričních z archivu farního. ČKD 1884, s. 502.
- Borový, K.:** Pravidla v příčině vedení matrik. ČKD 1884, s. 554-555.
- Borový, K.:** Užívání zvonů dle francouzského zákona. ČKD 1885, s. 491-493.
- Borový, K.:** Vyměrování konkurenční stavební povinnosti beneficiátů. ČKD 1888, s. 431.
- Borový, K.:** Zápis do matriky. ČKD 1889, s. 99-100, 300-301.
- Borový, K.:** Kdy přísluší povozům v zájmu církevním jezdicím osvobození od mýta. ČKD 1890, s. 175-176.
- Borový, K.:** Rubriky v matrikách. ČKD 1891, s. 502-503.
- Borový, K.:** Praesentace na beneficium patronátu městského. ČKD 1884, s. 113-114.
- Borový, K.:** Záduš jako volitel. ČKD 1888, s. 182.
- Brabec, V.:** Proč jest vedení matrik tak důležité a jaká nařízení byla v té příčině v Pražské arcidiecézi vydána. ČKD 1892, s. 476-494, 538-564.
- Dostál, A.:** Výtahy k účelům školním. ČKD 1891, s. 48-50, 116.
- Hausmann, J.:** Synodální návrhy. ČKD 1875, s. 364-373.
- J. A. Šr.:** Kostely a hřbitovy v nových knihách pozemkových. ČKD 1883, s. 133-139.
- Meloun, J.:** Překřížování listin archivních. ČKD 1882, s. 47-48.
- Novák, V.:** O některých nepřislušnostech při administraci rurálních beneficií. ČKD 1871, s. 542-545.
- Pokorný, J.:** Pojem školy filiální a povinnost dodávání povozu. ČKD 1883, s. 492-493.

Řehák, K.: Jaký prospěch přinášejí synody partikulární, zvláště provinciální a diecézní. ČKD 1879, s. 410-429, 513-531, 602-620.

Sedlák, J.: Oznámení uprázdněných beneficií. ČKD 1885, s. 102-104.

Sedlák, J.: Nepostačitelnost úmrtního listu. ČKD 1886, s. 371.

Sedlák, J.: Ustanovení diecézní synody z r. 1605. ČKD 1890, s. 606-613.

Skočdopole, A.: O zápisu v matrice dvou far a řadovém čísle v matrikách. ČKD 1883, s. 363-369.

Skočdopole, A.: Výtahy z matrik farských. ČKD 1888, s. 321-331.

Skočdopole, A.: Nově přibylé zasílání listů matriky ex offio. ČKD 1891, s. 43-44.

Skočdopole, A.: Ku předpisům o výtazích matričních. ČKD 1891, s. 45.

Skočdopole, A.: Práva veřejných kaplí. ČKD 1892, s. 117-118.

Skočdopole, A.: O rozřešování censur vyhrazených papeži. ČKD 1892, s. 298-299.

Skočdopole, A.: Matriční listy z úřední povinnosti o cizincích. ČKD 1892, s. 602-604.

Skočdopole, A.: Který farář jest oprávněn (povinen) vydávati archy rodinné. 1895, s. 238.

Šrůtek, J. A.: Korrespondence farních úřadů s obecními. ČKD 1882, s. 617-619.

Tumpach, J.: Patronu laikovi nepřisluší čestné sedadlo v presbyteriu. ČKD 1894, s. 529-536.

Tumpach, J.: Církevní censura. 1895, s. 241-244.

- **Církevní hodnostáři**

Beneš, G.: O přednosti kardinálů před biskupy. 1897, s. 76-81.

Borový, K.: Povinnost biskupů aplikovat pro populo. ČKD 1882, s. 497-499.

Borový, K.: Ordinační titulis missionis. ČKD 1888, s. 243-244

Borový, K.: Protonotáři apoštolští, komoří a preláti. ČKD 1873, s. 131-136.

Borový, K.: Koadjutor churavého biskupa. ČKD 1873, s. 418-425.

Borový, K.: Episcopi titulares. ČKD 1882, s. 497.

Borový, K.: Irregularitas e defectu aetatis. ČKD 1881, s. 488-489.

Borový, K.: Jurisdikce administrátorská a kaplanská. ČKD 1881, s. 490-491.

Borový, K.: Neophyta zvláštního druhu. ČKD 1884, s. 444-446.

- Borový, K.:** Vyznamenání círk. bez přivolení biskupa. ČKD 1885, s. 496-497.
- Borový, K.:** Instrukce posv. Sboru Propagandy o suspensi ex informata conscientia. ČKD 1886, s. 506-507.
- Borový, K.:** Třetina chudých při pozůstalosti kněze ab intestato zemřelého. ČKD 1887, s. 42-43.
- Borový, K.:** Byt pro farní duchovenstvo. ČKD 1888, s. 54.
- Borový, K.:** Příslušnost správce duch. při přestupu k jinému vyznání. ČKD 1888, s. 610-611.
- Borový, K.:** O pravomoci kaplanské. ČKD 1891, s. 239-240, 501-502.
- Borový, K.:** Odepření svědectví ze strany duchovního správce. ČKD 1891, s. 46-48.
- Borový, K.:** Vyznamenání duchovenstva v Čechách obvyklá. ČKD 1877, s. 49-51.
- Borový, K.:** Jurisdikce zpovědní na místech poutnických. ČKD 1886, s. 309-310.
- Jiráček, A.:** I beneficiát při poutním kostele může býti samotným správcem duchovním při nepatrném počtu svých osadníků ČKD 1892, s. 565-569.
- Jiráček, A.:** Samostatnost duch. správce i bez kanonické investitury. ČKD 1892, s. 611-614.
- Jiráček, A.:** Urážka biskupovi při gener. kanon. visitaci učiněná a § 303 trest. zák. 1895, s. 100-102.
- Jiráček, A.:** Urážka biskupovi při gener. kanon. visitaci učiněná a § 303 rak. trest. zák. 1896, s. 623-625.
- Kondelík, F.:** Příslušný správce duch. při přestupu k jinému vyznání. ČKD 1889, s. 176-177.
- M. F.:** Volební právo kaplanův a kooperátorů. ČKD 1883, s. 429-430.
- Menčík, F.:** Zlomek synodálních statutův. 1896, s. 172-176.
- Šrůtek, J.:** Kaplani na veřejném patronátě a samostatní katechetové. ČKD 1889, s. 295-298.
- Šrůtek, J. A.:** Kanovníctví při katedrální kapitule v Čechách. ČKD 1882, s. 567-570.
- Tumpach, J.:** Breve papeže Lva XIII. O čestných kanovnících. ČKD 1894, s. 413-415.
- Tumpach, J.:** Titulární biskupové uherští. 1895, s. 517-529.
- Tumpach, J.:** Důsledky plynoucí z uznání samostatnosti duchovního správce. 1896, s. 502-508.

Vondruška, K.: Samostatný duchovní správce. ČKD 1888, s. 367-373.

Žák, F.: Církevní pravomoc a svěcení. ČKD 1891, s. 607-622.

- **Klérus**

Borový, K.: Farář a katecheta. ČKD 1878, s. 541-542.

Podlaha, A.: Smí-li kdo býti terciářem několika řádů. ČKD 1894, s. 242.

Skočdopole, A.: Práva faráře při kostele kapitolním. ČKD 1893, s. 488-489.

Šrůtek, J.: Názvy kněží v duchovní správě pracujících. ČKD 1884, s. 20-27.

Tumpach, J.: Jízda kněží na velocipédu. 1895, s. 244-246.

Víšek, A.: Zákony círk. o závětech kněží. ČKD 1893, s. 11-22, 77-92.

Vondruška, K.: Farář a výživa kooperátorů. ČKD 1888, s. 297-300.

- **Církevní řády**

Borový, K.: Závaznost stanov bratrstva. ČKD 1881, s. 365-366.

Borový, K.: Pravidla třetího řádu sv. Františka. ČKD 1883, s. 139-147, 425-426.

Borový, K.: Triennium votorum simplicium. ČKD 1883, s. 171-172.

Borový, K.: Rozhodnutí o řeholním slibu chudoby. ČKD 1887, s. 500-503.

Borový, K.: Řeholní slib chudoby. ČKD 1888, s. 432-439.

Borový, K.: O pobytu cizích řeholníků v Rakousku. ČKD 1885, s. 497-499.

Borový, K.: V příčině klausury řádu Voršulek v Praze. ČKD 1890, s. 174-175.

Doubrava, J.: Mohou biskupové vi facultatis quinquennalis dispensovati řeholníky super defectu aetatis? 1896, s. 181-183.

Křikava, G.: Důležité privilegium řádu preamonstrátského. 1896, s. 513-524, 594-601.

Kubíček, J.: Manifestace svědomí v řeholích. ČKD 1891, s. 442-445.

Skočdopole, A.: Zákonná ustanovení rakouská o nových sídlech řeholníků a řeholnic. ČKD 1893, s. 1-10.

Skočdopole, A.: Podléhají-li církevní bratrstva státnímu zákonu o spolcích. ČKD 1894, s. 193-198.

Tumpach, J.: Decretum generale „Auctis admodum“ o svěcení a propouštění řeholníků. ČKD 1894, s. 502-506.

Tumpach, J.: Pořizování řeholníkův o jmění per actus inter viros dle zákonů rakouských . 1895, s. 495-499.

Tumpach, J.: Sbírky řeholních sester. 1897, s. 21-30.

Tumpach, J.: Dekrét S. C. EE. et RR. „Auctis Admodum“. 1895, s. 354-359.

- **Manželství**

B. F.: Matrimonium absque forma Tridentina. ČKD 1884, s. 602-603.

Borový, K.: Platnost sňatku uzavřeného in forma Tridentina. ČKD 1871, s. 61-65.

Borový, K.: O sňatcích obráncův zemských. ČKD 1873, s. 55-61.

Borový, K.: Ohlášky snoubenců náležejících ad militiam vagam. ČKD 1873, s. 268-289.

Borový, K.: Rozvedení od stolu a lože. ČKD 1873, s. 293-295.

Borový, K.: Domicil snoubenců nezletilých. ČKD 1874, s. 376-379.

Borový, K.: Zápis oddavek per delegationem vykonaných do matriky. ČKD 1874, s. 383-384.

Borový, K.: Sňatek lidí bezkonfesionálních. ČKD 1875, s. 142-143.

Borový, K.: Platnost či neplatnost manželství. ČKD 1875, s. 222-223.

Borový, K.: Oddavky per delegationem. ČKD 1876, s. 372-373.

Borový, K.: Smíšená manželství. ČKD 1876, s. 522-525.

Borový, K.: Prohlášky na c. kr. okresním hejtmanství. ČKD 1877, s. 219-221.

Borový, K.: Smíšené manželství. ČKD 1877, s. 310.

Borový, K.: Novella k zákonu manželskému. ČKD 1877, s. 124.

Borový, K.: Oddavky a povinnost vojenská. ČKD 1878, s. 134-135.

Borový, K.: Kdo jest oprávněn k oddavkám. ČKD 1878, s. 136.

Borový, K.: Smlouva při smíšeném manželství. ČKD 1878, s. 298-300.

Borový, K.: Manželství občanské coram ministro actholico. ČKD 1878, s. 380-381.

Borový, K.: Pohřeb a svatba. ČKD 1878, s. 473.

Borový, K.: Smíšený sňatek v Uhersku uzavřený. ČKD 1879, s. 128-129.

Borový, K.: Smíšené manželství sine cautionibus opportunibus. ČKD 1879, s. 543-544.

Borový, K.: Pasivní assistance a manželství občanské. ČKD 1879, s. 543-544.

Borový, K.: Prohlášky manželské. ČKD 1880, s. 51-52.

Borový, K.: Z manželství občanského nevzniká překážka veřejné mravopoctnosti. ČKD 1880, s. 138/139.

Borový, K.: Sňatky manželské a povinnost branná. ČKD 1881, s. 113-114.

Borový, K.: Kdy se mohou konati prohlášky manželské? ČKD 1881, s. 184-185.

Borový, K.: Delegation k oddávkám v cizí diecézi. ČKD 1881, s. 304-305.

Borový, K.: Spojení rozvedených manželů. ČKD 1881, s. 438-439.

Borový, K.: Smíšený sňatek coram ministro acatholico. ČKD 1881, s. 493-495.

Borový, K.: Vyhotovení žádosti za dispens. ČKD 1882, s. 51-52.

Borový, K.: Zápis přivolené otcovského ku sňatku nezletilých. ČKD 1882, s. 115-116.

Borový, K.: Oddávky na fáře katolické a v chrámě protestantském. ČKD 1882, s. 176-177.

Borový, K.: Neplatný sňatek smíšený. ČKD 1882, s. 177-178.

Borový, K.: Výkon dispense udělené v překážkách manželských. ČKD 1882, s. 304-305.

Borový, K.: Sňatek katoličky s rozkolníkem. ČKD 1882, s. 373.

Borový, K.: Prohlášky manželské. ČKD 1882, s. 570-571.

Borový, K.: Sňatek řecko-katolického ženicha s nevěstou římsko-katolickou. ČKD 1882, s. 572-573.

Borový, K.: Smíšené manželství. ČKD 1883, s. 229-230.

Borový, K.: Dovoleno-li bezprostředně po 3. ohlášce oddávati. ČKD 1883, s. 48-49.

Borový, K.: Sňatek před pastorem uzavřený. ČKD 1883, s. 372-374.

Borový, K.: Error circa virginitatem sponsae. ČKD 1873, s. 61-64.

Borový, K.: Překážka disparitatis cultus. ČKD 1874, s. 63-66.

Borový, K.: Překážka přistupujícího švakovství. ČKD 1874, s. 228-229.

Borový, K.: Kde jest quasidomicil. ČKD 1874, s. 449-451.

Borový, K.: Impedimentum ligaminis. ČKD 1875, s. 141-142.

Borový, K.: Překážka nezletilosti. ČKD 1875, s. 307-308.

Borový, K.: Tempus clausum a delegace. ČKD 1875, s. 378-379.

Borový, K.: Žehnání při mši pro sponso et sponsa. ČKD 1876, s. 216-217.

Borový, K.: Předpolední kopulace. ČKD 1876, s. 373-374.

Borový, K.: Impedimentum criminis. ČKD 1881, s. 115-116.

Borový, K.: Může-li kopulovati toliko kněz pravomocí obdařený. ČKD 1881, s. 243-244.

Borový, K.: Překážka přistupujícího švakrovství. ČKD 1881, s. 484-486.

Borový, K.: De usu matrimonii. ČKD 1883, s. 172-173.

Borový, K.: Prohlášky manželské. ČKD 1884, s. 118-120.

Borový, K.: Legitimace per subsequens matrimonium. ČKD 1884, s. 172-173.

Borový, K.: Příslušnost faráře vlastního při oddavkách. ČKD 1884, s. 308-309, 560-561.

Borový, K.: Potřeba křestního listu ku sňatku. ČKD 1884, s. 503.

Borový, K.: Manželské prohlášky osob vojenských. ČKD 1884, s. 505.

Borový, K.: Šestinedělní pobyt při quasidomicilu. ČKD 1885, s. 229-331.

Borový, K.: Dekret papeže Lva XIII. stran dispensů od překážek manželství. ČKD 1885, s. 434-436.

Borový, K.: Vykonávání církv. pravomocí v záležitostech manželských. ČKD 1885, s. 489-490.

Borový, K.: Listina delegační. ČKD 1885, s. 566.

Borový, K.: Ženiši, kteří nejsou odvedeni, dosud třetí třídu stáří nepřekročili. ČKD 1886, s. 236-238.

Borový, K.: Prohlášky smíšeného manželství. ČKD 1886, s. 442-443.

Borový, K.: Zápis svolení ku sňatku snoubence neplnoletého, jehož otec jest na živu. ČKD 1886, s. 613-616.

Borový, K.: Domicil nebo quasidomicil. ČKD 1887, s. 176-177.

Borový, K.: V kterých diecésích severní Ameriky prohlášen jest dekret „Tametsi“ ČKD 1887, s. 309-310.

Borový, K.: Prominutí prohlášek manželských. ČKD 1887, s. 436-437.

Borový, K.: Rekonvalidace sňatků neplatných, v říši rakouské uzavřených. ČKD 1888, s. 50-51

- Borový, K.:** Dovoleno-li vydati původní akta snubní. ČKD 1888, s. 105-106.
- Borový, K.:** Proclamationes matrimoniales tempore causo. ČKD 1888, s. 107-110.
- Borový, K.:** Poznámka o sňatku osob jinde oddaných. ČKD 1888, s. 177-179.
- Borový, K.:** Opětování prohlášek manželských. ČKD 1889, s. 173-174.
- Borový, K.:** Prohlášky manželské. ČKD 1890, s. 248-249, 310-311.
- Borový, K.:** Povinnost placení daní při vakatuře beneficia. ČKD 1890, s. 311-312.
- Borový, K.:** Ku prohlášení neplatnosti sňatku stačí někdy rozsudek jedné toliko stolice. ČKD 1890, s. 439-440.
- Borový, K.:** Domocil a oddavky. ČKD 1890, s. 440-441.
- Borový, K.:** Impotentia physica. ČKD 1890, s. 496.
- Borový, K.:** Příslušnost ku prohláškám a oddavkám. ČKD 1894, s. 555-556.
- Borový, K.:** Smí-li duchovní správce legalisovati listiny? ČKD 1881, s. 111-113.
- Doubrava, J.:** Z kasuistiky práva manželského. ČKD 1888, s. 238-243.
- Doubrava, J.:** Tajnosnub v manželství smíšeném. ČKD 1889, s. 89-98, 148-162, 219-225.
- Doubrava, J.:** Kterou dobou vchází dispens od překážky manželské v moc právní? 1897, s. 54-56.
- Dudík, A.:** Dodatek k odpovědi na otázku: Mají-li kooperátorové zvláštního svolení místního faráře zapotřebí. ČKD 1883, s. 497-499.
- Dvořák, F.:** O návrhu ku zjištění svobodného stavu snoubencův. ČKD 1884, s. 559-560.
- Jiráček, A.:** Manželské závady povinnosti odvodní a stavu vojenského dle nového branného zákona rakouského. ČKD 1890, s. 1-22.
- Jiráček, A.:** Smí-li starosta dáti prominutí prohlášek na loži smrtelném. ČKD 1890, s. 613-616.
- Kaněra, C.:** Listina propouštěcí při sňatku a zápis oddavek. ČKD 1883, s. 115-116.
- Kaněra, C.:** Ženitba a branný zákon. ČKD 1884, s. 115-118.
- Kohn, T.:** Mají-li kooperátorové zvláštního svolení místního faráře k oddavkům zapotřebí. ČKD 1883, s. 413-417, 497-499.
- Laurin, F.:** Může – li se manželství nazývat smlouvou? ČKD 1872, s. 321-346.
- Pazderka, J.:** O sňatcích příslušníků říše německé. ČKD 1887, s. 306-309.

- Pazderka, J.:** Rozvod od stolu a lože. ČKD 1887, s. 165-172, 213-220, 270-284.
- Sedláček, J.:** O přivolení ku sňatku manželském. ČKD 1892, s. 386-394.
- Sedlák, J.:** Oddavky v den nedělní neb sváteční. ČKD 1885, s. 493-496.
- Skočdopole, A.:** Smlouva neplnoletých manželů o nábož. Vychování dětí. ČKD 1891, s. 374.
- Skočdopole, A.:** Dispense manželství na loži smrtelném. ČKD 1891, s. 374-375.
- Skočdopole, A.:** Jak navrácuje se církvi katolík, jenž byl uzavřel smíšené manželství pouze před pastorem nekatolickým? ČKD 1891, s. 441-442.
- Skočdopole, A.:** Manželství osoby křesťanské s osobou bezkonfesijní. ČKD 1893, s. 307.
- Skočdopole, A.:** O ženitbě gažistů v rezervě. ČKD 1893, s. 376-377.
- Skočdopole, Ant.:** Úvod a rozřešení šestinedělky z manželství civilního. ČKD 1883, s. 485-491.
- Sýkora, J.:** Manželství bratra se setrou u dětí Adamových. ČKD 1891, s. 290-296, 329-341.
- Š.:** Návrh ku zjištění svobodného stavu snoubenců. ČKD 1884, s. 503-505.
- Škampa, A.:** Podvod při smíšeném manželství. ČKD 1877, s. 47-49.
- Tumpach, J.:** Impedimentum disparitatis cultus. ČKD 1894, s. 307-309.
- Tumpach, J.:** Dovolena-li všeobecná delegace k oddavkám. ČKD 1894, s. 358-366.
- Tumpach, J.:** Sedmihradská manželství. ČKD 1894, s. 577-593.
- Tumpach, J.:** Duchovní příbuzenství jako zrušující překážka manželská. 1895, s. 174-184.
- Tumpach, J.:** Smíšená manželství mezi katolíky a schizmatiky. 1895, s. 560-561.
- Tumpach, J.:** Přísluší-li manželství od nedospělých snoubenců neplatně uzavřených vždy moc a platnost zasnubu? 1895, s. 581-594.
- Tumpach, J.:** Sňatky strýce s neteří a tety se synovcem. 1896, s. 235-238.
- Tumpach, J.:** Je-li u nás dovoleno kopulovati na dny újmy? 1897, s. 108-109.
- Tumpach, J.:** Překážka několikanásobného příbuzenství. 1897, s. 110-112.

- **Křest, legitimace, adopce, příbuzenství**

Anonym: Zápis dítky manželky civilním soudem cizozemským rozvedené. ČKD 1886, s. 503-504.

Borový, K.: Duchovenstvo k legitimace oprávněno. ČKD 1869, s. 45-46.

Borový, K.: Náboženské vyznání dítek nemanželských. ČKD 1871, s. 65-67.

Borový, K.: Státní překážka nezletilosti. ČKD 1871, s. 306-307.

Borový, K.: Zápis dítky vdovy do křestní matriky. ČKD 1871, s. 307-309, 391-393, 611-612.

Borový, K.: Legitimace per rescriptum. ČKD 1871, s. 388-391.

Borový, K.: Legitimace nalezencův. ČKD 1871, s. 461-463.

Borový, K.: Zápis do matriky křestní. ČKD 1871, s. 540-542.

Borový, K.: Adopce nebo schovanství. ČKD 1873, s. 452-454.

Borový, K.: Příklad adopce. ČKD 1874, s. 447-448.

Borový, K.: Křesťanské dítky otce židovského. ČKD 1875, s. 58-61.

Borový, K.: Křest v domě a úvod matky nekatolické. ČKD 1880, s. 142-143.

Borový, K.: Legitimace nemanželského dítky. ČKD 1881, s. 52-53.

Borový, K.: Podvod při zápisu do křestné knihy. ČKD 1881, s. 109-110.

Borový, K.: Zápis dítek v cizozemsku narozených do matriky.. ČKD 1881, s. 117.

Borový, K.: Zápis dítky vdovy. ČKD 1881, s. 303-304.

Borový, K.: Je-li otec povinen přijíti k zápisu dítky. ČKD 1881, s. 367-368.

Borový, K.: Náboženské vyznání dítek. ČKD 1881, s. 368-369, 436-438.

Borový, K.: Platnost křtu svatého. ČKD 1881, s. 489-490.

Borový, K.: Zápis nemanželského dítky židovky. ČKD 1881, s. 570-572.

Borový, K.: Legitimace pro foro civili. ČKD 1882, s. 52.

Borový, K.: Legitimace cizoložnat. ČKD 1882, s. 178.

Borový, K.: Katolické vychování dítek. ČKD 1882, s. 242.

Borový, K.: Legitimace dítky nemanželského. ČKD 1882, s. 243.

Borový, K.: Smlouva o vychovávání dítek ze smíř. manželství. ČKD 1882, s. 308-309.

Borový, K.: Křestní list , překlad a legalisace. ČKD 1882, s. 374.

Borový, K.: Křest dítky rodičů nekatolických. ČKD 1882, s. 571-572.

- Borový, K.:** Zápis narození a úkonu křestního. ČKD 1883, s. 43-45.
- Borový, K.:** Opis původního listu křestního. ČKD 1883, s. 48.
- Borový, K.:** Důkaz otcovství po smrti otcově. ČKD 1883, s. 562-563.
- Borový, K.:** Dítka mrtvě narozené. ČKD 1883, s. 621-622.
- Borový, K.:** Nemanželský otec vydává se za otce manželského. ČKD 1883, s. 623-624.
- Borový, K.:** Křest nemanželského dítěte matky nekatolické. ČKD 1884, s. 48-51.
- Borový, K.:** Náboženské vyznání dětí od 7-14 roku. ČKD 1884, s. 175-177.
- Borový, K.:** Dítě rodičů bez konfesionálních. ČKD 1884, s. 500.
- Borový, K.:** Zápis dítěte v manželství zrozeného. ČKD 1884, s. 501-502.
- Borový, K.:** Pohřeb dítěte ze smíšeného manželství. ČKD 1885, s. 295-296.
- Borový, K.:** Sluší-li znovu pokřtiti jinověrce, do církve katolického se navracujícího se. ČKD 1886, s. 188-189.
- Borový, K.:** Kmotrovství při sv. křtu a biřmování. ČKD 1886, s. 232-233.
- Borový, K.:** Výkazy o legitimaci dětí nemanželských. ČKD 1886, s. 374.
- Borový, K.:** Křest v domě soukromém. ČKD 1887, s. 310-312.
- Borový, K.:** Legitimace dítěte rodičů nemanželských. ČKD 1887, s. 437-438.
- Borový, K.:** Neplatný křest. ČKD 1887, s. 438-439.
- Borový, K.:** Zápis do matriky křestní. ČKD 1888, s. 179-180.
- Borový, K.:** Náboženské vyznání dětí ze smíšených sňatků v Prusku. ČKD 1888, s. 408-415.
- Borový, K.:** Adopce dítěte. ČKD 1890, s. 380-381.
- Borový, K.:** O legitimitě dítěte. ČKD 1890, s. 441-442.
- Borový, K.:** Zápis úmrtí nalezenců. ČKD 1884, s. 56.
- Borový, K.:** Zastupování kmotrů. ČKD 1886, s. 238-239.
- Borový, K.:** V cizozemsku narozené děti příslušníků rakouských. ČKD 1891, s. 50-51.
- Borový, K.:** Legitimace po smrti otcově. ČKD 1892, s. 301-302.
- Borový, K.:** Může-li býti matka kmotrou. ČKD 1879, s. 393-394.
- Doubrava, J.:** Nárok nemanželského dítěte na legitimaci per subsequens genitorum matrimonium. 1896, s. 32-37.

Ekert, F.: Manželské dítě z neplatného svazku manželského. ČKD 1882, s. 570.

Kohn, T.: Křest a úvod mimo chrám. ČKD 1879, s. 321-333.

Kryštůfek, F.: Platnost smlouvy o výchování dětí ze smíšených manželství. ČKD 1882, s. 257-262.

Lachout, J.: Přísluší-li nemanželskému dítěti příjmení přihlásivšího se otce. ČKD 1883, s. 232-233.

Oppetz, J.: Dítě mrtvě narozené. ČKD 1884, s. 120-121.

Rydván, J.: Křest v domě soukromém. ČKD 1875, s. 375-377.

Sedlák, J.: Rubrika „Poznamenání“ v matrikách křestních a běžné číslo v matrikách. ČKD 1883, s. 369-372.

Sedlák, J.: O nesprávnosti příjmení matrikách. ČKD 1886, s. 189.

Skočdopole, A.: Legitimuji-li se cizoložnata potomním manželstvím rodičů? ČKD 1880, s. 81-87.

Skočdopole, A.: Legitimace dětí nemanželských po smrti otcově. ČKD 1882, s. 171-175.

Skočdopole, A.: Oprava listu křestního. ČKD 1882, s. 615-616.

Skočdopole, A.: Křest a zápis dítěte narozeného v cizině. ČKD 1883, s. 300-301.

Skočdopole, A.: Do které křestní matriky náleží nemanželské děti osob služebných odjinud rodilých. ČKD 1883, s. 423-424.

Skočdopole, A.: Děti rodičů bez konfesijských. ČKD 1884, s. 385-401.

Skočdopole, A.: Zápis cizoložnat za nepřítomnosti manželovy zrozených. ČKD 1885, s. 599-602.

Skočdopole, A.: Může-li dítě bezkofesijských rodičů pokřtěno býti. ČKD 1888, s. 599-607.

Skočdopole, A.: O křestním zápisu děcka z manželství civilního. ČKD 1890, s. 491-493.

Skočdopole, A.: Legitimace dítěte, nemohou-li rodiče v cizině oddání dostavit se k faráři. ČKD 1890, s. 553-554.

Skočdopole, A.: Kdo jedině jest oprávněn provést legitimaci per subsequens matrimonium rodičů? ČKD 1884, s. 304-306.

Skočdopole, A.: Legitimace per subsequens matrimonium. ČKD 1885, s. 168-170.

Skočdopole, A.: Zápis dítky vdovy. ČKD 1894, s. 183-184.

Skočdopole, A.: Legitimace dítek, narozených v Uhersku. 1895, s. 184-185.

Tumpach, J.: Legitimace per subsequens matrimonium. ČKD 1894, s. 46-48.

Tumpach, J.: Haeretik nesmí býti kmotrem při křtu katolickém. ČKD 1894, s. 238.

Tumpach, J.: Náboženské vyznání dítek dle občan. zákona uherského. 1896, s. 159-171.

Tumpach, J.: Kmotrovství katolíků při křtech nekatolických. 1897, s. 129-141, 202-213.

Vaněček, F.: Křest protestantský uznán za pochybný. ČKD 1885, s. 99-101.

Vondruška, K.: Otec nemanželského dítky. ČKD 1886, s. 444.

Vondruška, K.: V příčině náboženského vyznání dítky. ČKD 1890, s. 376-378.

X.: Legitimace dítky po úmrtí otcově. ČKD 1886, s. 233-234.

- **Problematika pohřbívání a úmrtí**

Borový, K.: Pohřbívání z okresní nemocnice. ČKD 1890, s. 182-183.

Borový, K.: O hřbitovech katolických. ČKD 1871, s. 309.

Borový, K.: Pohřbívání a vykopávání mrtvol. ČKD 1884, s. 245-246.

Borový, K.: Nakažlivé nemoci a pohřeb. ČKD 1882, s. 374-375.

Borový, K.: Kdo vykazuje místo hrobové na hřbitově. ČKD 1888, s. 106-107.

Borový, K.: Protestantský kazatel na hřbitově katolickém. ČKD 1876, s. 448-450.

Borový, K.: Zápis úmrtí. ČKD 1881, s. 305.

Borový, K.: Ohledávání mrtvol a vydání listu ohledacího. ČKD 1882, s. 370-372.

Sasinek, F.: Dodatek ku článku o hřbitovech. ČKD 1884, s. 54-56.

Sedlák, J.: Rubrika „stáří“ na ohledacích listech mrtvol a zápis do úmrtní matriky. ČKD 1883, s. 559-562.

Sedlák, J.: Nepostačitelnost úmrtního listu. ČKD 1886, s. 371.

Skočdopole, A.: Matriční zápisy a úmrtní listy o vojenských osobách. ČKD 1892, s. 605-607.

Skočdopole, A.: O matričním zápisu pohřešovaných a za mrtvé prohlášených. ČKD 1892, s. 607-608.

Skočdopole, A.: Může-li se Žid pochovat na hřbitově katolickém? ČKD 1886, s. 116-121.

Skočdopole, A.: Pohřební řeči pastorů a laiků na hřbitovech katolických. ČKD 1886, s. 335-345.

Skočdopole, A.: Pohřby jeptišek. ČKD 1893, s. 491-492.

Skočdopole, A.: Mohou-li politické obce po libosti zakládati hřbitovy kommunální a stanovit taxy za hroby? ČKD 1894, s. 309-313.

Špička, P.: O spalování mrtvol. ČKD 1889, s. 73-83.

- **Věci majetkové a finanční**

Barták, J.: Konsignace paschálné. ČKD 1871, s. 375-384.

Borový, K.: Revize štoly. ČKD 1869, s. 535 – 553.

Borový, K.: Fundace mešní. ČKD 1875, s. 62-63.

Borový, K.: Upravení kongruy. ČKD 1875, s. 212-215, 398.

Borový, K.: Excindování příjmů farních. ČKD 1877, s. 41-45.

Borový, K.: Může-li obec politická ukládati poplatky za zvonění. ČKD 1878, s. 295-296.

Borový, K.: Jakým obnosem povinen jest beneficiat ku stavbě farní budovy přispívati? ČKD 1878, s. 296-297.

Borový, K.: Vyplácí-li se mešní fundace pro praeterito nebo pro futuro? ČKD 1878, s. 535 – 538.

Borový, K.: Nadační mše při interkaláru. ČKD 1879, s. 299.

Borový, K.: Peněžitý obnos za mše nadační. ČKD 1880, s. 143-144.

Borový, K.: Výkup dávky k záduší povinné. ČKD 1881, s. 183-184.

Borový, K.: Úlevy v příčině daně k matici náboženské. ČKD 1882, s. 44-47.

Borový, K.: Osvobození od placení aequivalentu. ČKD 1882, s. 502-503.

Borový, K.: Osvobození od placení aequivalentu. ČKD 1883, s. 42-43.

Borový, K.: Zlepšení kongruy katol. a protest. duchovenstva v Badensku. ČKD 1883, s. 167-168.

Borový, K.: Které příjmy duchovenstva podléhají exekuci. ČKD 1883, s. 168-169.

- Borový, K.:** Konkurenční povinnost při farách inkorporovaných. ČKD 1884, s. 244-245.
- Borový, K.:** O výši pravidelných vydání zádušních. ČKD 1884, s. 446.
- Borový, K.:** Vydání na běžné potřeby bohoslužebné. ČKD 1884, s. 447.
- Borový, K.:** Obnos za fundační mše beneficio vacante. ČKD 1884, s. 552-554.
- Borový, K.:** Fasse a čistý výnos katastrální. ČKD 1885, s. 101-102.
- Borový, K.:** Stipendium mešní jinému knězi odevzdané. ČKD 1885, s. 176-177.
- Borový, K.:** Zanášení vlastnictví inkorporovaných far do matričních knih. ČKD 1885, s. 474-476.
- Borový, K.:** Záležitost majetku zádušního. ČKD 1886, s. 563-565.
- Borový, K.:** Kdo jest povinen vésti náklad na budovu farní. ČKD 1887, s. 40-41.
- Borový, K.:** Zlepšení kongruy v Badensku. ČKD 1889, s. 299-300.
- Borový, K.:** Vyměřování daně z příjmů při beneficiátech. ČKD 1889, s. 498.
- Borový, K.:** Upravení platů duchovenstva ve Virtembersku. ČKD 1889, s. 616-617.
- Borový, K.:** Remunerace za vedení účtů zádušních. ČKD 1890, s. 617-618.
- Borový, K.:** Zlepšení dotace katol. duchovních správců v Bavorsku. ČKD 1891, s. 45-46.
- Borový, K.:** Z různých důvodů lze požadovati vyšší poplatek stolový. ČKD 1893, s. 433-434.
- Borový, K.:** Vyjednávání v příčině částečné změny interkalárních předpisů. ČKD 1894, s. 367-368.
- Borový, K.:** Jaké právo má beneficiat vzhledem pozemků svého benefícia. ČKD 1869, s. 40-44.
- Dobicer, J.:** Důchody kněžské jindy a nyní. ČKD 1873, s. 43-49.
- Dvořák, F.:** Aequivalent. ČKD 1883, s. 169-170.
- Hausmann, J.:** Účty interkalární. ČKD 1872, s. 548-549.
- Hausmann, J.:** Odkaz na zřízení fundace mešní. ČKD 1872, s. 546-547.
- Hausmann, J.:** Hlasy duchovenstva o štole. ČKD 1875, s. 128-137.
- Jiráček, A.:** Konkurenční příspěvek beneficiátův k obročním stavbám při nynější kongruě. ČKD 1891, s. 513-526.
- Jiráček, A.:** Kongrua samostatného duch. správce. ČKD 1892, s. 609-611.

Jirák, A.: Právní účinek promeškané lhůty ku předloze přiznání o příjmech obročních. ČKD 1892, s. 467-475.

Jirák, A.: Renumerace na zastávání uprázdněného místa kooperátorského místa systemisovaného. ČKD 1893, s. 257-265.

Jirák, A.: Konkurrence při pořizování nových a při přelití starých zvonů kostelních. ČKD 1895, s. 47-48.

Kalousek, J.: Nároky obnovených far ku pozemkům. ČKD 1883, s. 321-329.

Klein, J.: Převod platu z nadací. ČKD 1877, s. 221-224.

M. F.: Kdy má farář vyhotoviti vysvědčení chudoby v příčině osvobození od poplatků kolkových? ČKD 1882, s. 306-307.

Menčík, F.: Taxa štolová v Čechách. 1895, s. 449-464.

Novák, V.: Interkalární účet. ČKD 1872, s. 286-295.

Skočdopole, A.: Odkud bráti plat katechetů samostatných. ČKD 1883, s. 103-110.

Skočdopole, A.: O výkupních jistinách za někdejší dávky ke školám. ČKD 1884, s. 257-270, 590.

Skočdopole, A.: Smí-li farář na kněžích ke chrámu farnímu nepřipsaných žádati náhrady za potřeby ke mši sv. ČKD 1893, s. 172-173.

Skočdopole, A.: O konkurenčním příspěvku faráře ku stavbám obročním. ČKD 1893, s. 377, 435.

Skočdopole, A.: Poplatek za zvonění. ČKD 1892, s. 171-172.

Skočdopole, A.: Nový dekret o věcech obchodu se stipendiemi mešními. ČKD 1894, s. 257-262.

Soukup, J. N.: Smí-li v návrhu nadacího listu poznamenáno býti, že příjem nadační do kongruy vpočten býti nemá. ČKD 1892, s. 572-576.

Soukup, J. N.: Kdy, kde a jak složiti jest z mešních fundací percent. poplatek od 1. července 1895? 1895, s. 351-354.

Šrůtek, J. A.: O slosovaných vyvazovaných obligacích. ČKD 1882, s. 375-378.

Šrůtek, J. A.: Kostely a nové pozemkové knihy. ČKD 1887, s. 238-239.

Šrůtek, J. A.: O vyvazovacích obligacích. ČKD 1887, s. 239-240.

Šrůtek, J. A.: O upravení kongruy. ČKD 1884, s. 107-113.

Šrůtek, J. A.: Naturální dávky pro farní obročí. ČKD 1890, s. 312-313.

Šrůtek, J. A.: Pošilhávání bývalých lokalistů na pozemky starých sousedních far. ČKD 1883, s. 97-103.

Vondruška, K.: Kaplanovi doplňuje kongruu matice náboženská nikoli beneficiát. ČKD 1888, s. 497-498.

Vondruška, K.: Remunerace bisk. vikářů okresních. ČKD 1888, s. 562-564.

Vondruška, K.: Za peníze, jež určeny jsou k nadací, lze koupiti pole. ČKD 1890, s. 313-314.

Vondruška, K.: Stavební konkurrence. ČKD 1890, s. 556-558.

Vondruška, K.: K doplnění kongruy může užito býti jmění zádušního. ČKD 1892, s. 172-174.

Vondruška, K.: Nárok pomocných kněží na doplněk kongruy. ČKD 1892, s. 231-233.

- **Varia**

Borový, K.: Návrat odpadlíků do církve. ČKD 1874, s. 302.

Borový, K.: Stvrzení týkající se jinověrců. ČKD 1882, s. 48-49.

Borový, K.: Báby vyznání židovského. ČKD 1882, s. 114-115.

Borový, K.: Porodní báby neskoumané. ČKD 1883, s. 45.

Borový, K.: O trestu vězení v církevní kázni starší doby. ČKD 1884, s. 582-589.

Borový, K.: Alienace zboží církevního. ČKD 1885, s. 565-566.

Borový, K.: Rozhřešení od případů svaté stolici zadržovaných. ČKD 1887, s. 177-178.

Skočdopole, A.: Lze-li fundální mše překládati na jiné dni aneb je cizím kněžím postupovati. ČKD 1890, s. 487-491.

Vondruška, K.: Může-li ten, jenž pro choromyslnost se nalézá pod opatrovnictvím soudním, změnit náboženské své vyznání. ČKD 1889, s. 618-621.

5. Léta 1898-1905

▪ Pod redaktorstvím Františka Krásla, Františka Kryštůfka a Josefa Tumpacha

Tematické rozdělení článků se nezměnilo, díky širšímu okruhu autorů se zvýšil počet článků o aktuálním dění v církvi a také stoupla jejich kvalita. Nadále je kladen důraz na pastorační praxi a objevují se články řešící především patronátní poměry.

Redakční kolektiv, který připravil již poslední dvě čísla předchozího ročníku, byl po celé toto období ve stejném složení, a to František Krásl, František Kryštůfek a Josef Tumpach. Také periodicita, 10 čísel ročně, zůstala zachována. V tomto období se rozšířil okruh externích přispěvatelů, což se projevilo větší různorodostí článků.

5.1 O autorech

- Z minulého období se mezi autory článků objevují také Josef Doubrava, Alois Jiráek, František Kryštůfek, Antonín Kubíček, Jan Sedlák, Antonín Skočdopole a Josef Tumpach. Nově k nim přibývají Ladislav Dvořák, Karel Kašpar, František Krásl, Josef Pejška, Karel Statečný a František Stejskal.

Ladislav Dvořák¹⁹ se narodil dne 12. prosince 1870 v Bílé Hůrce u Týna nad Vltavou. Po studiích na gymnáziu odešel studovat teologii do Českých Budějovic, kde byl také roku 1893 vysvěcen na kněze. V roce 1897 se mu dostalo povýšení na doktora teologie a záhy se stal prefektem chlapeckého semináře a také spolu-katechetou gymnázia v Českých Budějovicích. Od 1. ledna 1898 pak jako profesor vyučoval církevní dějiny a posléze také teologie při teologickém ústavu tamtéž. Od roku 1905 působil jako c. a k. dvorní kaplan a ředitel c. a k. vyššího ústavu pro vzdělání kněží u sv. Augustina ve Vídni. Jako prelát působil od r. 1920 působil v Českém Krumlově. Tam také dne 6. srpna 1933 zemřel.

¹⁹ Český slovník bohovědný. Díl 3. Praha 1930. s. 644.

Erban,K.: Zemřel ThDr. Ladislav Dvořák, prelát krumlovský. ČKD 1933/5, s. 452.

K jeho dílům patří např. *„Biskupský kněžský seminář v Českých Budějovicích“* (1905). Byl však také autorem několika recenzí a pojednání především z oboru teologie, které se objevily v několika různých teologických časopisech.

Karel Kašpar²⁰ se narodil 16. května 1870 Mirošově u Rokycan. Po filozofických, právnických a teologických studiích působil od roku 1899 jako spirituál Strakovy akademie v Praze a od roku 1907 pak jako kanovník metropolitní kapituly u sv. Víta. Dne 8. března 1920 se dostalo papežem Benediktem XV. jmenování biskupem betsaidským a světícím biskupem královéhradeckým. O rok později dne 13. června 1921 byl jmenován sídelním biskupem královéhradeckým po biskupovi Doubravovi a 29. června téhož roku byl uveden do funkce. Dne 28. října 1931 byl povolán k úřadu pražského arcibiskupa a intronizován 15. listopadu 1931. Dne 16. prosince 1935 byl za své zásluhy jmenován kardinálem. Zemřel 21. dubna 1941 v Praze a je pochován ve svatovítské katedrále. Za svého života podnikl dvě velké cesty, do severní Ameriky a Egypta a Svaté země, a své zážitky z nich vydal také knižně.

Z jeho díla např. *„Prohlášení nezvěstných za mrtvé a nový sňatek“*, *„Pastýřský list o sv. Janu Nepomuckém“*, *„Cesta prvního čes. biskupa do Ameriky u příležitosti XXVIII. mezinárodního eucharistického kongresu“*, *„Dojmy z Konnersreuthu“*, *„Katolík v životě veřejném a soukromém. Pastýřský list“*, *„Po stopách božského spasitele v Egyptě a Sv. zemi“*.

František Krásal²¹ se narodil 24. prosince 1844 ve Dvoře Králové. V roce 1857 odešel na studia do Prahy. Vysvěcen na kněze byl 10. července 1870 a o šest let později, roku 1876 se stal doktorem bohosloví. Poté působil především jako pomocný katecheta na středních školách v Praze. V roce 1881 byl jmenován docentem věrouky na bohoslovecké fakultě UK v Praze. Roku 1888 se mu dostalo vyznamenání papežským

²⁰ Ottův slovník naučný nové doby: dodatky k velikému Ottovu slovníku naučnému. Díl 3., sv. 1. Praha 2000, s. 426.

Hledíková, Zdeňka: Pražské arcibiskupství 1344 – 1994: sborník statí o jeho působení a významu v české zemi. Praha 1994. s. 343-345.

²¹ Ottův slovník naučný. Díl 15. Praha 1999, s. 78.

Čáňová, E.: Slovník představitelů katolické církevní správy v Čechách v letech 1848-1918. Praha 1995, s. 47.

řádem pro ecclesia et pontifice. V roce 1893 byl zvolen do českého sněmu jako jeden ze zástupců velkostatkářské kurie a působil zde především na školském odboru. V letech 1880 až 1893 redigoval časopis *Blahověst*, od roku 1882 pak *Hlasy katolického spolku tiskového* a od roku 1898 to byl i *Časopis katolického duchovenstva*. V roce 1898 se stal také dopisujícím členem České akademie věd a umění. Dne 8. září 1901 byl také jmenován světícím biskupem pražským, roku 1903 děkanem metropolitní kapituly a 1906 jejím proboštem. Zemřel 27. července 1907 v Praze.

Josef Pejška²² se narodil 11. března 1870 v Příbrami. Roku 1886 se rozhodl vstoupit do kongregace redemptoristů a roku 1895 byl vysvěcen na kněze. Po úspěšně ukončených studiích bohosloví v Mauternu odešel studovat v letech 1896-8 církevní právo na papežskou akademii u sv. Apolináře v Římě a poté byl také povýšen na doktora kanonického práva. V letech 1898-1902 vyučoval církevní právo na bohoslovném řádovém ústavu v Maternu a od roku 1903 přednášel totéž také v Obořišti. Zemřel dne 8. května 1946 ve Svaté Hoře u Příbrami. K jeho dílům patří např.: *„Církevní právo se zřetelem k partikulárnímu právu československému“*. Jednotlivé svazky se nazývají: *Ústavní právo církevní* (I.–1932), *Manželské právo kanonické* (III.–1934), *Hierarchický řád církevní* (II.–1937).

Karel Statečný²³ se narodil v roce 1870 a byl bohoslovcem české církve. Zpočátku působil jako kněz římskokatolické církve a také jako profesor na římskokatolickém učilišti v Českých Budějovicích. Roku 1923 se však rozhodl vstoupit do Církve československé a na Husově evangelické fakultě bohoslovecké v Praze pak působil jako mimořádný profesor systematické teologie. Zemřel roku 1927.

²² Tretera, J. R.: *Konfесní právo a církevní právo*. Kpt. 4. Přehled dějin vědy práva církevního a konfесního v českých zemích. Praha 1997, s. 5.

²³ Ottův slovník naučný nové doby: dodatky k velikému Ottovu slovníku naučnému. Díl 6, sv. 2. Praha 2003, s. 310.

František Stejskal²⁴ se narodil 27. listopadu 1866 v Hubálově. Odešel do Říma studovat teologii a filozofii a zde byl také roku 1891 vysvěcen na kněze. Zpočátku své duchovní kariéry působil na několika málo venkovských farách a posléze pak i v Praze. Roku 1904 byl jmenován do funkce vicerektora české papežské koleje v Římě a roku 1907 se pak stal adjunktem bohoslovné fakulty Praze. Od roku 1916 zde působil jako profesor církevních dějin. Zemřel 25. prosince 1924.

K jeho dílům patří např.: *„Besední řeči Tomáše ze Štítného“* (1901), *„Arcibiskup Zbyněk Zajíc z Hasenburka a první statuta synodální z r. 1403 a 1404“* (1913), *„Sv. Jan Nepomucký“* (I - 1921, II – 1922).

5.2 Články

- **Právo**

Doubrava, J.: Jest možno změnit patronátní poměry. ČKD 1899, s.17.

Doubrava, J.: Otázka patronátní v Čechách. ČKD 1901, s. 51, 201, 258, 335, 396, 487, 633; ČKD 1902, s. 36, 121, 200, 243, 330. ČKD 1903, s. 55, 123.

Doubrava, J.: Otázka patronátní v Čechách. ČKD 1900, s. 204, 271, 341, 380, 491, 591, 641

Jiráček, A.: Zákony policejní a trestní ve věcech bohoslužebných. ČKD 1903, s. 593.

Kašpar, K.: Advokacie se zřetelem k církevnímu právu. ČKD 1902, s. 31, 93, 190, 301.

Kordář, F.: O pravomoci autority církevní a povinné poslušnosti jí odpovídající. ČKD 1900, s. 20, 114, 186, 241

Kubíček, A.: Monitorium seu Instructio brevis. ČKD 1903, s. 349, 463.

Pražák, J.: O právu domovském. ČKD 1900, s. 47, 119, 195, 280.

Soldát, A.: K reformě práva církevního. ČKD 1904, s. 630.

²⁴ Ottův slovník naučný nové doby: dodatky k velikému Ottovu slovníku naučnému. Díl 6, sv. 2. Praha 2003. s. 360.

- **Správa**

Anonym: Komu přísluší právo obsazovati místo ředitele kůru. ČKD 1899, s. 191-192.

Anonym: Episkopát rakouský: Instrukce o civilní duchov. správě c. k. zeměbrany. ČKD 1902, s. 136.

Doubrava, J.: Úřední povolení k opravám chrámovým, hrazeným z milodarů. ČKD 1898, s. 49.

Dvořák, L.: O církevních censurách. ČKD 1902, s. 153, 287.

Kryštůfek, F.: Patron, třeba byl vlastníkem kostela, nemůže jej propůjčiti jinověrcům ke spolužívání. ČKD 1900, s. 350.

Novák, F.: Církev a stát uherský od r. 1848. ČKD 1899/1,2,3,4,5,6; s. 23, 81, 151, 225, 306, 354.

Sedlák, J.: Význam slova „provincie“ v mluvě církevní. ČKD 1901, s. 138.

Tumpach, J.: Různý způsob datování v kurii římské obvyklý. ČKD 1900, s. 140.

Tumpach, J.: Církevní censura zvláštních otisků z časopisů. ČKD 1898, s. 577.

Tumpach, J.: Právní platnost rozhodnutí posv. Kongregace ritů. ČKD 1898, s. 46.

Tumpach, J.: Litterae testimoniales. ČKD 1905, s. 942.

Tumpach, J.: Příslušnost c. k. četnictva pod pravomoc duchovenstva civilního. ČKD 1904, s. 576.

Tumpach, J.: Zadávání školních místností od místní školní rady. ČKD 1902, s. 61.

Tumpach, J.: Dohled nad dětmi ve škole. ČKD 1905, s. 472.

Tumpach, J.: Instrukce S. O. o školách nábožensky smíšených. ČKD 1902, s. 142.

Tumpach, J.: Úřední dopisy duchovních úřadů s veřejnými ústavy vzdělávacími a vyučovacími v záležitostech školních. ČKD 1905, s. 368.

- **Církevní hodnostáři**

Černovský, F.: Úřad papežského sakristiána. ČKD 1903, s. 64.

Hrubík, F.: Tituly biskupů. ČKD 1901, s. 64.

Hrubík, F.: Inhibitio při ordinaci Sede vacanti. ČKD 1901, s. 66.

Sedlák, J.: Patronu benefícia nepřísluší právo rekursu v příčině úpravy fasce. ČKD 1905, s. 72.

Spáčil, B.: Volba papežská a tak zvané právo exklusivy. ČKD 1905, s. 52, 144, 246, 444, 562, 609, 845.

Stejskal, F.: Vikariát apoštolský v Kongu belgickém. ČKD 1905, s. 282.

Stejskal, F.: Nová apoštolská prefektura v Japonsku. ČKD 1905, s. 282.

Stejskal, F.: Biskupství v Ankoně povýšeno na arcibiskupství. ČKD 1905, s. 282.

Tumpach, J.: Biskupu v Metách dána fakulta dispensovati od aplikace mše sv. pro populo ve zrušené svátky a dovoliti při binaci stipendium za druhou mši sv. ČKD 1905, s. 568.

Tumpach, J.: Kanovník, jenž je spolu biskupem titulárním. ČKD 1899/5, s. 324.

- **Klérus**

Charvát, J.: Švýcarský duchovní správce a delegace. ČKD 1898, s. 245.

Kašpar, K.: Přesazení faráře cestou administrativní. ČKD 1905, s. 252.

Pauly, J.: Privilegium pražských farářů, nositi expositorium canonice. ČKD 1898, s. 111.

Podlaha, A.: Nařízení a poučení daná kléru českému metropolitní kapitulou Pražskou r. 1555. ČKD 1905, s. 717, 854.

Sedlák, J. N.: Pravomoc kapitolského vikáře. ČKD 1899, s. 625.

Sedlák, J. N.: Sňatek kněze apostaty. ČKD 1900, s. 226.

Skočdopole, A.: Farář a kaplani. ČKD 1900, s. 525.

Skočdopole, A.: O soukromé duchovní správě. ČKD 1903, s. 361, 488.

Skopec, J.: Artikule pro kaplana před třemi sty lety. ČKD 1903, s. 62.

Tumpach, J.: Klerikové světští a řeholní na fakultách světských. ČKD 1898, s. 249.

Zháněl, I.: Vojenský klérus v Rakousku. ČKD 1902, s. 398.

Zháněl, R.: Z vojenské duchovní správy. ČKD 1905, s. 117, 235, 427.

- **Církevní řády**

Bouchal, J.: Kněží řeholní a cizozemští na světských farách diecése litoměřické v letech 1655-1733. ČKD 1905, s. 907.

Doubrava, J.: Obřad při skládání slibů jednoduchých v řádech ženských. ČKD 1902, s. 626.

Doubrava, J.: Obřad při skládání prostých a slavných slibů v řeholích ženských. ČKD 1903, s. 138.

Kašpar, K.: Milosrdné sestry ošetřující nekatolíky. ČKD 1904, s. 126-127.

Kašpar, K.: Věno řeholnic, které zemřely průběhem tříletí jednoduchých slibů. ČKD 1904, s. 391.

Skočdopole, A.: Kongregace ženské ve Francii a ve vlastech našich. ČKD 1904, s. 500, 573, 642.

Tumpach, J.: Sjednocení všech praemonstrátů . ČKD 1899, s. 513.

Tumpach, J.: Dekrét papeže Lva XIII. o řeholních společnostech se sliby prostými. ČKD 1902, s. 356-360, 459-461.

Tumpach, J.: Triennium slibů prostých v řádech ženských. ČKD 1902, s. 502.

Tumpach, J.: Skládání slavných slibů před ukončením triennia slibů prostých. ČKD 1904, s. 319.

Tumpach, J.: Litterae dimissoriae pro kleriky se sliby prostými. ČKD 1905, s. 727.

Tumpach, J.: Titulární opat nemůže platně udělovat tonsuru a nižší svěcení. ČKD 1904, s. 128.

Tumpach, J.: Pochybnost o platnosti křtu novicova činí pochybnou platnost noviciátu. ČKD 1904, s. 62.

Tumpach, J.: Praeses rakouské kongregace benediktinské pod ochranou neposkvr. početí Panny Marie může nositi Cappam magnam. ČKD 1902, s. 62.

Tumpach, J.: Vstup do klausury při pohřbu řeholnice. ČKD 1905, s. 170, 567.

Tumpach, J.: Saekularisace řeholníků a řeholní sliby. ČKD 1901, s. 346.

Tumpach, J.: Řeholnice s profesí jednoduchou mají žítí společně s řeholnicemi slavnou profesi majícími pod vedením a mocí představené kláštera. ČKD 1905, s. 728.

Tumpach, J.: Má-li řeholní představená právo odepřít podřízeným řeholnicím mimořádného zpovědníka z důvodů vnějších? ČKD 1905, s. 569.

Tumpach, J.: O volbě dvou příbuzných do téže kapituly řádové. ČKD 1905, s. 725.

Tumpach, J.: Privilegium kapucín. provinciálů v případech příslušnicích posv. Sboru inkvis. ČKD 1902, s. 64.

Tumpach, J.: Může-li biskup revidovati intenční knihy řeholníků? ČKD 1905, s. 726.

Tumpach, J.: Omezení hlasovacího práva řeholníků řádových se sliby prostými. ČKD 1905, s. 71.

Tumpach, J.: Řádoví představení nemohou rozhodovati o věcech, jež patří do kompetence posv. Sboru inkvizičního. ČKD 1903, s. 461.

Tumpach, J.: Novicmistr examinátorem, jde-li o připuštění jemu podřízených noviců k profesi. ČKD 1905, s. 70.

Tumpach, J.: Dispens od slibů prostých v ženských kongregacích diecézních. ČKD 1904, s. 320.

Tumpach, J.: Zápis zemřelých osob za členy bratrstev. ČKD 1898, s. 508.

Tumpach, J.: Řeholnice a dědictví. ČKD 1898, s. 509.

- **Manželství**

Hoffmann, A.: Manželství smíšená. ČKD 1902, s. 5-14, 176-186.

Charvát, J.: O sňatech ruských státních příslušníků. ČKD 1899, s. 67.

Jiráček, A.: Přítomnost svědků při oddavkách. ČKD 1902, s. 571.

Kašpar, K.: Manželství starokatolíků. ČKD 1904, s. 401, 538.

Kašpar, K.: Interpellatio Paulina v případě nepřičetnosti strany nevěřící. ČKD 1905, s. 276.

Pecháček, G.: Žádost za prominutí překážky příbuzenství duchovního. ČKD 1899, s. 560.

Pecháček, G.: Ordinariátní delegace s právem subdelegace k oddavkám. ČKD 1899, s. 585.

Pejška, J.: Jest manželství křesťanovo s osobou nepokřtěnou svátostí? ČKD 1904, s. 6, 166, 303.

- Podlaha, A.:** Poddanství jakožto překážka sňatku manželského v Čechách ve století XVII. A XVIII. ČKD 1904, s. 389.
- Sedlák, J.:** Dispens pro snoubence z dvou různých diecésích. ČKD 1902, s. 26, 89.
- Sedlák, J.:** Stručné dějiny dispenzační praxe při překážkách manželských. ČKD 1902, s. 345, 463, 532, 617.
- Sedlák, J.:** Stručné dějiny dispenzační praxe při překážkách pokrevnosti a švagrovství. ČKD 1903, s. 20, 112, 188, 235, 296, 374.
- Sedlák, J.:** Mají-li duchovní manželské soudy co souditi. ČKD 1905, s. 277.
- Sedlák, J.:** Kompetence v záležitostech manželských. ČKD 1903, s. 582.
- Sedlák, J.:** Prohlásky a oddavky c.k. četnictva. ČKD 1899, s.123.
- Sedlák, J.:** Překážka švagrovství v pokolení přímém. ČKD 1899, s. 557.
- Sedlák, J.:** Zvláštní způsob zneužití delegace k oddavkám. ČKD 1899, s. 616.
- Sedlák, J.:** Dispens a oddavky, naskytne-li se u snoubenců některá překážka zrušující se spolu se závadou mixtae religionis. ČKD 1900, s. 27.
- Sedlák, J.:** Sňatek při hrozícím nebezpečí smrti za okolností zvláště spleťových. ČKD 1900, s. 143.
- Sedlák, J.:** Poučování věřících z kazatelny o svátosti manželství. ČKD 1900, s. 268, 311.
- Sedlák, J.:** Domicil snoubence neplnoletého, který však byl za plnoletého prohlášen. ČKD 1900, s. 352.
- Skočdopole, A.:** Možno-li právně, aby faráři velkých měst obdrželi všeobecnou delegaci k oddavkám bez ohledu na příslušnost farní? ČKD 1903, s. 273.
- Skočdopole, A.:** Náprava neplatných manželství a sňatky na smrtelné posteli. ČKD 1898/3,4; s. 159, 201.
- Soldát, A.:** O uherském právu manželském. ČKD 1905, s. 46, 155, 322.
- Tumpach, J.:** Applicatio privilegii Paulini. ČKD 1900, s. 60.
- Tumpach, J.:** Manželství uzavřená v kapli vyslanecké. ČKD 1902, s. 140.
- Tumpach, J.:** Dispenzační klausule. ČKD 1902, s. 63.
- Tumpach, J.:** Sňatky rakouských státních příslušníků v Bosně a Hercegovině. ČKD 1904, s. 127.
- Tumpach, J.:** Dispens od překážky duchovního příbuzenství. ČKD 1903, s. 458.

Tumpach, J.: Neplatnost manželství pro nedostatek patřičné delegace. ČKD 1904, s. 63.

Tumpach, J.: Manželství ve světle nejstarších památek a pomníků křesťanských. ČKD 1901, s. 29, 81, 165, 274, 309, 357, 545.

Tumpach, J.: Úprava počátková manželství smíšeného, uzavřeného bez zachování formy Tridentské. ČKD 1904, s. 318.

Tumpach, J.: Zjištění překážek manželských a dispensačních důvodů. ČKD 1904, s. 389.

Tumpach, J.: Impedimentum raptus. ČKD 1902, s. 205.

Tumpach, J.: Mohou býti oddavky konány i v kostele jiném než farním? ČKD 1903, s. 214.

Tumpach, J.: Sanatio in radice se neuděluje spojení pouze cizoložnému. ČKD 1904, s. 262.

Tumpach, J.: Cautiones opportunaé při smíšených sňatcích. ČKD 1904, s. 258.

Tumpach, J.: Privilegium Paulinum. ČKD 1904, s. 61.

Tumpach, J.: O manželství dívek, o nichž není známo, jsou-li dospělými. ČKD 1905, s. 170.

Tumpach, J.: Dispens od tajné překážky švagrovství z obcování nedovoleného. ČKD 1903, s. 459.

Tumpach, J.: Smíšené sňatky rakouských příslušníků uzavřených v cizině. ČKD 1898, s. 310.

Tumpach, J.: Sňatky svobodných myslitelů, sektářů a špatných katolíků. ČKD 1898, s. 506.

Tumpach, J.: Dispens od zrušujících překážek in articulo mortis. ČKD 1899, s. 256.

Tumpach, J.: Oddavky s odvolanou delegací a delegací interpretativní. ČKD 1899, s. 260.

Tumpach, J.: Sňatky žen, jichž muži po bitvě u Aduy jsou nezvěstní. ČKD 1899, s. 265.

Tumpach, J.: Sňatek uzavřený bez státní dispense od ohlášek. ČKD 1899, s. 384.

Tumpach, J.: Sňatky na smrtelné posteli těch, kdož v konkubinátě nebo manželství občanském již nežijí, jimž však vadí nějaká překážka zrušující. ČKD 1900, s. 62.

Tumpach, J.: Dispens od závady mixtae religionis in articulo mortis. ČKD 1900, s. 137.

- **Legitimace, křest, adopce, příbuzenství**

Pauly, J.: Náboženství dítek od 7 let, jichž rodičové přestoupily k náboženství státem neuznanému. ČKD 1899, s. 561.

Skočdopole, A.: Oddací list pro zápis křestní. ČKD 1903, s. 65.

Skočdopole, A.: Zápis kmotrů a svědků písma neznalých. ČKD 1903, s. 147.

Skočdopole, A.: Zápis narození dítěte do dvou matrik. ČKD 1903, s. 65.

Skočdopole, A.: Zamezení zápisu dítky nemanželského za manželské. ČKD 1902, s. 271.

Skočdopole, A.: Matka při legitimaci dítěte. ČKD 1902, s. 272.

Skočdopole, A.: Manželský původ dětí z manželství neplatných. ČKD 1902, s. 273.

Skočdopole, A.: Zápis dítěte v Rusku narozeného, v Čechách pokřtěného. ČKD 1903, s. 584.

Skočdopole, A.: Zápis dítěte narozeného v jiné farnosti. ČKD 1903, s. 583.

Skočdopole, A.: Legitimování dítek v cizozemsku narozených. ČKD 1902, s. 273.

Skočdopole, A.: Zápis děcka narozeného z vdovy zase provdané. ČKD 1902, s. 337.

Skočdopole, A.: Křest, obč. práva a zápis rozenátek zdánlivě mrtvých. ČKD 1902, s. 577.

Skočdopole, A.: Křest dítky z rodičů smíšeného vyznání, oddaných jen před pastorem. ČKD 1902, s. 631.

Skočdopole, A.: Kmotrovství při křtu. ČKD 1902, s. 634.

Stejskal, F.: Legitimace nemanželského dítky po smrti matčiny. ČKD 1904, s. 389.

Stýblo, V.: Zápis kmotrů a svědků při křtu. ČKD 1903, s. 271.

Tumpach, J.: Výkazy matriční pro c. k. soudy. ČKD 1902, s. 212.

Tumpach, J.: Zápis mrtvě narozen. dítek. ČKD 1902, s. 212.

Tumpach, J.: Heretik nemůže býti kmotrem při křtu katolickém. ČKD 1901, s. 510.

Tumpach, J.: Smlouva o nábož. vychování dítek ze smíšených manželství. ČKD 1898, s. 184.

Tumpach, J.: Křest dospělých in articulo mortis. ČKD 1899, s.192.

Tumpach, J.: Švakrovství nepočestné. ČKD 1898, s. 244.

Tumpach, J.: Přílišné odkládání se křtem. ČKD 1900, s. 62.

Tumpach, J.: Při konversích heretiků, u nichž třeba obětovati křest sv. sub conditione, dlužno žádati též sv. zpověď. ČKD 1900, s. 138.

- **Problematika pohřbívání úmrtí**

Anonym: Ordinariát Pražský: Rozhodnutí o pohřebním právě na hřbitovech Olšanských. ČKD 1901, s. 56.

Bouchal, J.: Smlouva o prodej místa na katol. hřbitově. ČKD 1900, s. 295.

Skočdopole, A.: Obecní hřbitovy na soudu nejvyššího c. k. správního dvora. ČKD 1904, s. 67-71.

Tumpach, J.: Zřizování hřbitovů církevních spadá jedině ve sbor působnosti orgánů církevních. ČKD 1903, s. 637.

- **Věci majetkové a finanční**

Sedlák, J.: Erekcční mše a interkalární účet. ČKD 1901, s. 288.

- **Varia**

Kobosil, J.: Náboženská vyznání zákonně neuznaná. ČKD 1900, s. 506

Tumpach, J.: Křížek jako podpis těch, kdož psáti neumějí. ČKD 1900, s. 65.

Pejška, J.: O výsadách basilik menších. ČKD 1905, s. 417.

Tumpach, J.: Kostelní lavice. ČKD 1901, s. 641.

Tumpach, J.: Exkomunikace kongregací římských. ČKD 1898/6, s. 385.

Tumpach, J.: Církevní privilegia Ameriky latinské. ČKD 1899/8, s. 511-513.

6. Léta 1906-1916

▪ Pod redaktorstvím Františka Kryštůfka, Antonína Podlahy a Josefa Tumpacha

Toto období provází sílící tendence tzv. katolického modernismu, který zasáhl i české prostředí. V roce 1907 jej však papež Pius X. odmítnul ve své encyklice *Pascendi Dominici gregis*²⁵ jako herezi.

Ve světě dochází k postupnému vyostřování politické i společenské situace, která gradovala vypuknutím 1. světové války. Také redaktori ČKD reagují na tyto události, a tak stoupl počet článků týkajících se vojenské duchovní správy a práva, a to především zásluhou vojenského duchovního Rudolfa Zháněla.

Co se týče redakčního kolektivu došlo k jedné změně, když zemřelého Františka Krásla nahradil Antonín Podlaha. Periodicita 10 vydání ročně zůstala zachována.

Od ročníku 1905 byl zřízen oddíl *Slavica, Acta litteras Slavorum theologicas spectantia*, který v letech 1906-1910 vycházel jako zvláštní příloha pod názvem *Slavorum litterae theologicae*. Byl věnován mapování a srovnávání bohovědné literatury všech slovanských národů.

6.1 O autorech

- Z minulého období se mezi autory článků objevují také Alois Jirák, Karel Kašpar, Josef Pejška, Jan Sedlák, Karel Statečný, František Stejskal a Josef Tumpach. Nově k nim přibývají Antonín Podlaha, Alois Soldát, Ignát Zháněl a Rudolf Zháněl.

²⁵ Kratochvíl, V.: *Církev v dějinách*. Příbram 2002, s. 64.

V tomto období vychází na stránkách ČKD obsáhlá studie „*Počátkové kalicha*“ (ČKD 1911-1914) pojednávající o problematice vzniku přijímání pod obojí. Autorem byl církevní historik Jan Sedlák a jelikož se jedná o příspěvek obsahově velmi významný, i když tematicky nepatří do zaměření této práce, rozhodla jsem se ho i přesto zmínit a zařadit alespoň medailon Jana Sedláka.

Antonín Podlaha²⁶ se narodil se 22. ledna 1865 v Praze. Po ukončení středoškolských studií odešel studovat teologii a práva. Roku 1883 studia úspěšně ukončil a byl vysvěcen na kněze. Od roku 1891 pak působil na teologické fakultě Karlovy univerzity. Zde také roku 1893 získal doktorát z teologie. Byl také jmenován světitím biskupem a generálním vikářem pražským. Zemřel 14. února 1932 v Praze.

Mezi jeho díla patří např.: „*Soupis památek historických a uměleckých v království českém*“ (1898), „*Posvátná místa království Českého*“ (1907-1913), „*Český slovník bohovědný*“ (nedokončen), „*Prameny církevních dějin českých*“ (1913).

Jan Sedlák²⁷ se narodil 4. prosince 1871 v Třebíči. Po studiu na místním gymnáziu odešel studovat bohosloví do Brna. Od roku 1894 působil jako duchovní. Mezi lety 1899-1906 vykonával funkci katechety českého gymnázia v Brně a po studiu na vídeňském Institutu für die österreichische Geschichtsforschung se stal profesorem tamního semináře. Jan Sedlák zemřel dne 8. května 1924.

V letech 1906-19 vycházely jeho články z českých církevních dějin v „*Hlídce*“, „*Časopisu katolického duchovenstva*“ a nakonec i ve vlastním sborníku „*Studie a texty k náboženským dějinám českým*“. Je také autorem řady významných studií o době husitské, založených většinou na dobových pramenech, kterými přispěl k poznání Jana Husa, Stanislava ze Znojma a Pálče, ale i Mikuláše z Drážďan a připravil knihu „*M. Jan Hus*“ (1915).

²⁶ Ottův slovník naučný. Díl 19. Praha 2000, s. 1013.

Lebeda, Jan: Sváteční člověk : Život biskupa Antonína Podlahy. Praha 1965.

²⁷ Chudoba, B.: Jan Sedlák. Brno 1947.

Alois Soldát²⁸ se narodil v roce 1862 v Opořanech u Tábora. Byl profesorem bohoslovecké fakulty KU, papežským prelátem a děkanem královské kolegiální kapituly u Všech svatých na Pražském hradě. Po studiu na gymnáziu v Třeboni, studoval bohosloví v Praze. Roku 1886 je vysvěcen a působí jako kaplan v Rokycanech. Roku 1888 byl jmenován adjunktem bohoslovné fakulty v Praze a také katechetou při akademickém gymnáziu v Praze. Roku 1893 se stává doktorem theologie, roku 1902 suplentem Stolce pro právo církevní a křesťanskou sociologii a roku 1903 mimořádným profesorem týchž předmětů. Zemřel v roce 1952. Byl stálým spolupracovníkem *Časopisu pro katolické duchovenstvo* a *Českého sborníku bohovědného*, kde vycházely jeho články z oboru církevního práva, křesťanské sociologie a z církevních dějin. Knižně byla pak vydána „*Bytová otázka dělnická*“ (1905), „*O jednosti a nerozlučnosti manželství*“ (1906), „*Kodifikace zákonů církevních a postulata sněmu vatikánského*“ (1908), „*O válce po právu přirozeném a mezinárodním*“ (1915), „*Nástin základů a všeobecných zásad společensko-hospodářských*“ (1913).

Ignát Zháněl²⁹ se narodil 11. června 1863 v Sebranicích u Boskovic. Po absolvování gymnázia studoval bohosloví v Brně, kde byl roku 1885 vysvěcen na kněze. Poté působil chvíli jako kaplan v Budči a v Miroslavi, od roku 1887 pak u sv. Jakuba v Brně. Od roku 1903 byl farářem v Troubsku. Zháněl byl autorem celé řady cestopisů, životopisů, legend, náboženských rozprav a rozjímání, kterými přispíval do všech přednějších katolických časopisů a listů. Samostatně pak vydal své sebrané cestopisy pod názvem „*Z cest*“ (1907).

Rudolf Zháněl³⁰ se narodil roku 1867. Po studiích bohosloví v Olomouci působil mezi lety 1896 a 1922 ve vojenské službě. Působil ve funkci vojenského duchovního, ale také učitele náboženství na vojenských velitelstvích a školách. Začínal na zákopnické kadetní škole v Hainburgu an der Donau v rakousko-uherské armádě a

²⁸ Ottův slovník naučný. Díl 23. Praha 2000, s. 635.

²⁹ Ottův slovník naučný. Díl 27. Praha 2002, s. 599.

³⁰ Viz.: <http://www.volny.cz/ipro/stripky/clanky/duchfr.htm>, stav k 25.4.2011

končil na Zemském vojenském velitelství v Praze v československé armádě s hodností polního kuráta II. třídy. V roce 1927 se rozhodl zúčastnit francouzské misie.

6.2 Články

- **Právo**

Michalský, J.: Nový kodex všeobecného církevního práva. ČKD 1916, s. 502-504.

Novotný J.: O četbě zapovězených knih dle nyní platných zákonů církevních. ČKD 1909, s. 26-35, 97-104, 291-300, 354-365, 422-428, 498-513, 577-597, 650-675.

Pejška, J.: Privilegium fori v nové úpravě. ČKD 1912, s. 1-6.

Soldát A.: Kodifikace zákonů církevních a postulata sněmu vatikánského. ČKD 1907, s. 417-425, 547-553. ČKD 1908, s. 32-39, 176-181, 290-297, 355-362.

Soldát A.: Konstituce „Sapienti consilio“, nový ústavní zákon římské kurie. ČKD 1910, s. 18-24, 203-208, 227-232, 295-304, 353-358, 512-518, 529-536, 610-618.

Soldát, A.: Kanonické právo v Čechách a na Moravě ve středověku. ČKD 1914, s. 633.

Soldát, A.: Zákony papeže Pia X. o volbě papežské. ČKD 1911, s. 311 – 316.

Stejskal, F.: Patronátní právo v Čechách. ČKD 1913, s. 716.

Tumpach J.: Prohlášení církevních zákonův a ustanovení Apošt. Stolic. ČKD 1908, s. 673-674.

Tumpach J.: Podpisování konstitucí apoštolských. ČKD 1910, s. 584.

Tumpach, J.: Reální patronát zaniká výmazem příslušné vložky v zemských deskách. ČKD 1911, s. 727.

Tumpach, J.: Práva patronátní trvají, byť nemohlo býti dokázáno, jak patronát svého času povstal, a byť chyběl jeho zápis knihovní. ČKD 1912, s. 544 – 545.

Tumpach, J.: K výkladu § 303. trest. zákona o urážce papežství jakožto zařízení státně uznané církve. ČKD 1912, s. 548 – 549.

Tumpach, J.: Trvání práva patronátního. ČKD 1913, s. 240.

Tumpach, J.: O kompetenci k vykládání zákonů církevních. ČKD 1911, s. 375 – 376.

Tumpach, J.: Co stanoveno dekréty papeže Pia X. o beatifikaci a kanonisaci. ČKD 1914, s. 234.

- **Správa**

Kašpar K.: Klausule užívané v odpovědích posv. kongregací. Časopis ČKD 1908, s. 381-385.

Soldát, A.: Nostrifikace římských bohosloveckých diplomů doktorských v Rakousku. ČKD 1914, s. 247.

Stejskal F.: Program studií pro všechny semináře italské. ČKD 1907, s. 334-336.

Stejskal, F.: Zřízení fakulty bohoslovecké v Pise. ČKD 1913, s. 144.

Stejskal, F.: Nová fakulta práva kanonického. ČKD 1913, s. 239.

Stejskal, F.: Vyšší učiliště katolické v Japonsku. ČKD 1913, s. 507.

Stejskal, F.: Institut catholique de Paris. ČKD 1913, s. 620.

Stejskal, F.: Kněžský seminář v Římě. ČKD 1913, s. 622.

Tumpach, J.: Lhůta praesentační při obsazování beneficií patronátu obecního. ČKD 1912, s. 80.

Tumpach J.: Reorganisace kurie papežské. ČKD 1908, s. 436-441, 544-550, 605-613, 668-673. ČKD 1909, s. 70-74, 162-165, 233-235, 301-305, 365-369, 428-432, 540-547, 611-617. ČKD 1910, s. 62-67, 132-142, 413-414, 582, 584, 585.

Tumpach J.: Jaký byl stav národního školství v království Českém v roce 1906. ČKD 1908, s. 72-75.

Tumpach J.: Matriční výpisy pro potřebu školních úřadů. ČKD 1906, s. 217.

Tumpach J.: Odměna za vyučování náboženství. ČKD 1908, s. 676-677.

Tumpach J.: Odměna učitelů náboženských se stálým platem ustanovených za přespočetné hodiny. ČKD 1909, s. 80-83.

Tumpach J.: Remunerace katechetů se stálým platem ustanovených za přespočetné hodiny. ČKD 1909, s. 83-85.

Tumpach, J.: Úřední korespondence porta prostá. ČKD 1912, s. 727.

Tumpach J.: Způsobilost správce (řídícího) školy k vyučování určitému náboženství. ČKD 1910, s. 71.

Tumpach, J.: Nový studijní a vzdělávací řád bohoslovný v diecesi tridentské. ČKD 1911, s. 536 – 541.

Tumpach, J.: O přípuštění abiturientů reálných a reformních gymnásií nových typů k teologickým studiím. ČKD 1912, s. 81.

Tumpach, J.: Obnova antimodernistické přísahy od profesorů bohosloví na diecesních ústavech theologických v Rakousku. ČKD 1912, s. 437.

Zháněl R.: Pomocná vojenská duchovní správa. ČKD 1908, s. 12-23, 105-111, 195-201, 297-304, 386-395, 463-476, 579-586, 648-655.

Zháněl R.: Organisaace c. a k. vojenského a námořního kléru. ČKD 1907, s. 69.

Zháněl, R.: Válka tripolská a vojenská duchovní správa. ČKD 1912, s. 647.

Zháněl R.: První diecéšní synoda brněnská. ČKD 1910, s. 253-259, 324-329.

- **Církevní hodnostáři**

Hrubík, F.: Pravost dekrétů posv. Sboru obřadového. ČKD 1912, s. 182.

Hubík, K.: Jednací řád senátu římského a prvních církevních sněmův afrických. ČKD 1913, s. 328.

Kašpar, K.: Konstituce Pia X. „Etsi nos“ a reorganisaace římské kurie diecesní. ČKD 1912, s. 332, 367.

Snopek F.: Dvojí revers ordinandů moravských. ČKD 1908, s. 530-539.

Statečný, K.: Čtvrtá synoda budějovická. ČKD 1914, s. 15, 121, 322.

Stejskal, F.: Volba vikáře kapitulního. Časopis ČKD 1915, s. 95.

Stejskal, F.: Jmenování v kurii papežské. ČKD 1915, s. 96.

Stejskal, F.: Suburbikární biskupství. ČKD 1915, s. 445.

Stejskal, F.: Konkurz pro službu diplomatickou u státního sekretariátu vatikánského. ČKD 1915, s. 629-630.

Stejskal, F.: Rota římská a Signatura apoštolská. ČKD 1916, s. 139.

Stejskal, F.: Jak upraveno jest nyní breve papežské? ČKD 1913, s. 506.

Stejskal, F.: Výroční medaile papežská. ČKD 1913, s. 507.

Stejskal, F.: Nové zřízení diecézí suburbikárních. ČKD 1914, s. 362.

Stejskal, F.: Kommissie zřízené při posv. Sboru obřadů byly zrušeny. ČKD 1914, s. 805.

Stejskal, F.: Auditores Sacrae Rotae Romanae. ČKD 1914, s. 365.

Tumpach, J.: Úřední dopisy duchovních úřadův. ČKD 1916, s. 137.

Tumpach, J.: Povinnost patronátních úřadů co do účasti na kanonické visitaci. ČKD 1911, s. 801 – 805.

Tumpach, J.: O zachování úředního tajemství při návrzích na obsazení stolce biskupského. ČKD 1912, s. 353 – 354.

Tumpach, J.: Platnost výnosů posv. Sboru obřadového. ČKD 1912, s. 437.

Tumpach, J.: Soudní řád Signatury apoštolské. ČKD 1912, s. 437 – 438.

Tumpach, J.: Instrukce pro vikáře (děkany). ČKD 1912, s. 541 – 542.

Tumpach, J.: Z dispensační praxe posv. Sboru svátostného. ČKD 1912, s. 546 – 548.

Tumpach, J.: Ordinariát vídeňský o slavení tzv. svátků devočních. ČKD 1914, s. 242.

Tumpach, J.: Fialové solideo biskupů. ČKD 1912, s. 54.

Tumpach, J.: Kdy mohou býti konány konsekrace biskupské. ČKD 1914, s. 242.

Tumpach, J.: Povinnost biskupů podávati zprávu o modernismu. ČKD 1912, s. 545.

Tumpach, J.: Censura knih approbovaných od biskupa autorova, ale vydávaných v diecesi jiné. ČKD 1912, s. 546.

Zháněl, I.: Privátní patronáty. ČKD 1912, s. 273.

- **Klérus**

Jiráček A.: Spory o hodnostní místa, o pořadí a obřadní pocty při veřejných službách Božích a církevních průvodech. ČKD 1906, s. 617-630.

Kašpar K.: Jak soudilo a soudí zákonodárství církevní o účasti duchovních na honech. ČKD 1907, s. 461-469, 558-566.

Stejskal, F.: Pravomoc zpovědní vojenských duchovních ve válce. ČKD 1915, s. 96.

Stejskal, F.: Výsada farářů římských. ČKD 1915, s. 95-96.

Tumpach, J.: O účasti duchovenstva ve správě ústavů peněžních. ČKD 1911, s. 74-75.

Tumpach, J.: Může-li klerik býti zbaven titulu ordinárního? ČKD 1911, s. 372 – 375.

Tumpach, J.: O účasti kněží ve správě peněžních ústavů. ČKD 1911, s. 461 – 462.

Tumpach, J.: Žaluje-li někdo klerika u světského soudu, dopouští se porušení privilegia fori a upadá v exkommunikaci latae sententiae. ČKD 1912, s. 536 – 538.

Tumpach, J.: O dekrétu "Maxima cura" o sesazování farářů cestou správní. ČKD 1912, s. 809.

Tumpach, J.: Ustanovení varhaníka a kostelníka. ČKD 1916, s. 61-62.

Tumpach, J.: Vynesení Apoštolské stolice o sesazování beneficiátů kurátních cestou administrativní. S. 638 – 641, 732 – 738.

Tumpach, J.: O promlčení přečinů v trestních záležitostech klerikův. ČKD 1912, s. 82.

Tumpach, J.: Cestovní pas nebo duchovní legitimace místo „Celebret“. ČKD 1914, s. 734.

Tumpach, J.: Kněz odpadlý ab ordine a dobrodiní branného zákona. ČKD 1913, s. 333.

Tumpach, J.: Konkursy na uprázdněná místa katechetská mají býti oznamovány též biskupským ordinariátům. ČKD 1911, s. 815.

Tumpach, J.: O příslušnosti kongregační k udělování dispense od irregularity kněžím již vysvěceným. ČKD 1912, s. 84.

Tumpach, J.: Přísaha examinatorů (pro)synodálních a farářů-konsultorů při amoci farářův. ČKD 1912, s. 350 – 351.

Tumpach, J.: Applikační povinnost missijních farářů v neděle a ve svátky. ČKD 1912, s. 353.

Tumpach, J.: Konkursní zkouška farní quoad scientiam. ČKD 1912, s. 353.

Tumpach, J.: Duchovním v Římě jest zakázáno navštěvovati veřejná kinematografická představení. ČKD 1912, s. 354.

Tumpach, J.: Titulus mensae pro katolické kněze zvýšen. ČKD 1912, s. 355 – 356.

Tumpach, J.: Konferenční práce duchovenstva. ČKD 1912, s. 543.

Tumpach, J.: Inkardinace cizích duchovních bez přísahy o trvalém pobytu v nové diecesi. ČKD 1914, s. 242.

Tumpach, J.: Může-li generální vikář v diecésích severo-amerických býti zároveň diecésním konsultorem. ČKD 1914, s. 564.

Zháněl, I.: Vojenský klérus v Německu. ČKD 1913, s. 145.

Zháněl R.: Organisace c. a k. vojenského a námořního kléru. ČKD 1907, s. 69.

Zháněl, R.: Nový pořad a postup u vojenského duchovenstva. ČKD 1913, s. 714.

- **Církevní řády**

Kašpar, K.: Dekret o řeholnicích službou vojenskou povinných. ČKD 1911, s. 370-372.

Kašpar, K.: Dekret „Cum de sacramentalibus“ o zpovědnících v ženských řeholích a kongregacích. ČKD 1913, s. 233.

Kašpar, K.: Noviciát a jeho přerušení. ČKD 1914, s. 435.

Kašpar, K.: Mše sv. sloužené členy řádův a kongregací na úmysl představených. ČKD 1914, s. 436.

Kašpar, K.: Dekrét posv. kongregace de Religiosis o zřízení zvláštní komise pro chvalování nových řádových společností a jejich konstitucí. ČKD 1914, s. 727.

Kříkava, G.: Pravomoc visitátora řádu premonstrátského. ČKD 1913, s. 142.

Pejška, J.: Ve kterých záležitostech jsou exemptní řeholníci podřízeni biskupovi. ČKD 1912, s. 778.

Pejška, J.: Pohřební právo řeholníkův. ČKD 1913, s. 345, 470.

Samsour, J.: Pravomoc visitatora řádu Premonstrátského. ČKD 1912, s. 643.

Sedlák, J.: Výklad dekretu „Cum de sacramentalibus“ o zpovědnících řeholnic. ČKD 1915, s. 209-216, 289-296.

Soldát, A.: Vyloučení a propuštění z řádův a náboženských ústavův. ČKD 1912, s. 37, 120, 207.

Stejskal, F.: Opatství benediktýnské v Subiaco. ČKD 1915, s. 547.

Stejskal, F.: Řeholníci mohou se zpovídati kterémukoliv zřízenému knězi. ČKD 1913, s. 714.

Tumpach, J.: Přerušená studia řeholních klerikův. ČKD 1915, s. 778-779.

Tumpach, J.: Ustanovení řeholníků farářů na farách světských. ČKD 1915, s. 780.

Tumpach, J.: Tělesná vada jako vadnost svěcení. ČKD 1915, s. 352-353.

Tumpach, J.: Přijímání, noviciát a profess laiků v řádech (se sliby slavnými). ČKD 1911, s. 288 – 289.

Tumpach, J.: Řád nenastupuje v dědické právo svého k dědictví neschopného člena. ČKD 1911, s. 654.

Tumpach, J.: Voršilky přiřazeny k třetímu řádu sv. Františka. ČKD 1912, s. 88.

Tumpach, J.: Plenissimární usnesení c. k. nejvyššího soudu z 25. dubna 1911 o knihovním převodu vlastnictví aneb zatížení nemovitostí kongregace Milosrdných sester sv. Karla Borromejského. ČKD 1912, s. 175.

Tumpach, J.: Fakulty udělené apoštol. nuntiovi a biskupům v Rakousku co do zcizování jmění řeholního. ČKD 1912, s. 438 – 440.

Tumpach, J.: Vysvětlení dekrétu "Inter reliquias" o řeholnících službou vojenskou povinných. ČKD 1912, s. 349–350.

Tumpach, J.: O volbě představených v řádu františkánském. ČKD 1912, s. 645-646.

Tumpach, J.: O řeholní professi v nebezpečení smrti. ČKD 1912, s. 726-727.

Tumpach, J.: O postulátu v kláštorech se sliby slavnými. ČKD 1912, s. 730.

Tumpach, J.: O přijímání katolíkův obřadu východního do řeholních institutův obřadu latinského. ČKD 1912, s. 802.

Tumpach, J.: O podřízenosti řeholníků žijících mimo klášter. ČKD 1912, s. 802.

Tumpach, J.: O sv. přijímání nemocných řeholnic v kláštorech, jež mají klausuru papežskou. ČKD 1912, s. 803.

Tumpach, J.: Mohou řeholníci volně disponovati svými rukopisy? ČKD 1913, s. 785.

Tumpach, J.: Sbírky Františkánů pro Svatou zemi. ČKD 1912, s. 354-355.

- **Manželství**

Kašpar, K.: Deklarace o pasivní asistenci při smíšených sňatcích. ČKD 1916, s. 648.

Kašpar, K.: Případ manželství církevně platného, státně pro nedostatek prohlášení neplatného. ČKD 1915, s. 353-356.

Kašpar, K.: Manželství pro fingoaný konsens neplatné. ČKD 1912, s. 505.

Kašpar, K.: Sňatek per procuratorem. ČKD 1912, s. 743.

Sedlák, J.: Mše sv. při oddávkách snoubenců mixtae religionis. ČKD 1912, s. 435.

Soldát, A.: Za nerozlučnost manželství. ČKD 1906, s. 41-49.

Stejskal, F.: Příklad o předpokládané smrti manželově. ČKD 1915, s. 785-786.

Stejskal, F.: Prominutí švakrovství prvního stupně v pokolení přímém ex copula limita. ČKD 1914, s. 94.

Tumpach J.: Dekrét „Ne temere“ o zasnubu a manželství. ČKD 1907, s. 581-591, 639-657. ČKD 1908, s. 47-56, 148-150, 221-241.

Tumpach J.: Manželství rakouského příslušníka státního je pro vylučující u nás platnou překážku neplatno i tehdy, bylo-li uzavřeno v cizině. Časopis ČKD 1907, s. 510-513.

Tumpach J.: Dekrét „Ne temere“ a jeho závaznost v Rakousku. ČKD 1908, s. 252

Tumpach J.: Resoluce Apošt. Stolicе o některých pochybnostech, které se týkají dekrétu „Ne temere“. ČKD 1908, s. 304-309.

Tumpach J.: Závaznost dekretu „Ne temere“ v Číně. ČKD 1908, s. 677.

Tumpach J.: Dispens od vylučujících překážek manželských v nebezpečí smrti. ČKD 1909, s. 433-434, 550-551.

Tumpach J.: Dispens od překážek manželských in periculo morfia. ČKD 1907, s. 207-210.

Tumpach J.: Neplatnost manželství pro překážku slavných slibů. ČKD 1908, s. 241-244.

Tumpach J.: Indult papežský o konání prohlášek v arcidiecési Pařížské. ČKD 1908, s. 309.

Tumpach J.: Nová dubia týkající se dekrétu „Ne temere“. Časopis ČKD 1908, s. 540-541.

Tumpach J.: Dubium týkající se smyslu slov „adepta possessio“ v dekrétu „Ne temere“. ČKD 1908, s. 541-543.

Tumpach J.: Šestinedělní lhůta pro konání prohlášek a bydliště snoubenců dle §72. obč. zák. ČKD 1909, s. 74-79.

Tumpach J.: Pouhé policejní ohlášení nezakládá ještě bydliště snoubenců. ČKD 1909, s. 240.

Tumpach J.: Žádosti za udělení politické dispense k uzavření sňatku a přílohy k nim. ČKD 1909, s. 240.

Tumpach J.: Některá dubia týkající se dekrétu „Ne temere“. ČKD 1909, s. 432-433.

Tumpach J.: Dekrét „Ne temere“ v Uhersku. ČKD 1909, s. 549.

Tumpach J.: Dispens od překážek manželství pro členy rodin panujících. ČKD 1910, s. 581.

Tumpach J.: Dispensační fakulty ve příčině manželských překážek v nebezpečí smrti, se zřením k čl. VII. dekrétu „Ne temere“. ČKD 1910, s. 582-583.

Tumpach, J.: Manželské prohlášky neplnoletých snoubencův. ČKD 1916, s. 136.

Tumpach, J.: Měsíční pobyt konvertitův při sňatku. ČKD 1916, s. 393.

Tumpach, J.: Sňatek rakouských státních příslušníků, bydlících v německé říši, který byl uzavřen per delegationem v Rakousku. ČKD 1916, s. 135.

Tumpach, J.: O kompetenci posv. Kongregace Officii ve věcech manželství smíšených. ČKD 1911, s. 73.

Tumpach, J.: Nová dubia týkající se dekrétu "Ne temere" o zasnubu a manželství. ČKD 1911, s. 68 – 73.

Tumpach, J.: Manželství rakouských příslušníků státních, uzavřené v cizině s překážkou, jež z různosti náboženství vyplývá. ČKD 1911, s. 80.

Tumpach, J.: Instrukce o zjišťování svobodného stavu snoubencův a oznamování uzavřených sňatků. ČKD 1911, s. 376 – 377.

Tumpach, J.: O manželství osob, jež z rodičů nekatolických nebo nepokřtěných se zrodily, ale po katolicku. ČKD 1911, s. 462.

Tumpach, J.: O dispensi od tajné vadnosti pro obor svědomí, urgente necessitate. ČKD 1911, s. 545 – 547.

Tumpach, J.: Průkaz o uzavření manželství osob, které z Ameriky nebo jiných vzdálených zemí přicházejí. S. 547 – 548.

Tumpach, J.: Adulterium qualificatum jako vylučující překážka manželská po dekretu "Ne temere". S. 641 – 642.

Tumpach, J.: Neplnoletá vdova a nový sňatek. ČKD 1911, s. 654.

Tumpach, J.: O sňatcích státních příslušníků ruských v Rakousku. ČKD 1911, s. 727 – 728.

Tumpach, J.: Dovoleny-li civilní oddavky katolických snoubencův proto, že farář nechce oddavky vykonati v kostele? ČKD 1911, s. 791 – 792.

Tumpach, J.: Kdy netřeba appellovati k vyšší instanci soudní ve věcech manželské nullity. ČKD 1911, s. 800 – 801.

Tumpach, J.: Návod k oznamování uzavřených sňatků po rozumu dekretu "Ne temere". ČKD 1911, s. 806.

Tumpach, J.: O propouštění příslušníků a příslušnic řádův a institutů církevních. ČKD 1911, s. 806 – 809.

Tumpach, J.: Politická dispens od prohlášek před uzavřením sňatku na smrtelné posteli. ČKD 1911, s. 809 – 811.

Tumpach, J.: Rozvod a věno manželčino. ČKD 1911, s. 815.

Tumpach, J.: O průkazu smrti mužů, kteří ve válce rusko-japonské r. 1905 bojovali a jichž manželky hodlají uzavřít sňatek nový. ČKD 1911, s. 812 – 815.

Tumpach, J.: Angustia loci a angustia locorum jako důvod dispensační. ČKD 1912, s. 183 – 187.

Tumpach, J.: Závaznost dekrétu "Ne temere" pro katolické Rusiny v Rakousku. ČKD 1912, s. 187.

Tumpach, J.: Může-li dle práva šeriátního platně rozloučeno býti manželství rakouského příslušníka státního, jenž od katolicismu přestoupil k islamu? ČKD 1912, s. 352 – 353.

Tumpach, J.: Prohlášení zmizelého manžela za mrtvého. ČKD 1912, s. 355.

Tumpach, J.: Uzavírání smíšeného sňatku bez předepsaných záruk a dekrét "Ne temere". ČKD 1912, s. 533 – 535.

Tumpach, J.: Překážka cizoložství spojeného s atentováním manželství. ČKD 1912, s. 541.

Tumpach, J.: Vylučující překážka rozdílného náboženství a předepsané záruky. ČKD 1912, s. 542 – 543.

Tumpach, J.: Prohlášky v tzv. Zrušené svátky. ČKD 1914, s. 242.

Tumpach, J.: Kdo uděluje povolení ke sňatku osobám před vstoupením do věku odvodem povinného a po dobu odvodní. ČKD 1914, s. 63.

Tumpach, J.: Ohlašovací lístky manželské pro Krajinu. ČKD 1914, s. 564.

Zháněl, I.: Smíšená manželství v Prusku. ČKD 1909, s. 86-87.

Zháněl, R.: Sňatek uherských občanů v Rakousku. ČKD 1909, s. 166.

Zháněl, R.: Nový předpis o sňatcích v c. a k. vojsku. ČKD 1908, s. 160-161

Zháněl, R.: Předpis o sňatcích v c. a k. zemské obraně. ČKD 1908, s. 161, 365-369.

Zháněl, R.: Ohlášky vojína navrátilšího se z aktivní služby vojenské. ČKD 1908, s. 311.

- **Legitimace, křest, adopce, příbuzenství**

Kašpar, K.: Změna náboženství dítek. ČKD 1913, s. 330.

Tumpach, J.: Může-li býti per subsequens matrimonium legitimováno dítě nemanželské matky, jež manželem zplozeno bylo? ČKD 1907, s. 142-143.

Tumpach J.: Legitimace nemanželských dětí. ČKD 1907, s. 506-508.

Tumpach, J.: Smlouva o výchově dětí ze smíšených manželství v Sasku. ČKD 1916, s. 62.

Tumpach, J.: Legitimace dítek nemanželských na farním úřadě místa, kde rodičové dítě se zdržují. ČKD 1906, s. 148-149.

Tumpach, J.: Fakulta zmocňující k dispensování od překážek manželských in articulo mortis zahrnuje v sobě též fakultu k legitimování nemanželských dětí. ČKD 1906, s. 298.

Tumpach, J.: Účinky legitimace per subsequens parentum matrimonium nastávají pro legitimovaného ipso iure dnem sňatku rodičů. ČKD 1908, s. 76.

Tumpach, J.: Změna smlouvou stanoveného náboženského vyznání dítek zrozených z manželství smíšeného. ČKD 1908, s. 677-678.

Tumpach, J.: Legitimace dítek. ČKD 1908, s. 675-676.

Tumpach, J.: Poručenský soud nemusí nemanželské děcko odevzdati nemanželské matce do výchovy. ČKD 1908, s. 552-

Tumpach, J.: Děti narozené před prohlášením se rodičů jejich bezkonfesními. ČKD 1909, s. 85-86.

Tumpach, J.: Změna náboženského vyznání dítěte zrozeného z manželství rodičů katolických. ČKD 1909, s. 240.

Tumpach, J.: Změna náboženského vyznání dítěte při uzavírání sňatku smlouvou stanoveného. ČKD 1908, s. 613.

Tumpach, J.: Změna náboženského vyznání dětí zrozených z manželství rodičů katolických. ČKD 1908, s. 613.

Tumpach, J.: Legitimace dítek nemanželských při udělování papežské dispense od překážek manželských ex causis inhonestis. ČKD 1909, s. 165.

Tumpach, J.: Náboženské vyznání dítěte zrozeného z manželství, v němž jeden z manželů je příslušníkem náboženského vyznání státem neuznaného. ČKD 1910, s. 60-61.

Tumpach, J.: Děti zrozené z rodičů katolických zůstávají katolíky i po prohlášení se rodičů bezkonfesními. ČKD 1910, s. 71.

Tumpach, J.: Náboženské vyznání dítěte ze smíšeného sňatku zrozeného smlouvou určené. ČKD 1910, s. 71.

Tumpach, J.: Nemanželské otcovství. Časopis ČKD 1910, s. 520.

Tumpach, J.: Kdy mají děti býti vedeny k prvnímu sv. přijímání? ČKD 1911, s. 165 – 169.

Tumpach, J.: Lhůta k odpírání manželského původu dítěte, vyměřená. ČKD 1911, s. 458 – 461.

Tumpach, J.: O ritu při udělování křtu sv. dospělým osobám. ČKD 1911, s. 462 – 463.

Tumpach, J.: Otázky při křtu sv. v jazyku mateřském. S. 548.

Tumpach, J.: Nemanželský otec a alimentace. ČKD 1912, s. 88.

Tumpach, J.: Nemanželské dítě šlechtické matky v Rakousku. ČKD 1912, s. 88.

Tumpach, J.: Změna náboženství u dítek, které ještě nenaplnily sedmého roku stáří. ČKD 1912, s. 272.

Tumpach, J.: Na určitou lhůtu uzavřená smlouva o náboženském vyznání dítek zrozených z manželství smíšeného. ČKD 1912, s. 535 – 536.

Tumpach, J.: Katoličtí rodičové jsou povinni, dáti své dítky pokřtiti. ČKD 1912, s. 544.

Tumpach, J.: Změna náboženství dítěte zrozeného z manželství smíšeného. ČKD 1912, s. 546.

Tumpach, J.: Křest v domě. ČKD 1913, s. 240.

Tumpach, J.: Povinnost křtu. ČKD 1913, s. 332.

Tumpach, J.: Správné psaní rodových jmen do matrik. ČKD 1914, s. 562.

- **Problematika pohřbívání a úmrtí**

Jiráček, A.: Kdo jest oprávněn rozhodovati o tom, zda se hodí ve směru zdravotním pozemek ke zřízení katolického farního hřbitova zvolený? ČKD 1906, s. 606-610.

Kachník, J.: Křesťanský hřbitov po stránce umělecké. ČKD 1916, s. 38-42, 95-99, 210-215, 298-309.

Skočdopole, A.: Hřbitovní řád a štolové i hrobové poplatky. ČKD 1912, s. 180.

Stejskal, F.: Kde má stát kněz při absoli u tumb (katafalku)? ČKD 1915, s. 704-706.

Tumpach, J.: Dodatečný zápis úmrtí. ČKD 1906, s. 217.

Tumpach, J.: Církevní pohřeb náhle zemřelých katolíků, kteří před pastorem byli oddáni a dali své děti nekatolicky vychováti. ČKD 1908, s. 311.

Tumpach, J.: Mohou-li duchovní po zákonu světském testament jiným osobám psáti nebo sdělovati? ČKD 1908, s. 552.

Tumpach, J.: K. a Ordinariát Pražský o pochovávání farníků, v sanatoři na cizí osadě zemřelých a odtud na hřbitov v Olšanech pohřb mající. ČKD 1908, s. 75-76.

Tumpach, J.: Exekuce na náhrobek, postavený na hrobě. ČKD 1908, s. 312 .

Tumpach, J.: Svolení ke zřízení hrobky mimo hřbitov. ČKD 1908, s. 552.

Tumpach, J.: Pochovávání nekatolíků na katolickém hřbitově. ČKD 1908, s. 678.

Tumpach, J.: Pohřeb nekatolíků na katolickém hřbitově. ČKD 1909, s. 239.

Tumpach, J.: Církevní pohřeb sebevrahů. ČKD 1909, s. 551-552.

Tumpach, J.: Nápis na pomnicích hřbitovních. ČKD 1910, s. 61-62.

Tumpach, J.: Zabavení náhrobku na hřbitově. ČKD 1912, s. 80.

Tumpach, J.: Pochovávání nekatolíků na hřbitovech katolických. ČKD 1912, s. 351 – 352.

Tumpach, J.: Převoz mrtvol a zápis do matriky zemřelých. ČKD 1912, s. 727.

Tumpach, J.: Která pravidla jest zachováti, jde-li o spalování mrtvol? ČKD 1912, s. 728 – 729.

Tumpach, J.: Stavby poblíž hřbitovů. ČKD 1912, s. 731.

Tumpach, J.: Chudý příbuzný kněze, který zemřel bez posledního pořízení. ČKD 1912, s. 731.

Tumpach, J.: Ohrada hřbitovů. ČKD 1912, s. 733.

Tumpach, J.: Nápis na pomníku. ČKD 1913, s. 70.

Tumpach, J.: Oprávněna-li obec k uzavření zádušního hřbitova? ČKD 1913, s. 241.

Tumpach, J.: Spalování mrtvol a rabíni. ČKD 1913, s. 332.

Tumpach, J.: O pohřbívání a spalování mrtvol. ČKD 1914, s. 436.

Tumpach, J.: Dodatečný zápis úmrtí. ČKD 1911, s. 655.

- **Věci majetkové a finanční**

Tumpach, J.: Některé poznámky o poplatkovém ekvivalentu. ČKD 1911, s. 282 – 285.

Tumpach, J.: K užití přebytků jmění zádušního na doplnění kongruy není třeba souhlasu patronova. S. 641.

Tumpach, J.: Taxy, jež nutno platiti při obdržení církevní hodnosti, nemohou býti odpočítány při výměru osobní daně z příjmu. S. 642.

Tumpach, J.: O poplatkovém ekvivalentu z vakantních obrocí. ČKD 1911, s. 643-644.

Tumpach, J.: Jaké odpočívne přísluší farním administrátorům? ČKD 1911, s. 644 – 645.

Tumpach, J.: O častém střídání far a žádostech za několik beneficií najednou. ČKD 1911, s. 723.

Tumpach, J.: Oddělená správa jmění zádušního a obročního. ČKD 1911, s. 798 – 800.

Tumpach, J.: Dodržování konkursní lhůty při uprázdňení benefícia. ČKD 1911, s. 805.

Tumpach, J.: Osvobození duchovenstva od erárního mýta. ČKD 1911, s. 805 – 806.

Tumpach, J.: O štole. ČKD 1912, s. 84.

Tumpach, J.: O vyměřování obecních přírážek duchovním správců v Čechách. ČKD 1912, s. 88.

Tumpach, J.: Půjčování církevních kapitolův. ČKD 1912, s. 88.

Tumpach, J.: Rozdělení jmění zbožných nadání při rozdělení farnosti. ČKD 1912, s. 351.

Tumpach, J.: Výlohy visitační a osobní daň z příjmův. ČKD 1912, s. 536.

Tumpach, J.: Osvobození obydlí duchovních správcův od daně domovní platí i tehdy, bydlí-li duchovní správce mimo faru. ČKD 1912, s. 538.

Tumpach, J.: Ukládání zádušních, obročních a nadačních peněz v regulativních spořitelnách. ČKD 1912, s. 729.

Tumpach, J.: Jak velká část služného a odpočivného nepodléhá exekuci? ČKD 1912, s. 729 – 730.

Tumpach, J.: Jmění zádušní a konkurrenční kvota farní obce. ČKD 1912, s. 731.

Stejskal, F.: Inventáře kostelní v Čechách r. 1406-1407. ČKD 1913, s. 624.

Tumpach, J.: Nadace a věnování inter vivos jest oznámiti úřadu pro vyměřování poplatkův. ČKD 1914, s. 241.

Tumpach, J.: Spolek ku podporování církevních záležitostí, zejména též stavby kostela, není osvobozen od placení ekvivalentu. ČKD 1914, s. 244.

Tumpach, J.: Saldované účty a kvitance. ČKD 1914, s. 439.

- **Varia**

Pejška, J.: Symbolika prstenu. ČKD 1913, s. 62.

Stejskal, F.: Knihy zakázané. ČKD 1914, s. 646.

Tumpach, J.: Kde třeba zaznamenávati odpady od církve katolické? ČKD 1911, s. 723.

Tumpach, J.: Povinné oznamování zbožných nadání církevních biskupovi. ČKD 1912, s. 351.

Tumpach, J.: Psaní notářských listin na stroji. ČKD 1912, s. 544.

Tumpach, J.: Výměna matričních listin s Bulharskem. ČKD 1912, s. 801.

Tumpach J.: Kostelní zpěv ve vzorných osnovách učebných pro měšťanské školy chlapecké a dívčí v Čechách. ČKD 1910, s. 583.

Tumpach, J.: O formě přestupu od jednoho vyznání náboženského k jinému. ČKD 1912, s. 801 – 802.

7. Léta 1917-1929

▪ Pod redaktorstvím Antonína Podlahy, Františka Stejskala a Josefa Čiháka

Toto období je poznamenáno velkými změnami na politické mapě světa, především ukončením 1. světové války, které přineslo výrazné změny v politickém rozložení sil ve světě a hlavně v Evropě. Nejdůležitější pro nás byl rozpad Rakousko-Uherské monarchie a vznik následnických států, tedy i Československa. Toto vše mělo dopad na veškeré dění u nás a dotklo se to tedy i církve, jakkoliv je nadnárodní organizací, a proto se tyto události promítly ve velké míře také na stránky ČKD.

Nicméně nejdůležitější událostí z hlediska sledovaného tématu této práce je vydání Kodexu kanonického práva³¹ v roce 1917. Tato sbírka pod názvem „*Codex iuris canonici*“ byla reformou dřívějšího autoritativního svodu „*Corpus iuris canonici*“. Toto téma je na stránkách časopisu bohatě zpracováváno a provází ho i po několik následujících let. CIC je ale pouze kodifikací kanonického práva latinského. Snahy o kodifikaci východního kanonického práva se objevují až po vydání CIC. Práce na tomto kodexu byly daleko složitější, neboť neexistovala žádná dřívější kodifikace. Od roku 1948 začal po částech vycházet „*Corpus iuris canonici orientalis*“. Tento však plně nevyhovoval a po 2. vatikánském koncilu, kde byl vydán dekret o východních katolických církvích, byly kodifikační práce obnoveny. Od roku 1991 je tak pro východní církve platný kodex pod názvem „*Codex canonum ecclesiarum orientalium*“.³²

Další událostí, která ve velkém ovlivnila budoucí obsahovou podobu časopisu je již výše zmíněné založení Československa. Pro nově vzniklou republiku, a především pro její hlavní představitele a reprezentanty, je víc než charakteristické, že neměli příliš vřelý vztah ke katolické církvi. Bohužel však v této pro církev ne příliš příznivé době nebylo ani duchovenstvo jednotné. Trvající spory a vnitřní problémy v katolické církvi vedly k vydělení reformních kněží a následně roku 1920 ke vzniku Církve

³¹ Na 2. Vatikánském koncilu byl dán papežem Janem XXIII. podnět k revizi kodexu, která byla dokončena v roce 1983.

³² Filipi, P.: Křesťanstvo: historie, statistika, charakteristika křesťanských církví. Brno 1998, s. 76.

československé³³, jako samostatné náboženské organizaci. Další významnou událostí, která přispěla k vyostření vztahů mezi nově vzniklým státem a katolickou církví byla tzv. Marmaggiho³⁴ aféra z roku 1925. Důvodem roztržky, která vedla k okamžitému nunciovu opuštění hlavního města a tím pádem také k přerušení diplomatických styků, byly oslavy 510. výročí upálení mistra Jana Husa, nad kterými převzala vláda spolu s prezidentem Masarykem záštitu.

Ke konsolidaci poměrů dochází až v roce 1928, kdy je uzavřen mezi československou vládou a Svatým stolcem tzv. *modus vivendi*.³⁵ Této problematice je samozřejmě také věnována pozornost i na stránkách ČKD, ale i z dnešního pohledu je toto téma více než aktuální, neboť Česká republika nemá stále vztahy s Vatikánem nijak smluvně vyřešeny.

Dalším důkazem, že počáteční období silných protiklerikálních nálad pomalu odeznělo, byla událost z roku 1929, kdy byly uspořádány oslavy k výročí tisíce let od mučednické smrti sv. Václava.

Rok 1929 je také významným rokem pro církve jako celek. Lateránskými dohodami vzniká Městský stát Vatikán³⁶ (*Stato della Citta del Vaticano*) jako samostatný státní subjekt, který je nezávislý jak na městě Řím, tak i italském státě.

Pro samotný časopis bylo toto období ve znamení personálních změn. Situace v ČKD se zkomplikovala úmrtím redaktorů Františka Kryštůfka a Josefa Tumpacha v roce 1916. Veškerá práce tak ležela na Antonínu Podlahovi a teprve v roce 1923 byl kolektiv rozšířen o Františka Stejskala a Josefa Čiháka. V souvislosti s přidáním věstníku klubu duchovenstva Československé strany lidové jako politické přílohy *Sursum* při ČKD byl kooptován jeho redaktor Hronek. Tato spolupráce ale trvala pouze do roku 1927.

³³ Od roku 1971 nový název „Československá církev husitská“.

³⁴ Francesco Marmaggi působil ve funkci papežského nuncia od roku 1923 do roku 1925.

³⁵ Tato dohoda není považována mezinárodním právem za plnohodnotnou mezinárodní smlouvu, ale předpokládá se její budoucí ratifikování.

³⁶ Dřívější papežský stát definitivně zanikl po připojení území k italskému království v roce 1870.

Filipi, P.: Křesťanstvo: historie, statistika, charakteristika křesťanských církví. Brno 1998, s. 68.

7.1 O autorech

- Z minulého období se mezi autory článků objevují také Karel Kašpar, Josef Pejška, Jan Sedlák, Alois Soldát, František Stejskal a Ignát Zháněl. Nově k nim přibývají Václav Černý, Gustav Domabyl, Josef Foltýnovský, Emil Funczik, Mořic Pícha, Antonín Postřihač a Antonín Wünsch.

Václav Černý se narodil 3. prosince 1866 v Berouně. Roku 1891 byl vysvěcen a později působil jako profesor náboženství na ústavu učitelek v Praze. Zemřel v roce 1931.

Gustav Domabyl³⁷ se narodil 1. března 1865 v Hradci Králové. Po studiu na gymnáziu vstoupil do kněžského semináře. Poté byl poslán na studia do Vídně, kde se připravoval na bohoslovecký doktorát. V roce 1887 byl vysvěcen na kněze a 1891 se stal doktorem teologie. Půl roku působil jako kaplan v Poličce a od roku 1892 působil jako profesor církevních dějin na diecézním učilišti v Hradci Králové. Byl také asesorem biskupské konsistoře a členem městské rady. Za svou všestrannou činnost získal kromě diecézních vyznamenání a čestného kanonikátu také papežský kříž a byl jmenován papežským komořím a prelátem. Zemřel 11. listopadu 1928.

Josef Foltýnovský³⁸ se narodil 9. března 1880 ve Frýdlantu nad Ostravicí. Po studiích byl roku 1906 vysvěcen na kněze, a poté působil jako lektor Písma svatého v kněžském semináři v Olomouci. Od roku 1928 už jako řádný profesor vyučoval bohosloví rovněž v Olomouci. Mezi lety 1934-36 pracoval pak jako archivář v archivu metropolitní kapituly olomoucké. Zemřel dne 31. srpna 1936 v Olomouci. K jeho dílům patří např. *„Blahoslavený Jan Sarkander“* (1920), *„Nápisy semitské a Písmo svatého Starého a Nového zákona“* (disertace 1908).

³⁷ Konečný, J.: Dr. Gustav Domabyl. ČKD LXX (1929), s. 125-127.

³⁸ Hoffmannová, J. – Pražáková, J.: Biografický slovník archivářů českých zemí. Praha 2000, s. 179.

Emil Funczik³⁹ se narodil 9. listopadu 1892 v Mojímírovciach. Po studiích byl dne 17. května 1918 vysvěcen na kněze a poté působil jako kaplan v Holiči. Roku 1919 byl jmenován profesorem náboženství v Levicích a od roku 1921 vyučoval jako profesor církevní dějiny a právo v Nitře a o rok později také v Trnavě. Roku 1934 byl jmenován Monsignorem. Od roku 1936 pak působil jako profesor i v Bratislavě. Zemřel 12. března roku 1972 v Trnavě. Z jeho díla např. *„Cirkevnoprávna kasuistika: praktický výklad niektorých častok cirkevného práva“* (1940), *„Cirkevnoprávne predpisy: praktický výklad niektorých častok cirkevného práva“* (1946), *„Prevádzanie Modu vivendi“* (1947).

Mořic Pícha⁴⁰ se narodil 18. dubna 1869 v Šebetově na Moravě. Po teologických studiích v Římě, kde byl také roku 1893 vysvěcen na kněze, působil na Karlovarsku. Od roku 1897 se stal ceremoniářem pražských arcibiskupů, z nichž Lev Skrbenský ho později jmenoval svým osobním tajemníkem. Od roku 1912 pak působil jako metropolitní kanovník u sv. Víta. V roce 1917 byl jmenován generálním vikářem a když rezignoval arcibiskup Korda, stal se kapitulním vikářem, tedy ordinářem pražské arcidiecéze. Pracoval rovněž jako zkušební komisař při rigorózech na bohoslovecké fakultě a byl činný také při manželském církevním soudu, ve správě arcibiskupského semináře, Arnoštovy koleje, Halěře sv. Vojtěcha, Piova spolku. Mořic Pícha působil i jako ředitel Díla šíření víry a byl redaktorem jeho věstníku. Své znalosti v oboru církevního práva uložil do četných článků a studií. Za své zásluhy byl jmenován apoštolským protonotářem (1921) a při pouti do Říma 1923 u příležitosti třicátého výročí jeho svěcení ho papež Pius XI. přijal v soukromé audienci. Dne 22. října 1931 byl Mořic Pícha jmenován královéhradeckým biskupem a konsekrován o měsíc později v chrámu sv. Víta. V Hradci Králové působil až do své smrti dne 13. listopadu roku 1956. Byl také, stejně jako jeho následovník arcibiskup Karel Otčenášek, členem Řádu sv. Lazara Jeruzalémského. Mezi jeho díla patří *„Dějiny římského breviáře“* (I.,II. – 1939), *„Služte Pánu s radostí. Příručka pro ministranty“*

³⁹ Viz.: <http://www.mariasoft.sk/knazi/bt-E-J.htm>, stav k 25.4.2011.

⁴⁰ Ottův slovník naučný nové doby: dodatky k velikému Ottovu slovníku naučnému. Díl 4, sv. 2. Praha 2001, s. 1067.

Čáňová,E.: Slovník představitelů katolické církevní správy Čechách v letech 1848-1918. Praha 1995, s. 59-60.

Antonín Postřihač se narodil 11. ledna 1862 v Načeradci. Roku 1887 byl vysvěcen na kněze. Působil jako kaplan u sv. Mikuláše v Praze. Zemřel 9. ledna 1932 v Praze.

Antonín Wunsch⁴¹ se narodil 15. července v Rokycanech. 5. července 1887 byl vysvěcen na kněze. Později se stává sídelním kanovníkem vyšehradským. Byl rovněž jmenován papežským komořím a povýšen na Monsignora.

7.2 Články

- **Právo**

Černý, V.: Církevní volba v minulosti a přítomnosti. ČKD 1926, s. 430-435.

Černý, V.: Jaký význam má kodex církevního práva pro moderní státy. ČKD 1927, s. 116-117.

Černý, V.: O platnosti indultů a privilegií po vydání nového církevního kodexu. ČKD 1928, s. 68-70.

Černý, V.: Právní postavení Církve katolické v zemích misijních. ČKD 1928, s. 263-285.

Černý, V.: Právní vztah zákonů církevních a státních. ČKD 1929, s. 600-602.

Černý, V.: Úřad a práva Svaté Stolicе. ČKD 1927, s. 47-51.

Černý, V.: Vztahy východní církve ke Kodexu kanonického práva. ČKD 1926, s. 350-352.

Domabyl, G.: Modus vivendi mezi mezi Svatou stolicí a republikou čsl. ČKD 1928, s. 685-686.

Domabyl, G.: Presentační právo na benefícia věnných měst v Čechách. ČKD 1925, s. 60-64.

Domabyl, G.: Patronátní právo na statku Poděbrady. ČKD 1924, s. 446.

⁴¹ Viz.: <http://cyril.psalterium.cz/nahled.html?t=&id=7952>, stav k 25. 4. 2011.

- Domabyl, G.:** Právní postavení církve v republice. ČKD 1923, s. 109.
- Dvořák, J.:** Nový Codex iuris canonici. Časopis ČKD 1917, s. 622-638, 797-805.
- Dvořák, J.:** Nový Codex iuris canonici. ČKD 1918, s. 12-21, 121-136, 225-241, 385-390.
- Dvořák, J.:** Částečná závaznost nového kodexu od 19. srpna t. r. ČKD 1917, s. 755-760.
- Dvořák, J.:** Motu proprio „Cum iuris canonici Codicem. ČKD 1918, s. 196-197.
- Kašpar, K.:** Nový kodex církevního práva a jeho výklad. ČKD 1917, s. 502-504.
- Kašpar, K.:** Výklad některých canonů kodexu. ČKD 1918, s. 322-324.
- Kašpar, K.:** Právo řeholní. ČKD 1925, s. 125-129, 272-276, 450-454, 579-585.
- Kašpar, K.:** Právo řeholní. ČKD 1923, s. 80, 134, 381, 531.
- Kašpar, K.:** Právo řeholní. ČKD 1924, s. 120, 192, 337, 441, 679.
- Pejška, J.:** Codex iuris canonici a reformní předlohy sněmu Vatikánského. ČKD 1918, s. 1-12, 136-144.
- Pícha, M.:** Rakouské právo jmenovací nepřešlo na vládu republiky československé. ČKD 1925, s. 88-104, 186-212, 598-639.
- Pícha, M.:** Právo patronátní a jeho žádoucí reforma po stránce práva presentačního se zvláštním zřetelem k nastávající úpravě poměru církve ke státu a k pozemkové reformě. ČKD 1923, s. 57-74.
- Pícha, M.:** Výkon práva presentačního v obcích. ČKD 1923, s. 245.
- Postřihač, A.:** Co stanoví Codex iuris canonici o knihách farních? Časopis ČKD 1918, s. 324- 327.
- Postřihač, A.:** O kterých knihách kostelních mimo farní matriky zmínku činí Codex iuris canonici a co stanoví o farním archivu? ČKD 1918, s. 441-443.
- P.:** Nejvyšší správní soud rozhodl, že jmenovací právo, jež bývalý císař měl při obsazování beneficí církevních, přešlo na ministerskou radu. ČKD 1923, s. 89.
- Sedlák, J.:** Nový zákoník církevní. ČKD 1917, s. 102.
- Soldát, A.:** Nový Codex iuris canonici. ČKD 1920, s. 29-39, 155-163.
- Soldát, A.:** Nový kodex iuris canonici. ČKD 1921, s. 17, 83, 162, 230, 281.
- Soldát, A.:** Nový Codex iuris canonici. ČKD 1925, s. 282-287, 492-505. ČKD 1926, s.121-130. ČKD 1927, s. 82-91, 233-247, 453-461. ČKD 1928, s. 436-445,517-

524,617-633,702-715,899-906,1048-1060. ČKD 1929, s. 37-41, 338-343, 496-506, 716-733, 863-875. ČKD 1930, s. 28, 181, 382, 575, 763.

Soldát, A.: Nový Codex iuris canonici. ČKD 1923, s. 128, 311, 442.

Soldát, A.: Nový Codex iuris canonici. ČKD 1924, s. 15, 172, 409, 657.

- **Správa**

Funczik, E.: Authentické rozhodnutia právneho výboru pápežského. ČKD 1930, s. 831.

Michalský, J.: Kam přísluší církevně továrna na rozhraní dvou farností stojící? ČKD 1917, s. 763-764.

Postřihač, A.: Kolkování matričních listin, na nichž se stvrzuje ještě jiné datum oddavek, narození nebo úmrtí. ČKD 1927, s. 45.

Postřihač, A.: Kolkování matričních listin podle nového zákona z 3. dubna 1925. ČKD 1925, s. 534.

Postřihač, A.: Matriční výtahy narození a oddavek k legitimacím pro potřeby sociálního pojištění jsou prosty kolku a poplatku. ČKD 1930, s. 838-839.

Postřihač, A.: Musí křestní list k sňatku předložený býti kolkován? ČKD 1927, s. 417-418.

Postřihač, A.: Nekolkované výtahy z matrik požadované soukromými osobami. ČKD 1927, s. 612-613.

Postřihač, A.: Poplatky kolkové zvýšeny. ČKD 1925, s. 406.

Postřihač, A.: Poplatky za vyhotovení matričních listů. ČKD 1925, s. 53-54.

Postřihač, A.: Jak oznamovati doplňky do matriky křestní v Rusku. ČKD 1929, s. 603.

Postřihač, A.: Matriční výtahy ex-offo. ČKD 1929, s. 125.

Postřihač, A.: Přestupy náboženské. Neúplné jich oznamování. ČKD 1925, s. 684-685.

Postřihač, A.: Rozdělení politické agendy ve Velké Praze. ČKD 1928, s. 246.

Postřihač, A.: Stavební opravy patronátních budov. Předchozí povolení nutné. ČKD 1928, s. 245-246.

Postřihač, A.: Vládní nařízení ze dne 3. února 1926, jimž se provádí ústavní zákon jazykový o vedení matrik. ČKD 1926, s. 261-262.

Postřihač, A.: Matriční výtahy narození a oddavek k legitimacím pro potřeby sociálního pojištění jsou prosty kolku a poplatku. ČKD 1930, s. 838-839.

Schuster, K.: Přefaření. ČKD 1923, s. 340.

Stejskal, F.: O nových diecésních sdruženích ve Francii. ČKD 1924, s. 196.

Traub, R.: Nálezy nejvyššího správního soudu. ČKD 1924, s. 221, 295, 379, 544.

Wünsch, A.: Vyvlastňování pozemků církevních podle zákona o stavebním ruchu ze dne 7. dubna 1927 č. 44 Sb. z. a nař. ČKD 1927, s. 736-739.

- **Církevní hodnostáři**

Černý, V.: Diplomatické vztahy Svaté Stolice. ČKD 1927, s. 115-116.

Kašpar, K.: Obsazování církevních úřadů a beneficií v době nynější války. ČKD 1917, s. 104-105.

Kašpar, K.: Obsazování biskupství ve Spojených státech Severoamerických. ČKD 1918, s. 545-548.

Kašpar, K.: Rozhodnutí sv. Stolice o některých fakultách Ordináriů. ČKD 1918, s. 320.

Kašpar, K.: Ustanovení zvláštního vikáře v městě nesídelním. ČKD 1917, s. 534.

Soldát, A.: Dekret kongregace konsistorní „quea de eligendis“ ze dne 19. března 1921 o způsobu osazování bisk. stolců v Brazílii. ČKD 1921, s. 178.

- **Klérus**

Anonym: Kázání a přednášky kněží mimodiecézních. ČKD 1924, s. 67.

Domaby, G.: Úřad administrátora farního podle nového kodexu a našich domácích poměrů. ČKD 1927, s. 765-771.

Kašpar, K.: Přísaha antimodernistická. ČKD 1918, s. 197.

Kašpar, K.: Studium při posvátné kongregaci koncilu. ČKD 1920, s. 51.

Kašpar, K.: Smí duchovní nosit vousy? ČKD 1920, s. 49-51.

Kašpar, K.: Zlepšení hmotného stavu duchovenstva v Itálii. ČKD 1919, s. 274.

Kašpar, K.: Svěcení kandidátů kněžských v Itálii službou vojenskou povinných. ČKD 1917, s. 534.

Kašpar, K.: Návštěva světských univerzit od kněží. ČKD 1918, s. 32.

Kašpar, K.: Stipendium za mši sv. o zrušených svátcích a za binací. ČKD 1917, s. 536-537.

Kašpar, K.: Kněží cestující do Ameriky, nebo na ostrovy Filipínské. ČKD 1919, s. 84-86.

Kašpar, K.: Vojenští duchovní v Itálii po dobu války. ČKD 1917, s. 106-107.

P.: Knězi římsko-katolickému, jenž byl církevním soudem exkomunikován proto, že se oženil, nelze povolití pensi z náboženské matice. ČKD 1923, s. 410-413.

R. K.: Vejítí do písemného styku s posvátnou Kongregací sv. Officií je dovoleno jenom cestou Ordinariátu. ČKD 1919, s. 84.

Soldát, A.: O bezženství duchovních po smyslu Kodexu práva kanonického. ČKD 1919, s. 10-19, 136-148, 199-213, 311-319.

- **Církevní řády**

Domabyl, G.: Ženatý muž řeholníkem. ČKD 1928, s. 1101-1103.

Kašpar, K.: Oprava řeholních konstitucí. ČKD 1919, s. 274.

Kašpar, K.: Profese řeholních laiků v rádech (se sliby řeholními). ČKD 1919, s. 360.

Kašpar, K.: Profese řeholníků povinných vojenskou službou. ČKD 1920, s. 52.

Kašpar, K.: Opětovná volba generálních představených v klášteřích se slavnými sliby. ČKD 1920, s. 304-305.

Kašpar, K.: Čekatelky v klášteřích s papežskou klausurou nesmějí z kláštera vyjítí. ČKD 1917, s. 105.

Kašpar, K.: Testimoniales pro kandidáty řeholí. ČKD 1920, s. 51-52.

Kašpar, K.: Zvláštní zpovědník v ženských rádech a kongregacích. ČKD 1917, s. 536.

Sedlák, J.: Další úlevy v příčině zpovědníků řeholnic. ČKD 1917, s. 103-104.

- **Manželství**

Anonym: Sňatky rakouských příslušníků v Československu a československých v Rakousku. ČKD 1924, s. 211.

Funczik, E.: Katolické manželské právo Itálie po uzavření konkordátu z 11. februára 1929. ČKD 1930, s. 664-670.

Kašpar, K.: Prohlášení nezvěstných za mrtvé a nový sňatek. ČKD 1917, s. 602-622, 841-861.

Kašpar, K.: Sňatek prostřednictvím churavého zástupce ženichova. ČKD 1917, s. 109.

Kašpar, K.: Konstituce „provida“ zrušena. ČKD 1918, s. 311-312.

Kašpar, K.: Sňatek odpadlého důstojníka s protestantkou ve Švýcařích. ČKD 1917, s. 318-320.

Kašpar, K.: Manželství katoličky ritu latinského s pravoslavným uzavřené v Rumunsku před duchovním nekatolickým jest neplatné. ČKD 1918, s. 84-85.

Kašpar, K.: Katolík rakouský uzavře manželství v Německu s protestantkou před pastorem církevně neplatně. ČKD 1918, s. 85-86.

Kašpar, K.: Příklad z manželského práva. ČKD 1918, s. 318-320.

Kašpar, K.: Příklad z manželského práva. ČKD 1919, s. 271-273.

Kašpar, K.: Příklad z manželského práva. ČKD 1919, s. 273-274.

Kašpar, K.: Dispenční fakulty manželské. ČKD 1919, s. 179.

Kašpar, K.: Manželství uzavřené v Rakousku mezi katolíky může býti státně rozloučeno pouze rozhodnutím soudu rakouského. ČKD 1917, s. 919.

Kašpar, K.: Sanace neplatných smíšených sňatkův. ČKD 1917, s. 533-534.

Kašpar, K.: Solnohradské „boží sňatky“. ČKD 1917, s. 107-109.

Pejška, J.: Náprava sňatku neplatného pro předchozí překážku nepočetného švagrovství. ČKD 1928, s. 228-232.

Pejška, J.: Smí býti nekatolík připuštěn za svědka církevních oddavek? Časopis ČKD 1928, s. 686-689.

Pícha, M.: Kdy a od kterých překážek manželských smí zpovědník dle nového kodexu dispensovati? ČKD 1925, s. 398-400.

Pícha, M.: Jak se zachovati duchovnímu správci, když katolický snoubenec odpírá před sňatkem vykonati sv. zpověď? ČKD 1925, s. 44-46.

Pícha, M.: Dotaz o manželské překážce. ČKD 1928, s. 83-84.

Pícha, M.: Sňatek příslušníka republiky československé vystěhovavšího se do Kladska s příslušnicí německou uzavřený v Čechách. ČKD 1923, s. 406.

Pícha, M.: Případ biskupské dispense manželské urgente gravi causa dle can. 1045. ČKD 1923, s. 239.

Pícha, M.: Kterému faráři přísluší sepsati snubní protokol. ČKD 1923, s. 559.

Pícha, M.: Který farář je příslušný k asistenci sňatku, změní-li snoubenci bydliště během prohlášek. ČKD 1923, s. 560.

Pícha, M.: Může-li býti žena při sňatku za svědka? ČKD 1924, s. 140.

Pícha, M.: O návratu do církve manželů neplatně oddaných od čsl. kněze. ČKD 1924, s. 281.

Pícha, M.: Jak si počínati duch. správci při konvalidaci sňatku lichomanželů oddaných od kněze čsl. církve. ČKD 1924, s. 437, 685.

Postřihač, A.: Civilní dispens od manželských prohlášek ve Velké Praze. ČKD 1928, s. 82-83.

Postřihač, A.: Jak daleko sahá povinnost farářova při snoubenci nemanželském, aby nedošlo k uzavření církevně neplatného sňatku. ČKD 1927, s. 115.

Postřihač, A.: Konverse manželů občansky oddaných a křest dítěte. Matriční zápis oddavek a křtu. ČKD 1929, s. 832-833.

Postřihač, A.: Nevěsta občansky rozloučená, ohlášená jest jako svobodná. ČKD 1927, s. 418.

Postřihač, A.: Odpadlí manželé k církvi českoslov. se vrátili do církve katolické. Postup jednání s nimi a křest dítek. ČKD 1927, s. 46-47.

Postřihač, A.: Vdovec z občanského sňatku se znovu žení církevně. Jak má býti zapsán? ČKD 1929, s. 835.

Postřihač, A.: Zápis církevního sňatku manželů, kteří se již dříve byli občansky nebo od duchovního správce nekatolického církevně oddáni, a zápis křtu dítky již ve státní matrice rodné zapsaného. Jak jest tu psáti oddací a jak křestní list? ČKD 1925, s. 232.

Postřihač, A.: Zápis v matrice oddaných sňatku snoubenců katolických, z nichž jeden nebo druhý dříve byl občansky oddán, ale sňatek jeho byl pak civilně rozloučen. ČKD 1925, s. 683.

Postřihač, A.: Záznam občanského sňatku do církevních matrik. ČKD 1929, s. 942-943.

Postřihač, A.: Musí křestní list k sňatku předložený býti kolkován? ČKD 1927, s. 417-418.

Postřihač, A.: Listiny potřebné k uzavření sňatku cizinců. ČKD 1923, s. 246.

Sedlák, J.: Prominutí prohlásek před válečnými sňatky - jménem státu. ČKD 1917, s. 100-101.

Šetina, V.: Čeho třeba k sňatku ruského uprchlíka s příslušnicí čsl. republiky. ČKD 1927, s. 499.

- **Křest, legitimace, adopce, příbuzenství**

Crhák, P.: Zápis nekřtěného dítěte do římsko katolické matriky. ČKD 1927, s. 500.

Domabyl, G.: Křest dle orientálního obřadu u nás. ČKD 1923, s. 147.

Funczik, E.: K jakému ritu patria děti katolických rodičů rozneho ritu? ČKD 1930, s.835.

Postřihač, A.: Adopce a legitimace. ČKD 1927, s. 611-612.

Postřihač, A.: Co všecko bylo na křestním listu napsáno a doplněno. ČKD 1928, s. 83.

Postřihač, A.: Dvojčata. Matriční zápis narození a křestní list. ČKD 1926, s. 503-504.

Postřihač, A.: Jak jest postupovati duchovnímu správci, jedná-li se o nový sňatek rozloučené matky, o opravu zápisu narození dítek a o jejich legitimaci. ČKD 1926, s. 435-436.

Postřihač, A.: Kde jest zapsati úmrtí dítěte nekřtěného rodičů různého vyznání. ČKD 1926, s. 568.

Postřihač, A.: Kde se dodatečně zapíše narození dítěte školou povinného, ale dosud v matrice narozených nezapsaného. ČKD 1927, s. 740-741.

Postřihač, A.: Kde se provede a zapíše legitimace nemanželského dítěte, narozeného mimo domov, ale doma pokřtěného. ČKD 1929, s. 253-254.

Postřihač, A.: Křest a legitimace nemanželského dítěte, zapsaného u c. čsl, ale nepokřtěného. ČKD 1929, s. 603-604.

Postřihač, A.: Křest nemanželského dítěte. ČKD 1929, s. 602-60.

Postřihač, A.: Křestní zápis dítěte narozeného ve Francii, jehož narození tam není zapsáno. ČKD 1928, s. 820.

Postřihač, A.: Legitimace dítěte z cizoložství, narozeného v cizině. ČKD 1928, s. 686.

Postřihač, A.: Legitimace nemanželské dcery, která již byla provdána, ale manželství její civilním soudem bylo prohlášeno za rozloučené. ČKD 1925, s. 324-325.

Postřihač, A.: Legitimace nemanželských dětí cikánů. ČKD 1928, s. 981.

Postřihač, A.: Legitimace nemanželského dítěte usnesením vlády a jeho zápis v matrice. ČKD 1927, s. 45-46.

Postřihač, A.: Legitimující otec, jenž jest příslušníkem cizího státu. ČKD 1928, s. 486.

Postřihač, A.: Matriční zápis dvojčat; omyl v dítěti. ČKD 1928, s. 246-247.

Postřihač, A.: Matriční zápis narození dětí na cizí osadě. ČKD 1930, s. 675.

Postřihač, A.: Mrtvě narozené dítě. Nestejný zápis do matrik a do výkazů statistických. ČKD 1925, s. 323-324.

Postřihač, A.: Může manželské dítě být legitimováno? ČKD 1926, s. 437-438.

Postřihač, A.: Nemanželský otec hlásil se k zápisu do matriky po smrti matčiny prostřednictvím plnomocníka. ČKD 1929, s. 834-835.

Postřihač, A.: Nemanželský otec chce dát své jméno nemanželské dceři dospělé. ČKD 1929, s. 604.

Postřihač, A.: O matričním zápisu dětí narozených z manželství civilního. ČKD 1925, s. 54-55.

Postřihač, A.: O matričním zápisu dětí narozených z manželství před šesti měsíci. ČKD 1925, s. 54.

Postřihač, A.: Partus per craniotomiam. Matriční zápis. ČKD 1930, s. 277.

Postřihač, A.: Potíže a legitimace dítěte rodičů oddaných duchovním čsl. ČKD 1925, s. 536.

Postřihač, A.: Udělení jména nemanželskému dítěti a jeho legitimace. ČKD 1930, s. 279.

Postřihač, A.: Udělení příjmení dítěti nemanželskému manželem matky dítěte po její smrti. ČKD 1926, s. 504-505.

Postřihač, A.: V které matrice může být zapsáno dítě narozené v zemské porodnici v Praze. ČKD 1925, s. 683-684.

Postřihač, A.: Vyjádření poručenského soudu před provedením legitimace nemanželského dítěte. ČKD 1930, s. 661.

Postřihač, A.: Zápis narození dítěte matky, jejíž nezvěstný manžel prohlášen za mrtva, ale manželství jejich nebylo rozloučeno. ČKD 1927, s. 501.

Postřihač, A.: Zápis narození dítěte matky rozvedené. ČKD 1928, s. 819-820.

Postřihač, A.: Zápis narození dítěte mimo domov rodičů. ČKD 1925, s. 536-537.

Postřihač, A.: Zápis nemanželského otce do matriky. ČKD 1928, s. 485-486.

Postřihač, A.: Změna křestního jména. ČKD 1925, s. 148-149.

Postřihač, A.: Změna náboženství na křestním listu z farního úřadu řím.-katolického zapsána správcem matrik českosl. církve a slovo „katolické“ jím přeškrtnuto. ČKD 1927, s. 740.

Postřihač, A.: Změna náboženského vyznání dítěte. ČKD 1928, s. 820.

Postřihač, A.: Legitimace dítěte manželů občansky oddaných. ČKD 1923, s. 247.

Postřihač, A.: Zápis narození dítěte manželů občansky oddaných. ČKD 1923, s. 248.

Postřihač, A.: Předpoklad manželského původu dítěte a udělení jména. ČKD 1923, s. 248.

Postřihač, A.: Legitimace z usnesení vlády. ČKD 1923, s. 248.

Postřihač, A.: Odsuzování manželského původu a legitimace. ČKD 1923, s. 248.

Postřihač, A.: Kdy jest v matrice narozených zapsati dítě jako manželské. ČKD 1923, s. 407.

Postřihač, A.: Oprava matriky o pohlaví dítěte. ČKD 1923, s. 408.

Postřihač, A.: Důležitost druhých originálů matričních. ČKD 1923, s. 409.

Postřihač, A.: Co jest vše psáti na křestní list?. ČKD 1923, s. 409.

- **Problematika pohřbívání a úmrtí**

Foltýnovský, J.: Spalování mrtvol. ČKD 1930, s. 342-360, 551-567.

Kašpar, K.: Právo pohřební podle kodexu. ČKD 1919, s. 32-36, 122-129, 226-229.

Kašpar, K.: Uložení popela spálené mrtvoly v rodinném hrobu. ČKD 1917, s. 764.

Pícha, M.: Může-li katolický kněz pohřbít pravoslavnou ženu, oddanou pravoslavně v Rusku s katolíkem. ČKD 1930, s. 659-660.

Pícha, M.: Možno-li civilně oddaným povolití církevní pohřeb. ČKD 1923, s. 405.

Pícha, M.: Kvittance a stvrzenky za zaplacené pohřební poplatky vyhotovené za účelem projednání pozůstalosti jsou kolku prosté. ČKD 1924, s. 216.

Postřihač, A.: Kde a v které matrice jest zapsati úmrtí nezvěstné osoby. ČKD 1927, s. 611.

Postřihač, A.: Převozy mrtvol. Zápis do matriky místa úmrtí. ČKD 1930, s. 477.

Postřihač, A.: Stížnost duchovních úřadů do postupu okresních úřadů při povolování převozu mrtvol. ČKD 1930, s. 477-478.

Postřihač, A.: Zápis nekatolíků do matriky zemřelých. ČKD 1925, s. 233.

Postřihač, A.: Měsíční matriční výtahy o úmrtí, i negativní, mají se posílati okresním soudům. ČKD 1926, s. 504.

Sobička, K.: Právo faráře k pohřbívání katolického děcka na hřbitově komunálním. ČKD 1917, s. 320.

Stejskal, F.: Pastor pochoval katoličku. ČKD 1923, s. 194.

Toman, M.: Ke článku „Kvittance za zaplacené pohřební poplatky“. ČKD 1926, s. 438.

Traub, R.: Pohřbení příslušnice církve katolické duchovním církve československé. ČKD 1928, s. 981-987.

Záruba, J.: Kvittance za zaplacené pohřební poplatky k projednání pozůstalosti nejsou kolku prosty. ČKD 1926, s. 349.

Zháněl, I.: Zřízení závadného pomníku na katolickém hřbitově. ČKD 1930, s. 850.

- **Věci majetkové a finanční**

Anonym: Požitky administratorů po dobu interkaláru. ČKD 1924, s. 287.

P.: Dávka z lepších farních beneficí ve prospěch beneficí chudších. ČKD 1923, s. 94.

P.: Každoroční příspěvky kněžstva ve prospěch chudých kněží a na výchovu dorostu kněžského. ČKD 1923, s. 340.

Soldát, A.: Superflua status. ČKD 1923, s. 340.

Stejskal, F.: Může-li patronátní úřad bez vědomí faráře odprodati kostelní pozemek. ČKD 1923, s. 249.

Wünsch, A.: Ku přiznání pro dávku z majetku farních obročí. ČKD 1923, s. 481.

Wünsch, A.: K otázce osvobození farních budov od dávky z majetku. ČKD 1923, s. 491.

8. Léta 1930-1948

- **Pod redaktorstvím Antonína Podlahy, Josefa Čiháka, Josefa Vajse, Karla Kadlece a Emila Funczika**

Poslední období existence časopisu ČKD je snad ze všech nejdramatičtější, co se týče společenských a politických změn. Léta 1930-39 jsou ještě relativně klidná a na stránkách časopisu se objevují především příspěvky okolo kodexu kanonického práva, a to i z problematiky práva východního. Velkou událostí roku 1935 byl celostátní katolický sjezd, kterým chtěli dát katoličtí reprezentanti najevo, že mají ještě stále co světu říct a že církev hodlá získat své dřívější postavení zpět.

Narůstající neklid z budoucích událostí a vypuknutí 2. světové války má velký vliv i na vnitřní záležitosti církve. Se ztrátou území a změnou státních hranic dochází například i ke změně některých diecézních území. Vyhlášení protektorátu, změna právních i správních záležitostí zasahuje tyto oblasti také v církvi, a tak se tyto události promítají také na stránky ČKD. Stále více se také objevují příspěvky, kde se mnohem častěji řeší problematika střetu světského a církevního pohledu na řešení problémů a záležitostí běžného života.

Poválečné období existence časopisu má jen velmi krátké trvání, po únoru je vydávání ČKD, stejně jako mnoho ostatních církevních aktivit, zastaveno. V celém období vycházel časopis desetkrát ročně, pouze v roce 1948 vyšel pouze šestkrát. Nezměnilo se tematické rozdělení a struktura článků, ale jejich obsah reagoval na události kolem, jak již bylo uvedeno.

V počátku tohoto období řídí časopis Antonín Podlaha (až do své smrti v roce 1932) společně s Josefem Čihákem a Josefem Vajsem, později se k nim přidávají i další jako Karel Kadlec nebo Emil Funczík. Od roku 1940 zůstávají už jen Josef Čihák a Karel Kadlec, který od roku 1945 řídí časopis sám.

8.1 O autorech článků

- Z minulého období se mezi autory příspěvků objevují také Emil Funczik, Mořic Pícha, Antonín Postříhač a Alois Soldát. Nově k nim přibývají Josef Čihák a František Kop.

Josef Čihák⁴² se narodil 11. září 1880. Byl katolickým knězem, teologem a spisovatelem. Po studiích teologie působil mimo jiné také jako kanovník metropolitní kapituly svatovítské. V roce 1921 byl jmenován docentem filozofie na teologické fakultě UK v Praze. Působil také na poli redakčním, redigoval časopisy *Zasvěcení*, *Věstník společnosti sv. Cyrila a Metoděje* a *Časopis katolického duchovenstva*. K jeho dílům patří např.: „*Buddhismus a křesťanství*“, (1914), „*Co je po smrti?*“ (1916) nebo „*Theologus čili studium katolické teologie*“. Zemřel 18. února 1960.

František Kop⁴³ se narodil 18. srpna 1906 v Praze. Po studiích na Akademickém gymnáziu v Praze se rozhodl pro právnickou fakultu Karlovy univerzity, kde se projevil jeho velký zájem o vývoj církevního práva. Promován byl dne 13. prosince 1930. Za 2. světové války vydal několik prací, které měly směřovat hlavně k posílení českého sebevědomí. Po osvobození Československa roku 1945 se mohl opět začít naplno věnovat své vědecké práci a jeho novým působištěm se stala právnická fakulta Masarykovy univerzity, kde se také v roce 1945 habilitoval. V roce 1946 se stal profesorem církevního práva, ale již následující rok 1947 byl rokem posledním, který jako profesor řádně ukončil. Únor 1948 negativně postihl také pedagogický sbor právnické fakulty MU a František Kop byl mezi prvními, kteří byli z fakulty propuštěni. Pro F. Kopa to tedy znamenalo konec pedagogické a také vědecké práce. Zbytek života prožil v ústraní a zemřel 22. listopadu 1979. Byl velmi literárně činný, jeho příspěvky se objevovaly v několika periodikách. Redigoval také sborník „*Praha šest set let církevní metropol*“ do něhož také přispěl hlavní kanoistickou prací. Z jeho díla např.: „*Založení Karlovy univerzity v Praze*“ (Praha 1939), „*Národní museum, památník našeho kulturního obrození*“ (Praha 1941), „*Obyčejový a zákonný podklad*

⁴² Ottův slovník naučný nové doby: dodatky k velikému Ottovu slovníku naučnému. Díl 1., sv. 2. Praha 1998, s. 1304.

⁴³ Schelle, K.: Život a dílo prof. JUDr. Františka Kopa. Brno 1993.

ústavy metropolitní. Začátky její závislosti na moci papežské“ (Praha 1941),
„Provedení metropolitní ústavy v mimoitalských zemích říše západorímské“ (Praha 1944) nebo *„Odvěký doklad naší státní svrchovanosti. K počátkům českého práva korunního“* (Praha 1947).

8.2 Články

- **Právo**

Anonym: Obsazení benefícia právem devolučním. ČKD 1933, s. 62.

Anonym: Požitkové právo a naturální dávka. ČKD 1933, s. 61.

Anonym: Výhradné disposiční právo duchovního správce na katolickém zádušním hřbitově. ČKD 1934, s. 637.

Anonym: Konkordát mezi sv. Stolicí a republikou rakouskou. ČKD 1934, s. 374.

Anonym: Patronát nevylučuje povinnost znovu vystavěti zničené církevní budovy. ČKD 1934, s. 444.

Anonym: Patronátní břemena a jejich zápis. ČKD 1934, s. 560.

Anonym: Kompetence v otázce plnění povinností patronátních. ČKD 1934, s. 572.

Anonym: Tresty církevní platné v celé církvi západní i východní. ČKD 1934, s. 570.

Anonym: Absolutio complicitis. ČKD 1935, s. 79.

Anonym: Kompetence ve věcech patronátních. ČKD 1936, s. 318 – 319.

Anonym: Patronátní právo. ČKD 1937, s. 72.

Anonym: Patronát katedrálního kostela. ČKD 1937, s. 462 – 463.

Anonym: Komentář ke Cirkumskripční bule pro Československo. ČKD 1937, s. 447 – 451.

Anonym: Dávka naturální a požitkové právo. ČKD 1940, s. 219.

Anonym: Přednostní právo metropolity. ČKD 1941, s. 298.

Anonym: Zánik patronátních práv a povinností na zkonfiskovaném zemědělském majetku. ČKD 1946, s. 58, 102 – 103.

Anonym: Patronátní povinnosti na statcích pod národní správou a na statcích konfiskovaných. ČKD 1946, s. 101 – 102.

Anonym: Odpovědi Komise pro výklad Kodexu. ČKD 1948, s. 21 – 22.

Anonym: Laicisace kněze podle can. 213 CJC. Důsledky s hlediska kongruového zákona. ČKD 1935, s. 394–396.

Bucko, V.: "Hlavnopatronátne právo" v dejinách uhorských. ČKD 1936, s. 49-59.

Funczik, E.: Prezentačné právo patrona. ČKD 1937, s. 385 – 386.

Jaroš, T. J. J.: Kodifikace církevního práva východního. ČKD 1934, s. 419.

Jaroš, T. J. J.: Překážka vyššího svěcení v manželském právu sjednocených církví. ČKD 1936, s. 238 – 256.

Kop, F.: Trvá dosud právo metropolitní kapituly olomoucké voliti arcibiskupa? ČKD 1947, s. 170 – 180, 212-224.

Parma, J.: Ke vzniku Kodexu kanonického práva. ČKD 1943, s. 135 – 140.

Russnák, N.: Codex iuris canonici respectu habito edendi pro iure Ecclesiae catholicae orientali Codicem iuris canonici. ČKD 1930, s.199-205, 410-430, 590-596, 785-797.

Russnák, N.: Codex juris canonici respectu habito edendi pro iure Ecclesiae catholicae orientali Codicem juris canonici. ČKD 1931, s. 122, 279, 411, 509, 678, 828.

Spisar, J.: Proč se soudy účastnily řešení patronátních otázek. ČKD 1934, s. 620 – 621.

Šíma, J.: Právo konkordátní a konkordáty po světové válce. ČKD 1934, s. 29, 85, 161, 228, 484, 605.

Šíma, J.: Právo konkordátní a konkordáty po světové válce. ČKD 1935, s. 56-64, 444-456.

Soldát, A.: Codex iuris canonici. ČKD 1930, s. 28, 181, 382, 575, 763.

Soldát, A.: Codex juris canonici. ČKD 1931, s. 47, 250, 388, 523, 656, 865, 994.

Soldát, A.: Codex iuris canonici. ČKD 1932, s. 25, 214, 342, 415, 492.

Soldát, A.: Codex juris canonici. ČKD 1933, s. 14, 208, 288, 405, 494.

Spisar, J.: Mohla se státi pozemková reforma reformou patronátního práva? ČKD 1934, s. 101.

Spisar, J.: Čestný patronát. ČKD 1934, s. 358.

Spisar, J.: Pozemková reforma a patronátní právo po stránce jejich potíží. ČKD 1934, s. 428-430.

Valenta, J.: Přísaħa. ČKD 1935, s. 557 – 563.

- **Správa**

Anonym: Změna ritu na Slovensku. ČKD 1935, s. 80.

Anonym: Litterae postulatoŕiae. ČKD 1935, s. 174 – 175.

Anonym: Postulátor v procesech kanonisačních. ČKD 1936, s. 403.

Anonym: Osvobození od trestů "latae sententiae". ČKD 1938, s. 163 – 164.

Anonym: Index ke starším matrikám. ČKD 1942, s. 244 – 245.

Anonym: Co je rozuměti výrazem: Acta causae? ČKD 1942, s. 103.

Anonym: Nařízení o předávce kostelního a obročního inventáře při změně duchovních správců. ČKD 1944, s. 234 – 235.

Anonym: Matriční listiny s předválečným kolkem v archivech matričních úřadů,... ČKD 1938, s. 353 – 354.

Anonym: Opatřování boħoslužebných předmětů. ČKD 1933, s. 374.

Anonym: V otázce, jde-li o nadaci mešní či dotační rozhodující je zakládací listina. ČKD 1934, s. 120-121.

Anonym: Matriční listy a výpisy z matrik. ČKD 1934, s. 185.

Anonym: Druhá diecéšní synoda v Brně. ČKD 1934, s. 447.

Anonym: Vydávání matričních listů do Německa. ČKD 1935, s. 81.

Anonym: Rodopisné pátrání v matrikách. ČKD 1935, s. 589-590.

Anonym: O pořádání pouti věřících na význačnější poutní místa. ČKD 1936, s. 402.

Anonym: Instrukce pro diecéšní soudy církevní. ČKD 1937, s. 68.

Anonym: Které výsady zbožných sdružení a misijních spolků zůstaly. ČKD 1937, s. 170-171, 277-278.

Anonym: Pokyny pro platné uzavření testamentu. ČKD 1938, s. 355 – 357.

Anonym: Poučení o tom, jakou péči jest věnovati ochraně nejsv. Svátosti. ČKD 1938, s. 360 – 362.

Anonym: Odpustky. ČKD 1940, s. 290 - 291.

Anonym: Staré knihy, farním úřadům nepotřebné, jest odevzdati do arcibiskupského archivu v Praze. ČKD 1941, s. 288.

- Anonym:** Vedení farních knih, hlavně matrik. ČKD 1943, s. 29 – 31.
- Anonym:** Sbírky mimo kostel jen se svolením úřadu. ČKD 1944, s. 173.
- Anonym:** Lístkový index matrik. (Kartotéka.) ČKD 1944, s. 165 – 167.
- Anonym:** Jak psáti v matrikách příjmení? ČKD 1944, s. 300.
- Anonym:** Péče o matriky v krytech. ČKD 1944, s. 301 – 302.
- Anonym:** Statistika v duchovní správě. ČKD 1945, s. 34 – 37.
- Anonym:** Příděl mešního vína. ČKD 1945, s. 105.
- Anonym:** Žádost o vydání osvědčení o protektorátní příslušnosti. ČKD 1945, s. 102 – 103.
- Anonym:** O obsazování far. ČKD 1947, s. 53 – 54.
- Beran, J.:** Vedení vojenských matrik. ČKD 1938, s. 161.
- Čihák, J.:** Mariánské družiny a spolkový zákon. ČKD 1934, s. 61.
- Čihák, J.:** Něco o cenzuře tiskové. ČKD 1937, s. 83 – 84.
- Funczik, E.:** Authentické rozhodnutia právneho výboru pápežského. ČKD 1930, s. 831.
- Funczik, E.:** Apellácia proti rozhodnutiu Ordinariusu. ČKD 1932, s. 86 – 87.
- Funczik, E.:** Autentické rozhodnutia právneho výboru papežského. ČKD 1932, s. 449-451.
- Funczik, E.:** Odvolání žádostí o fary. ČKD 1934, s. 185.
- Funczik, E.:** Zodpovednosť za spravovanie benefícia. ČKD 1935, s. 286 – 288.
- Funczik, E.:** Hostinská živnost kláštoru. ČKD 1937, s. 471 – 472.
- Funczik, E.:** Zmena vo vojenskej duchovnej správe republiky československej. ČKD 1933, s. 444.
- Gabriel, S.:** Vyplňování úzkých rubrik v matrikách. ČKD 1944, s. 32 – 33.
- Hoffmann, A.:** Vyvěšování praporů na věži chrámové spadá do výhradní kompetence správce kostela. ČKD 1933, s. 367.
- Jančík, J.:** II. synoda diecése brněnské. ČKD 1936, s. 60 – 64.
- Matoušek, K.:** Zřizování farních kartoték. ČKD 1947, s. 197-198.
- Veselý, I.:** Dispens od zákazu veřejných průvodů. ČKD 1944, s. 236 – 237.

- **Církevní hodnostáři**

Anonym: De tractatione causarum matrimonialium. ČKD 1933, s. 54.

Anonym: Vědecký misijní ústav. ČKD 1933, s. 551.

Anonym: Komise pro Rusko a nové oddělení Kongregace pro východní věci. ČKD 1935, s. 290 – 291.

Anonym: Nové předpisy pro posv. Penitenciarii. ČKD 1935, s. 290.

Anonym: Komise pro sestavení Kodexu práva Východní církve. ČKD 1935, s. 490.

Anonym: Změny v úřadech římské papežské kurie. ČKD 1936, s. 85.

Anonym: S. Romana Rota. ČKD 1936, s. 309.

Anonym: O papežských dokumentech. ČKD 1937, s. 474 – 476.

Anonym: Pravomoc Kongregace pro Východní církve rozšířena. ČKD 1938, s. 269-270.

Anonym: O tajném archivu. ČKD 1941, s. 299.

Anonym: Vacantis Apostolicae Sedis. ČKD 1947, s. 51.

Anonym: Dva biskupové při biskupské konsekraci. ČKD 1947, s. 53.

Anonym: Zastupování kanovníků v chóru. ČKD 1934, s. 122.

Anonym: Kanovníci kolegiální kapituly jsou povinni platiti pensijní příspěvky. ČKD 1934, s. 120.

Anonym: Vymenovanie kanovníkov po predchádzajúcom konkurze. ČKD 1934, s. 495.

Kadlec, K.: S. Romana Rota. ČKD 1932, s. 317.

Kadlec, K.: S. R. Rota. ČKD 1940, s. 223.

Šíma, J.: Primas Polsky. ČKD 1933, s. 525 – 526.

- **Klérus**

Anonym: Vicarius supplens. ČKD 1933, s. 192.

Anonym: Závěť kněží. ČKD 1934, s. 186.

Anonym: Skutečná činná služba v duchovní správě. Dovolená kněžím. ČKD 1935, s. 179 – 180.

Anonym: Klerik minorista propuštěný vrací se k stavu duchovnímu. ČKD 1935, s. 387.

Anonym: Kdy se mají udíleti vyšší svěcení? ČKD 1936, s. 401.

Anonym: Zprošťování katolických duchovních za mobilisace. ČKD 1937, s. 73.

Anonym: Služba osobních kaplanů. ČKD 1938, s. 74.

Anonym: Episcopus proprius a svěcení na kněze. ČKD 1940, s. 60 – 61.

Anonym: Lékařské vysvědčení. ČKD 1940, s. 222.

Anonym: Zásahy při obsazování far. ČKD 1944, s. 43.

Anonym: Pravomoc zpovědníků absolvovati apostaty, heretiky a schismatiky. ČKD 1946, s. 101.

Anonym: Kněží cestující letadlem. ČKD 1948, s. 224.

Anonym: Výklad dekretu Sv. Penitenciáře Lex sacri caelibatus. ČKD 1937/4, s. 384.

Funczik, E.: Kňaz ako svedok pred svetským trestným súdom. ČKD 1947, s. 226-228.

Funczik, E.: Zástupca vzdialeného farára. ČKD 1937, s. 81 – 83.

Funczik, E.: Dôchodok správca fary. ČKD 1932, s. 324.

Funczik, E.: Jurisdikci spovedná. ČKD 1933, s. 192.

Funczik, E.: Platné vymenovanie kaplanov. ČKD 1931, s. 304, 396.

Funczik, E.: Predseda pastierských porad kňazstva. ČKD 1932, s. 578.

Funczik, E.: Byciklovanie kňazov. ČKD 1933, s. 381, 626.

Funczik, E.: Dovoľená farára. ČKD 1936, s. 501 – 502.

- **Manželství**

Anonym: Prohlášky snoubenců vyvěšením jmen na dveřích chrámových. ČKD 1933, s. 372.

Anonym: Ohlášky církevního sňatku při různém vyznání snoubenců. ČKD 1933, s. 371.

Anonym: Prohlašný list. ČKD 1933, s. 367

Anonym: Zákaz katolického sobáša miešaného manželstva. ČKD 1933, s. 380.

Anonym: Konvalidace občanského sňatku katolíků civilně dříve rozloučených. ČKD 1933, s. 450.

Anonym: Oslobodenia od manželských prekážok. ČKD 1933, s. 556.

Anonym: Církevní sňatek osoby před tím jen občansky oddané a civilním soudem rozloučené. ČKD 1933, s. 555.

Anonym: Sobáš so sňatkovým podvodníkom. ČKD 1933, s. 558.

Anonym: Sňatek snoubenců z Německa delegací v českosl. republice není možný. ČKD 1933, s. 624.

Anonym: Ohlášky sňatků smíšených. ČKD 1934, s. 183.

Anonym: Sňatek v hodinách odpoledních. ČKD 1934, s. 184.

Anonym: Prekážka švagorstva z civilného manželstva? ČKD 1934, s. 319.

Anonym: Ohlášky našich sňatků v Německu. ČKD 1934, s. 377.

Anonym: Odepření ohlášek při smíšeném manželství na Slovensku. ČKD 1934, s. 374.

Anonym: Zaznačenie hodiny uzavretia manželstva per procuratorem. ČKD 1934, s. 445.

Anonym: Konvalidovanie manželstva. ČKD 1934, s. 510.

Anonym: Z domnelého manželstva nepochádza prekážka švagorstva. ČKD 1934, s. 637.

Anonym: Zákonitosť detí pochádzajúcich z neplatného manželstva. ČKD 1934, s. 638.

Anonym: Manželské žaloby cizinců. ČKD 1934, s. 632.

Anonym: Konverse ke katolické církvi důvodem církevní rozluky u pravoslavných Srbů? ČKD 1933, s. 564.

Anonym: Překážka švagorstva. ČKD 1934, s. 319.

Anonym: Úkol obhájce svazku manželského. ČKD 1937, s. 279.

Anonym: Prekážka švagorstva z civilného manželstva? ČKD 1934, s. 319.

Anonym: Sňatek obecního chudého. Impedimentum paupertatis? ČKD 1936, s. 186-188.

Anonym: Sňatek uzavřený bez prohlášek u strany bez vyznání. ČKD 1936, s. 503.

Anonym: Obnova manželského soužití manželů rozloučených. ČKD 1937, s. 282-283.

Anonym: Snoubenci bez státní příslušnosti. ČKD 1937, s. 285.

Anonym: Rodný i křestní list ze Slovenska nutný při uzavírání sňatku? ČKD 1937, s. 386-387.

Anonym: Matrimonium acatholicorum a nový sňatek. ČKD 1937, s. 472.

Anonym: Jest trestné oddati vědomě církevně snoubence, aby jejich sňatek byl státně neplatným? ČKD 1937, s. 472.

Anonym: Impedimentum affinitatis a jeho dispense. ČKD 1937, s. 472.

Anonym: Smíšené manželství. ČKD 1938, s. 164.

Anonym: Sňatky snoubenců z připojeného území. ČKD 1938, s. 420-421.

Anonym: Rozloučená manželka a vdova. ČKD 1938, s. 427.

Anonym: Když ženich je z jiného politického okresu než nevěsta. ČKD 1940, s. 67.

Anonym: Bývalý četař, míní uzavřít manželství. ČKD 1940, s. 67-68.

Anonym: Nekatolík před manželským církevním soudem. ČKD 1940, s. 56, 137-138.

Anonym: Svobodná katol., uzavřela sňatek občanský se svob., bez vyznání. ČKD 1940, s. 135-136.

Anonym: Dělníci v Říši pracující v Protektorátě k sňatku potřebují dispensi od šestinedělního pobytu. ČKD 1940, s. 379.

Anonym: Kdy jsou možné církevní oddavky po civilní rozluce? ČKD 1941, s. 164-166.

Anonym: Záruky při smíšeném manželství. ČKD 1941, s. 227-228.

Anonym: Delegace k oddavkám v cizí farnosti. ČKD 1941, s. 101-103.

Anonym: O příslušnosti biskupů při oddavkách. ČKD 1941, s. 299.

Anonym: Kdy jsou možné církevní oddavky po civilní rozluce? ČKD 1941, s. 164-166.

Anonym: Rozvod manželství. ČKD 1941, s. 227.

Anonym: Sňatky osob, vrátivších se na krátkou dovolenou z Říše. ČKD 1941, s. 368-369.

Anonym: Zjišťování státní příslušnosti před sňatkem. ČKD 1941, s. 300-301.

Anonym: O snubním protokolu snoubenců čili zkoušce snoubenců podle can. 1020 C. J. C. ČKD 1941, s. 289-291.

Anonym: Manželský zákon Říše a IV. nařízení z 25. října 1941. ČKD 1941, s. 293-295.

Anonym: Rozvod od stolu a lože: jest zaznamenávati v matrice oddaných? ČKD 1942, s. 158.

Anonym: Důvody sňatkových dispensí. ČKD 1942, s. 39.

Anonym: Uzavírání sňatků. ČKD 1942, s. 102-103.

Anonym: Překážka disparitatis cultus. ČKD 1942, s. 102.

Anonym: Oddací list manželů v cizině oddaných. ČKD 1944, s. 230.

Anonym: Církevní oddavky snoubenců, kteří nejsou dostatečně vyučeni v katolickém náboženství. ČKD 1944, s. 235.

Anonym: Udělování dispense od předložení vysvědčení o způsobilosti k sňatku osobám bez státní příslušnosti. ČKD 1944, s. 291.

Anonym: Účel manželství. ČKD 1944, s. 299.

Anonym: Oznamování a zapisování manželských rozvodů. ČKD 1944, s. 300.

Anonym: Sňatky příslušníků uniformované protektorátní policie. ČKD 1944, s. 302.

Anonym: Sňatek. ČKD 1945, s. 37.

Anonym: Oddávající kněz a oznámení dle can. 1103 § 2. ČKD 1945, s. 106-107.

Anonym: Vysvědčení o způsobilosti k sňatku pro cizí státní příslušníky a osoby bez státní příslušnosti. ČKD 1945, s. 156-157.

Anonym: Sňatky osob nepodléhajících dosud odvodní povinnosti a osob odvodem povinných. ČKD 1945, s. 156.

Anonym: Sňatky československých mužů se ženami, příslušnicemi Sovětského svazu u nás. ČKD 1945, s. 234.

Anonym: Sňatky sovětských občanek s československými státními příslušníky. ČKD 1946, s. 57-58.

Anonym: Nové sňatky osob rozloučených. ČKD 1946, s. 200-202.

Anonym: O právu podati žalobu ve věci manželské. ČKD 1947, s. 54.

Anonym: De dispensationibus ab impedimentis matrimonialibus. ČKD 1948, s. 265.

Anonym: De forma celebrationis matrimonii. ČKD 1948, s. 265.

Anonym: Manželství per procuratorem. ČKD 1948, s. 264-265.

Anonym: De forma celebrationis matrimonii. ČKD 1947, s. 54.

Čihák, J.: Zpovědní absoluce osob manželských opuštěných nebo rozvedených a rozloučených. ČKD 1936/1, s. 75-77.

Čihák, J.: Sňatek protektorátní příslušnice, svobodné katoličky, bytem v Protektorátě, s příslušníkem cizího státu mimo Říši. ČKD 1945, s. 104-105.

- Čihák, J.:** Kdo prohlašuje neplatnost manželství? ČKD 1944, s. 34.
- Čihák, J.:** Překážka švagrovství při uzavírání sňatku. ČKD 1944, s. 34-35.
- Čihák, J.:** Překážka manželská pokrevnosti či příbuznosti. ČKD 1944, s. 354.
- Čihák, J.:** Rozvod od stolu a lože: jest zaznamenávati v matrice oddaných? ČKD 1942, s. 158.
- Čihák, J.:** Arijské prohlášení snoubenců. ČKD 1942, s. 159-161.
- Čihák, J.:** Církevní sňatek českých protektorátních příslušníků v Čechách. ČKD 1942, s. 161.
- Čihák, J.:** Impedimentum affinitatis inhonestae? ČKD 1935, s. 76-77.
- Čihák, J.:** Dotaz o sanaci in radice. ČKD 1935, s. 387.
- Čihák, J.:** Ohlášky a církevní sňatek strany katolické s osobou bez vyznání. ČKD 1935, s. 167-170.
- Čihák, J.:** Sňatek osoby bez určité státní příslušnosti. ČKD 1936, s. 190-191.
- Čihák, J.:** Ke sňatku chudých. ČKD 1936, s. 307.
- Funczik, E.:** Prekážka manželského sväzku. ČKD 1936, s. 84.
- Funczik, E.:** Zaujímavé dvojnásobné pokrvenstvo bočnej čiary. ČKD 1947, s. 313-315.
- Funczik, E.:** Platnosť manželstva dvoch protestantov. ČKD 1936, s. 188-190.
- Funczik, E.:** Manželstvo evanjelika a židovky. ČKD 1936, s. 307-308.
- Funczik, E.:** Matriční zápis manželstva katolíka a evanjelíka. ČKD 1936, s. 499-501.
- Funczik, E.:** Bratanec a spolu aj švagor. ČKD 1935, s. 582.
- Funczik, E.:** Prekážka zločinu. ČKD 1935, s. 580-582.
- Funczik, E.:** Zasnúbenie a zápis ohlášok. ČKD 1935, s. 74.
- Funczik, E.:** Platnosť nekatolícky uzavretého manželstva. ČKD 1935, s. 76.
- Funczik, E.:** Súdne pojednávanie platnosti manželstva dvoch bezkonfesijských osob. ČKD 1935, s. 170.
- Funczik, E.:** Príslušný cirkevný súd pre manželskú pravotu. ČKD 1935, s. 288.
- Funczik, E.:** Smierovanie rozvedených manželov. ČKD 1935, s. 388-389.
- Funczik, E.:** Manželská prekážka priamej čiary. ČKD 1935, s. 389-390.
- Funczik, E.:** Forma uzavierania manželstva. ČKD 1935, s. 486-487.
- Funczik, E.:** Katolícke manželské právo Talie po uzavretí konkordátu z 11. februára 1929. ČKD 1930, s. 664.

- Funczik, E.:** Manželskoprávna kazuistika. ČKD 1932, s. 82.
- Funczik, E.:** Výkaz manželských pravôt pojednaných v Ríme u súdu S. Romana Rota. ČKD 1932, s. 258.
- Funczik, E.:** Platnosť manželstva „ab acatholicis nati“. ČKD 1932, s. 322.
- Funczik, E.:** Oslobodenie od prekážky miešaného manželstva. ČKD 1932, s. 388.
- Funczik, E.:** Manželstvo katolíčky s rozlúčeným evajelíkom. ČKD 1932, s. 640.
- Funczik, E.:** Prekážka verejnej mravopoctnosti? ČKD 1933, s. 258, 624.
- Funczik, E.:** Prekážka švagrovstva? ČKD 1933, s. 380.
- Funczik, E.:** Manželstvo nevlastného bratra a nevlastnej sestry. ČKD 1937, s. 177.
- Funczik, E.:** Prekážka švagorstva. ČKD 1937, s. 177-178.
- Funczik, E.:** Manželská prekážka pokrvstva. ČKD 1937, s. 178.
- Funczik, E.:** Prekážka švagorstva? ČKD 1937, s. 283-284.
- Funczik, E.:** Manželská prekážka švagorstva bočnej čiary rovnakého druhého stupňa. ČKD 1937, s. 283.
- Funczik, E.:** Žalobné právo nekatolickej stránky miešaného manželstva. ČKD 1937, s. 284-285.
- Funczik, E.:** Rozhodnutia Sv. Officia vo veciach manželských. ČKD 1937, s. 282-283.
- Funczik, E.:** Manželská prekážka? ČKD 1938, s. 62-63.
- Funczik, E.:** Prekážka švagorstva? ČKD 1938, s. 65-66.
- Funczik, E.:** Prekážka pokrvstva priamej čiary. ČKD 1938, s. 158-159.
- Funczik, E.:** Prekážka pokrvstva a verejnej mravopoctnosti. ČKD 1938, s. 265-266.
- Funczik, E.:** Dvojnásobná manželská prekážka pokrvstva a jednoduchá prekážka švagorstva. ČKD 1938, s. 351-353.
- Funczik, E.:** Právo napádať platnosť manželstva. ČKD 1938, s. 424-427.
- Funczik, E.:** Dodatočné matrikovanie sobáša. ČKD 1948, s. 22-23.
- Hoffmann, A.:** Politická dispens od II. a III. prohlášky manželské. ČKD 1933, s.371, 623.
- Kadlec, K.:** Manželství bez kněze, pouze před dvěma svědky uzavřené. ČKD 1938, s. 423-424.
- Kadlec, K.:** Examen sponsorum v dřívějších dobách. ČKD 1942, s. 305-306.

Kolařík, M.: Sňatek protektorátního katolíka s pravoslavnou cizinkou. ČKD 1945, s. 103-104.

Kolařík, M.: Překážka smíšeného náboženství. ČKD 1945, s. 37-38.

Matoušů, L.: Ruské manželství. ČKD 1938, s. 61-62.

Matoušů, L.: Prohlášky - změna bydliště - oddavky. ČKD 1934, s. 124.

Matoušů, L.: Manželství uzavřená v Rusku. ČKD 1934, s. 573.

Matoušů, L.: Ruské manželství čsl. válečného zajatce. ČKD 1935, s. 70-73.

Pašek, J.: Lhůta k novému sňatku manželky po úmrtí manžela nebo po rozluce. ČKD 1944, s. 168-169.

Pašek, J.: Sňatek říšské příslušnice římskokatolického vyznání s protektorátním příslušníkem československého-evangelického vyznání ve Velké Praze. ČKD 1944, s. 169.

Pícha, M.: Je platný sňatek v Rusku uzavřený a jak zapsati dítě do křestní matriky? ČKD 1930, s. 659.

Postřihač, A.: Při snubním protokole před uzavřením sňatku jest duchovnímu správci matrik přesně zjistiti svobodný stav a konfesní příslušnost snoubenců. ČKD 1930, s. 120-121.

Postřihač, A.: Sňatek po vykonaných prohláškách před šesti měsíci. ČKD 1930, s. 837-838.

Postřihač, A.: Sňatek vdovce s dcerou zemřelé manželky. Jaká dispens? ČKD 1930, s. 675-676.

Postřihač, A.: Sňatek vojína v činné službě před duchovním správcem nevěsty. ČKD 1930, s. 838.

Veselý, I.: Je sňatek mezi osobami bez vyznání a náležejícími k uznanému náboženství smíšeným manželstvím? ČKD 1944, s. 303.

- **Varia**

Anonym: Zakázané knihy. ČKD 1935, s. 79.

Anonym: Zakázaná kniha. ČKD 1936, s. 193, 309, 401.

Čihák, J.: Zřizování a svěcení Křížové cesty. ČKD 1935, s. 77.

Čihák, J.: Mešní fundace. ČKD 1945, s. 107.

Funczik, E.: Nesprávne dodatočné uzákonenie dieťaťa. ČKD 1938, s. 63-65.

Funczik, E.: Šnupanie tabáku v kostole. ČKD 1933, s. 448-449.

Matoušů, L.: Varhaníci a jejich existence. ČKD 1938, s. 66-69.

9. Závěr

Ve své magisterské diplomové práci jsem se snažila chronologicky setřídít periodikum *Časopis katolického duchovenstva* po celou dobu jeho existence, tj. mezi léty 1828 až 1948. Celou jeho historii jsem rozdělila na období tak, jak zde působili podle jednotliví vydavatelé a redaktoři. V rámci těchto období jsem se snažila shromáždit co nejvíce údajů nejen o vydavatelích a redaktorech, ale i o autorech, kteří do časopisu přispívali pouze občas a třeba i monotematicky. Dále jsem v jednotlivých obdobích provedla tematické setřídění článků a příspěvků obsahově se týkajících kanonického práva a církevní správy. Má práce by tak měla mít hlavně evidenční charakter a sloužit jako informační materiál pro danou tematiku objevující se v tomto ojedinělém a zcela jistě unikátním časopise, jehož období vydávání překlenulo důležitou část vývoje našeho státu, zpočátku jako součásti Rakouska-Uherska a později samostatné Československé republiky. V tomto období proběhly i obě světové války, které podstatně změnily uspořádání a hlavně způsob myšlení a života v Evropě a tedy i u nás. Časopis byl zrušen až po komunistickém převratu v roce 1948, protože nově nastupující společenské uspořádání v Československu bylo výrazně proticírkevně zaměřené.

10. Seznam použitých zkratek

CIC – Codex iuris canonici

ČKD – Časopis katolického duchovenstva

11. Seznam použitých pramenů a literatury

- Časopis pro katolické duchovenstvo. Praha 1828-1852.
- Časopis katolického duchovenstva. Praha 1860-1948.

Subsidiární literatura:

- Český slovník bohovědný. Praha 1930.
- Čáňová, E.: Slovník představitelů katolické církevní správy v Čechách v letech 1848-1918. Praha 1995.
- Chudoba, B.: Jan Sedlák. Brno 1947.
- Filipi, P.: Křesťanstvo: historie, statistika, charakteristika křesťanských církví. Brno 1998.
- Harries, R.- Mayr-Harting, H.: Dva tisíce let křesťanství. Brno 2010.
- Hledíková, Z.: Pražské arcibiskupství 1344 – 1994: sborník statí o jeho působení a významu v české zemi. Praha 1994.
- Hoffmannová, J. – Pražáková, J.: Biografický slovník archivářů českých zemí. Praha 2000.
- Kratochvíl, V.: Církev v dějinách. Příbram 2002.
- Kučerová, P.: Církevní správa a kanonické právo na stránkách Časopisu pro katolické duchovenstvo v letech 1925-1930, Brno: Masarykova univerzita, 2008.
- Lebeda, J.: Sváteční člověk : Život biskupa Antonína Podlahy. Praha 1965.
- Lexikon české literatury. Osobnosti, díla, instituce. Praha 1985.
- Marek, P.: Prof. ThDr. Theodor Kohn: Život a dílo olomouckého arcibiskupa. Kroměříž 1994.
- Mňuková, K.: Církevní správa a kanonické právo na stránkách Časopisu pro katolické duchovenstvo v letech 1901-1905, Brno: Masarykova univerzita, 2008.
- Ottův slovník naučný. Praha 1996-2003.

- Ottův slovník naučný nové doby: dodatky k velikému Ottovu slovníku naučnému. Praha 1930-1943.
- Polc, J. V.: Česká církev v dějinách. Praha 1999.
- Porteš, P.: Církevní správa a kanonické právo na stránkách Časopisu pro katolické duchovenstvo v letech 1915 – 1920, Brno: Masarykova univerzita, 2009.
- Schelle, K.: Život a dílo prof. JUDr. Františka Kopa. Brno 1993.
- Strnad, J.: Církevní správa a kanonické právo na stránkách Časopisu pro katolické duchovenstvo v letech 1906 – 1910, Brno: Masarykova univerzita, 2010.
- Šafránek, J.: Karel Alois Vinařický. ČKD 1926/7, s. 406-412.
- Tretera, J. R.: Konfesní právo a církevní právo. Praha 1997.

Internetové zdroje:

- <http://www.starokatolici.cz/kdojsme.html>, stav k 25.4.2011
- <http://cyril.psalterium.cz/nahled.html?t=&id=7952>, stav k 25.4.2011
- <http://www.mariasoft.sk/knazi/bt-E-J.htm>, stav k 25.4.2011